

Tečaj o čudima

II

TEKST I VJEŽBE

BIBLIOTEKA SVJETLOST

Naslov originala: A Course in Miracles

Prijevod Teksta

prof. Vesna Kučera-Terzić

Prijevod Radne knjige

prof. Vesna Kučera-Terzić
Višnja Dobrić

Lektor

prof. Kristina Stojanović

Urednik biblioteke

Darko Imenjak

ISBN

953-98034-7-0

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i Sveučilišna knjižnica Zagreb

Nakladnik

TELEdisk d.o.o.

TEČAJ O ČUDIMA

Knjiga druga

Tekst i Radna knjiga

SADRŽAJ

TEČAJ O ČUDIMA	3
Knjiga druga	3
Tekst i Radna knjiga	3
SADRŽAJ	4
POGLAVLJE 3	6
NEVINA PERCEPCIJA	6
I. Pokajanje bez Žrtve	6
II. Čuda kao Istinska Percepcija	7
III. Odnos Percepcije i Znanja	8
IV. Pogreška i Ego	9
V. Izvan Percepcije	10
VI. Prosudba i Problem Autoriteta	12
VII. Odnos Stvaranja i Slike o Sebi	13
POGLAVLJE 4	15
ILUZIJE EGA	15
Uvod	15
I. Ispravno Poučavanje i Ispravno Učenje	16
II. Ego i Lažna Autonomija	18
III. Ljubav bez Sukoba	19
IV. Tako Ne Treba Biti	21
V. Iluzija Ega i Tijela	22
VI. Božje Nagrade	23
VII. Stvaranje i Komunikacija	24
POGLAVLJE 5	26
LIJEČENJE I POTPUNOST	26
Uvod	26
I. Poziv Svetome Duhu	27
II. Glas za Boga	28
III. Vodič ka Spasenju	29
IV. Poučavanje i liječenje	31
V. Kako Ego Koristi Krivnju	32
VI. Vrijeme i Vječnost	34
VII. Božja Odluka	35
RADNA KNJIGA ZA UČENIKE	37
VJEŽBA 32	38
Ja sam izmislio svijet koji vidim	38
VJEŽBA 33	39
Postoji i drugi način gledanja na svijet	39

VJEŽBA 34	40
Umjesto ovoga ja mogu vidjeti mir	40
VJEŽBA 35	41
Moj um je dio Božjeg uma. Ja sam vrlo svet.	41
VJEŽBA 36	43
Moja svetost obuhvaća sve što vidim.....	43
VJEŽBA 37	44
Moja svetost blagoslivlja svijet.	44
VJEŽBA 38.....	45
Nema ničega što moja svetost ne može učiniti.....	45
VJEŽBA 39	46
Moja svetost je moje spasenje.	46
VJEŽBA 41	49
Kud god idem, Bog je sa mnom.	49
VJEŽBA 42	51
Bog je moja snaga. Viđenje je Njegov dar.....	51
VJEŽBA 43	52
Bog je moj Izvor. Ja ne mogu vidjeti izdvojeno od Njega.....	52
VJEŽBA 44	54
Bog je svjetlo u kojem vidim.	54
VJEŽBA 45	56
Bog je Um kojim ja mislim.	56
VJEŽBA 46	58
Bog je Ljubav u kojoj ja opraštam.	58
VJEŽBA 47	60
Bog je snaga u koju vjerujem.	60
VJEŽBA 48	61
Nema razloga za strah.	61
VJEŽBA 49	62
Božji Glas mi govori tijekom cijelog dana.....	62
VJEŽBA 50	63
Mene podržava Ljubav Božja.	63
PREGLED I.....	64
Uvod	64
VJEŽBA 51	65
VJEŽBA 52	66
VJEŽBA 53	67
VJEŽBA 54	68
VJEŽBA 55	69
VJEŽBA 56	70
VJEŽBA 57	71
VJEŽBA 58	72
VJEŽBA 59	73
VJEŽBA 60	74

POGLAVLJE 3

NEVINA PERCEPCIJA

I. Pokajanje bez Žrtve

1. Prije nego može nestati bilo kakav ostatak straha vezan uz čuda potrebno je razjasniti slijedeće. Pokajanje nije uspostavljeno raspećem, već uskrsnućem. Mnogi su iskreni kršćani ovo krivo razumjeli. Onaj tko je oslobođen vjerovanja u oskudicu ne može počiniti takvu pogrešku. Ukoliko raspeće promatramo s iskrivljenog stajališta, izgleda kao da je Bog dozvolio pa čak i poticao jednog od svojih sinova na patnju jer je bio dobar. Ovo izuzetno neugodno tumačenje, nastalo iz projekcije, navelo je mnoge da se snažno boje Boga. Takve antireligiozne koncepcije nalazimo u mnogim religijama. Pravi kršćanin bi trebao zastati i upitati se: "Kako je to moguće?" Je li moguće da bi sam Bog bio sposoban razmišljati na način koji, prema Njegovim vlastitim riječima, nije dostojan njegovog Sina?

2. Kao i obično, najbolji način obrane nije napasti tuđi stav, već braniti istinu. Nije mudro prihvatiti bilo kakvu koncepciju ukoliko morate preokrenuti cijeli odnosni sustav kako bi ju opravdali. Taj je postupak bolan u svojim neznatnijim primjenama i istinski tragičan u širem rasponu. Proganjanje najčešće rezultira pokušajem "opravdavanja" strašne pogrešne percepcije kako je sam Bog progonio Vlastitog Sina radi spasenja. Upravo te riječi nemaju značenja. To je posebno teško prevladati pa stoga, iako ovu grešku nije teže ispraviti od nekih drugih, mnogi je se nevoljko odriču s obzirom na istaknutu vrijednost koju posjeduje kao sredstvo obrane. Blaži oblik je kada roditelj kaže, "Ovo će boljeti mene više nego tebe" i osjeća se lišen krivnje zbog toga što je istukao dijete. Možete li vjerovati da naš Otac uistinu razmišlja na taj način? Nužno je da ovakvo razmišljanje raspršimo i budemo sigurni da ništa slično nije preostalo u našem umu. Ja nisam bio "kažnjen" jer ste vi bili zli. Cjelokupna dobrostiva poduka kojoj nas poučava Pokajanje gubi se ako je ono okaljano takvim iskrivljenjem u bilo kojem obliku.

3. Izjava: "Osveta je moja, kaže Gospodin" je pogrešna percepcija kojom netko Bogu pripisuje vlastitu "lošu" prošlost. "Loša" prošlost nema ništa s Bogom. On ju nije stvorio i On ju ne održava. Bog ne vjeruje u odmazdu. Njegov um ne stvara na taj način. On vam ne zamjera vaša "loša" djela. Je li vjerojatno da bi tako nešto meni zamjerao? Potrebno je priznati kako je takva pretpostavka nemoguća i kako u cijelosti nastaje iz projekcije. Takva vrsta pogreške snosi odgovornost za mnoštvo vezanih grešaka, uključujući i vjerovanje da je Bog odbacio Adama i istjerao ga iz Rajskog vrta. Zbog toga možete s vremena na vrijeme povjerovati da vas krivo usmjeravam. Silno sam se potrudio koristiti riječi koje je gotovo nemoguće iskriviti, no simbole je uvijek moguće iskriviti ako to želite.

4. Ideja žrtve je potpuno nepoznata Bogu. Ona nastaje isključivo iz straha, a uplašeni ljudi mogu biti pokvareni. Žrtva bilo koje vrste je povreda mojeg naloga da budete milostivi kao što je Otac na Nebesima milostiv. Mnogim je kršćanima bilo teško razumjeti da se to odnosi na njih. Dobri učitelji

nikada ne teroriziraju svoje učenike. Terorizirati znači napadati, a to ima za posljedicu odbacivanje svega što je učitelj ponudio. Rezultat je neuspjeh u učenju.

5. Mene ispravno nazivaju "jaganjcem Božjim koji oduzima grijeh svijeta", ali oni koji pritom vide janje umrljano krvlju ne razumiju značenje simbola. Pravilno shvaćen, to je vrlo jednostavan simbol koji govori o mojoj nevinosti. Lav i janje koji leže zajedno simboliziraju da snaga i nevinost nisu u sukobu, već prirodno žive u miru. "Blagoslovljeni su čisti u srcu jer oni će vidjeti Boga", još je jedan način izražavanja istog. Čist um poznaje istinu i u tome je njegova snaga. On ne miješa uništenje i nevinost jer povezuje nevinost sa snagom, a ne sa slabošću.

6. Nevinost nije sposobna za žrtvu, jer nevin um ima sve i žudi jedino zaštititi svoju cjelovitost. On ne može projicirati. On jedino može štovati druge umove, jer štovanje je prirodni pozdrav istinski voljenih drugima koji su poput njih. Jaganjac «oduzima grijeh svijeta» znači da je stanje nevinosti ili milosti ono stanje u kojem je značenje Pokajanja savršeno vidljivo. Pokajanje je potpuno nedvosmisleno. Ono je potpuno jasno jer postoji u svjetlu. Jedino su ga pokušaji da ga se obavije tamom učinili nedostupnim za one koji su izabrali ne vidjeti.

7. Pokajanje isijava samo istinu. Ono sažima bezazlenost i širi blagoslov. Ne bi tako moglo činiti da nije nastalo isključivo iz savršene nevinosti. Nevinost je mudrost jer nije svjesna zla, a zlo ne postoji. Ona je međutim, savršeno svjesna svega što je istinito. Uskrsnuće je pokazalo da ništa ne može uništiti istinu. Dobro se može oduprijeti bilo kojem obliku zla, baš kao što svjetlo ukida svaki oblik tame. Stoga je Pokajanje savršena poduka. To je konačna demonstracija da su sve ostale lekcije koje sam poučavao istinite. Ukoliko sada možete prihvatiti ovo jedno uopćavanje, neće biti potrebe za učenjem brojnih manjih lekcija. Ukoliko tako vjerujete bit ćete oslobođeni od svih grijeha.

8. Nevinost Božja je pravo stanje uma njegovog Sina. U tom stanju vaš um poznaje Boga, jer Bog nije simboličan; On je činjenica. Kada poznajete Njegovog Sina onakvog kakav je, razumjet ćete da je Pokajanje, a ne žrtva jedini prikladan dar za Božji oltar, kojem pripada isključivo savršenstvo. Razumijevanje nevinih je istina. Zbog toga su njihovi oltari istinski blistavi.

II. Čuda kao Istinska Percepcija

1. Već sam rekao da osnovne ideje kojima se bavi ovaj tečaj nisu stupnjevane. Određene osnovne ideje ne mogu se razumjeti u smislu suprotnosti, Nemoguće je zamisliti svjetlost i tamu ili sve i ništa kao vezane mogućnosti. One su u potpunosti istinite ili u potpunosti lažne. Nužno je shvatiti kako će vaše razmišljanje biti pogrešno sve dok se čvrsto ne priklonite jednom ili drugom. Međutim, nemoguće je čvrsto se prikloniti tami ili ništavilu. Nema živog bića koje nikada nije iskusilo svjetlost ili nešto. Stoga nitko ne može potpuno poreći istinu, čak i kada smatra da može.

2. Nevinost nije djelomičan atribut. Ona nije stvarna sve dok nije potpuna. Djelomično nevinosti su ponekad sklone biti prilično lakoumne. Sve dok njihova nevinost ne postane univerzalno primjenjivo stajalište ona neće postati mudrost. Nevinost ili ispravna percepcija znači da nikada ne vidite pogrešno tj. uvijek vidite istinito. Jednostavnije rečeno, to znači da nikada ne vidite ono što ne postoji i uvijek vidite ono što postoji.

3. Kada nemate povjerenja u ono što netko treba učiniti, vi potvrđujete moje uvjerenje da on nije ispravnog mišljenja. To nikako nije odnosni sustav zasnovan na čudu. Takav stav također ima koban učinak poricanja moći čuda. Čudo vidi stvari onakvima kakve jesu. Ukoliko ne postoji ništa drugo osim istine, tada ispravnim gledanjem možemo vidjeti jedino savršenstvo. Već sam rekao da samo ono što Bog stvori ili ono što vi stvorite istom voljom uistinu postoji. To je stoga što jedino nevinosti mogu vidjeti. Njihova percepcija nije iskrivljena.

4. Bojite se Božje volje jer ste koristili vlastiti um, koji je On stvorio na Svoju sliku, za pogrešna djela. Um može pogrešno činiti samo kada vjeruje da nije slobodan. "Zarobljeni" um nije slobodan jer je opsjednut ili zakočen samim sobom. On je stoga ograničen, a volja se ne može slobodno potvrditi. Biti jedno znači biti jednog uma ili volje. Kada su Volja Sinstva i Oca jedno, njihov savršeni sklad je Raj.

5. Ništa ne može pobijediti Sina Božjeg koji povjerava svoj duh u Ruke svog Oca. Čineći tako um se budi iz sna i prisjeća se svog Stvoritelja. Nestaje svaki osjećaj odvojenosti. Sin Božji je dio Svetog Trojstva, ali samo Trojstvo je jedno. Ne postoji nejasnoća unutar njegovih razina, jer One su jednog Uma i jedne Volje. Ta jedina svrha stvara savršenu integraciju i uspostavlja mir Božji. Ipak, ovu viziju mogu zapaziti samo istinski nevini. Jer su njihova srca čista, nevini brane ispravnu percepciju umjesto da se brane od nje. Oni razumiju poduku Pokajanja i nemaju želje za napadom, te stoga vide istinito. To znači kada se u Bibliji kaže: "Kada se On pojavi (ili bude viđen) mi ćemo biti poput Njega, jer ćemo Ga vidjeti onakvim kakav On je."

6. Iskrivljenja se mogu ispraviti ako povučemo svoju vjeru u njih i uložimo vjeru samo u ono što je istinito. Neistinito ne možete učiniti istinitim. Ukoliko želite prihvatiti istinito u svemu što vidite, dopustite mu da bude istinito za vas. Istina prevladava sve greške a oni koji žive u grijehu i ispraznosti nikada ne mogu pronaći trajnu utjehu. Ako ispravno gledate vi poništavate pogrešnu percepciju u sebi, a također i u drugima. Vidite ih onakvima kakvi jesu i stoga im nudite prihvaćanje njihove istine kako bi ju oni i sami mogli prihvatiti. To je liječenje potaknuto čudom.

III. Odnos Percepcije i Znanja

1. Do sada smo naglašavali percepciju, a o znanju smo govorili jako malo. To je stoga što je potrebno ispraviti percepciju prije postizanja bilo kakvog znanja. Znati znači biti siguran. Nesigurnost znači da ne znate. Znanje je moć jer je sigurno, a sigurnost je snaga. Percepcija je privremena. Kao izraz vjerovanja u prostor i vrijeme, ona je podložna ili strahu ili ljubavi. Pogrešne percepcije stvaraju strah, a ispravne percepcije njeguju ljubav, no niti jedna od njih ne donosi sigurnost jer je svaka percepcija promjenjiva. Zbog toga percepcija nije znanje. Ispravna percepcija je osnova znanja, a znanje je potvrda istine i ono je iznad svake percepcije.

2. Sve vaše poteškoće potječu iz činjenice da ne prepoznajete sebe, svog brata ili Boga. Prepoznati znači "ponovno znati", što podrazumijeva da ste vi prije znali. Možete vidjeti na različite načine jer percepcija uključuje tumačenje, a to znači da nije cjelovita ili dosljedna. Čudo nije znanje, budući je način gledanja. Ono je pravi odgovor na pitanje, ali ako znate ne postavljate pitanja. Sumnja u iluzije je prvi korak u njihovom razotkrivanju. Čudo ili ispravni odgovor ih ispravlja. Budući se percepcije mijenjaju njihova ovisnost o vremenu je očigledna. Način na koji u nekom trenutku zapažate odlučuje o tome što radite, a djelovanje se nužno javlja u vremenu. Znanje je bezvremeno, jer sigurnost nije upitna. Znae kada prestanete postavljati pitanja.

3. Um koji postavlja pitanja promatra sebe u vremenu i stoga traži buduće odgovore. Zatvoren um vjeruje da će budućnost i sadašnjost biti jednake. Tako se uspostavlja naizgled stabilno stanje koje je obično pokušaj djelovanja protivnog skrivenom strahu da će budućnost biti gora od sadašnjosti. Taj strah sputava sklonost propitivanja.

4 Ispravna vizija je prirodna percepcija duhovnog vida, no, ona je još Uvijek više ispravak nego činjenica. Duhovni vid je simboličan i stoga nije sredstvo znanja. Međutim, on je sredstvo ispravnog opažanja, koje ga dovodi u istinsku domenu čuda. "Božja vizija" bila bi više čudo nego otkrivenje. Činjenica da je percepcija uopće prisutna otklanja iskustvo iz kraljevstva iluzija. Zbog toga vizije nisu trajne, bez obzira koliko svete bile.

5. Biblija vam kaže da poznajete sebe ili da budete sigurni. Sigurnost je uvijek od Boga. Kada volite nekoga vi ste ga vidjeli onakvim kakav on je i zbog toga ga možete poznati. Ne možete ga poznavati sve dok ga niste vidjeli onakvim kakav on zaista je. Dok postavljate pitanja o Njemu jasno dajete do znanja da ne poznajete Boga. Sigurnost ne zahtijeva djelovanje. Kada kažete da djelujete na osnovu znanja vi ustvari brkate znanje s opažanjem (percepcijom). Znanje donosi snagu za kreativno razmišljanje, ali ne i za ispravno djelovanje. Percepcija, čuda i djelovanje su blisko povezani. Znanje je posljedica otkrivenja i potiče jedino misao. Čak i u svom najduhovnijem obliku opažanje uključuje i tijelo. Znanje dolazi s oltara iznutra i ono je bezvremensko jer je neupitno. Vidjeti istinu nije isto što i poznavati ju.

6. Potrebno je imati ispravnu percepciju prije nego što Bog može komunicirati izravno sa svojim oltarima, koje je uspostavio u Svojim Sinovima. Tamo može prenijeti Svoju sigurnost, a Njegovo znanje će donijeti neupitni mir. Bog nije stranac Svojim Sinovima, a Njegovi Sinovi nisu stranci jedni drugima. Znanje prethodi i opažanju i vremenu i na kraju će ih zamijeniti. To je pravo značenje "Alfe i Omege, početka i kraja" i rečenice "Prije nego je bio Abraham Ja Jesam." Percepcija se može i mora stabilizirati, ali znanje jest stabilno. "Boj se Boga i drži se Njegovih zapovijedi" postaje "Znaj Boga i prihvati Njegovu sigurnost."

7. Ako napadate pogrešku kod drugoga, povrijedit ćete sebe. Ne možete poznati svoga brata kada ga napadate. Napada se uvijek stranca. Svojim pogrešnim viđenjem vi ga činite strancem i zato ga ne možete poznati. Stoga što ste ga učinili strancem vi ga se bojite. Promatrajte ga ispravno kako bi ga mogli upoznati. U Božjem djelu ne postoje stranci. Da bi mogli stvarati kako je On stvarao možete stvarati samo ono što poznajete i stoga prihvaćate kao svoje. Bog poznaje Svoju djecu sa savršenim uvjerenjem. On ih je stvorio znajući ih. On ih savršeno prepoznaje. Kada oni ne prepoznaju jedan drugoga, ne prepoznaju niti Njega.

IV. Pogreška i Ego

1. Sposobnosti koje sada imate samo su sjena vaše prave snage. Sve vaše sadašnje funkcije su podijeljene i otvorene pitanjima i sumnji. To je stoga što niste sigurni kako ćete ih koristiti pa zato niste sposobni za znanje. Još jedan razlog radi kojeg niste sposobni za znanje je to što još uvijek možete gledati bez ljubavi. Percepcija nije postojala sve dok razdvojenost nije uvela stupnjeve, aspekte i intervale. Duh nema razina, a svi sukobi nastaju iz pojma razina. Jedino su razine Trojstva sposobne ujediniti se. Razine nastale iz razdvajanja mogu se samo sukobljavati. To je zato jer su jedna za drugu beznačajne.

2. Svijest, razina percepcije, bila je prvi raskol koji je nakon razdvajanja uveden u um, čineći ga promatračem, a ne stvarateljem. Svijest se ispravno tumači kao područje ega. Ego je pogrešno usmjeren pokušaj da vidite sebe onakvima kakvi bi željeli biti, a ne onakvima kakvi jeste. Ipak, sebe možete poznati samo onakvima kakvi jeste, jer to je jedino u što možete biti sigurni. Sve drugo je pod znakom pitanja.

3. Ego je aspekt osobnosti koji postavlja pitanja, a nastao je nakon razdvajanja; on je prije učinjen nego stvoren. On može postavljati pitanja ali ne može uočiti odgovore sa značenjem, jer takvi uključuju znanje i ne mogu se zamjećivati. Um je stoga zbunjen, jer bez zbunjenosti postoji jedino Jednoumlje. Odvojen ili podijeljen, um mora biti zbunjen. On je nužno nesiguran oko toga što on jest. On mora biti u sukobu jer nije u skladu sa sobom. Zbog toga su njegovi aspekti strani jedni drugima i to je bit stanja koje naginje strahu, u kojem je napad uvijek moguć. Dok promatrate sebe imate razloga plašiti se. Zbog toga ne možete izbjeći strah sve dok ne shvatite da niste i ne možete stvoriti sebe. Vi nikada ne možete ostvariti svoje pogrešne percepcije, a vaše djelo je iznad vaših grešaka. Stoga na kraju morate izabrati iscijeliti razdvajanje.

4. Ne treba miješati ispravno razmišljanje s umom koji zna, jer je to primjenjivo samo na ispravnu percepciju. Možete razmišljati ispravno ili pogrešno, ali čak je i to podložno stupnjevanju, što jasno pokazuje da znanje nije uključeno. Izraz "ispravno razmišljanje" pravilno se koristi kao ispravljanje "pogrešnog razmišljanja" i primjenjuje se na stanje uma koje potiče ispravnu percepciju. Ono je sklono čudima jer liječi pogrešnu percepciju što je uistinu čudo s obzirom kako vi promatrate sebe.

5. Opažanje uvijek uključuje neku vrstu pogrešnog korištenja uma, jer ono dovodi um u područja nesigurnosti. Um je jako aktivan. Biranjem razdvajanja on bira promatranje. Do tada on želi jedino znati. Nakon toga, on može samo birati neodređeno, a jedini izlaz iz nejasnoće je jasna percepcija. Um se vraća svom ispravnom djelovanju tek kada poželi znati. To ga stavlja u službu duha gdje se percepcija mijenja. Um bira podjelu kada odabere stvaranje vlastitih razina. No on se ne može u cijelosti odvojiti od duha, jer upravo od duha dobiva snagu djelovanja ili stvaranja. Čak i pogrešnim stvaranjem um potvrđuje svoj Izvor, inače bi jednostavno prestao postojati. Što je nemoguće, jer um pripada duhu kojeg je stvorio Bog i koji je stoga vječan.

6. Mogućnost promatranja učinila je tijelo mogućim, jer nešto morate promatrati nečim. Zbog toga percepcija uključuje zamjenu ili prijevod, koje znanju nije potrebno. Interpretativna funkcija percepcije, iskrivljen oblik stvaranja, dozvoljava vam da tijelo tumačite kao sebe u pokušaju izbjegavanja sukoba koji ste potakli. Duh, koji zna, ne može se pomiriti s takvim gubitkom snage, jer on nije sposoban za tamu. Tako duh postaje gotovo nedostupan umu i potpuno nedostupan tijelu. Radi toga se duh smatra prijetnjom, jer svjetlost ukida tamu jednostavno vam pokazujući da tama ne postoji. Na taj način istina će uvijek pobijediti grešku. To ne može biti aktivni postupak ispravljanja jer, kako sam već naglasio, znanje ne čini ništa. Mi ga možemo doživjeti kao napadača, ali ono ne napada. Ono što vi zapažate kao napad je vaše vlastito maglovito priznanje da se znanja uvijek možete prisjetiti, jer ono nikada nije bilo uništeno.

7. Bog i Njegova djela ostaju zajamčena i stoga znaju da ne postoji pogrešno stvaranje. Istina se ne može baviti pogreškama, što vi želite. Ja sam čovjek koji se je sjećao duha i njegovog znanja. Kao čovjek, pogreški se nisam pokušavao suprotstaviti znanjem, već sam ju ispravljao od dna prema gore. Pokazao sam ujedno i nemoć tijela i snagu uma. Povezavši svoju volju s voljom svoga Stvoritelja, prirodno sam se prisjetio duha i njegove prave svrhe. Ja ne mogu umjesto vas ujediniti vašu volju s Božjom, ali mogu izbrisati sve pogrešne percepcije iz vašeg uma ako ga dovedete pod moje vodstvo. Na putu vam samo stoje vaše pogrešne percepcije. Bez njih vaš izbor je siguran. Razborita percepcija potiče razborit izbor. Ja ne mogu izabrati umjesto vas, ali ja vam mogu pomoći da ispravno izaberete. "Mnogi su pozvani ali ih je malo odabranih" trebalo bi glasiti "Svi su pozvani ali ih malo izabere slušati." Stoga ne biraju ispravno. "Izabrani" su oni koji što prije pravilno odaberu. Ispravni umovi mogu to učiniti odmah i donijet će mir u svoje duše. Bog vas poznaje jedino u miru, a to jest vaša stvarnost.

V. Izvan Percepcije

1. Rekao sam da su mogućnosti koje posjedujete samo sjene vaše stvarne snage i da je percepcija, koja po svojoj prirodi prosuđuje, uvedena tek nakon razdvajanja. Od tada nitko više nije siguran. Također sam objasnio da je uskrsnuće bilo sredstvo povratka znanju, postignuto sjedinjenjem volje moje i mog Oca. Sada možemo ustanoviti razliku koja će pojasniti neke od naših sljedećih izjava.

2. Nakon razdvajanja, brkali smo riječi "stvarati" i "činiti". Kada nešto činite, to je zbog specifičnog osjećaja nedostatka ili potrebe. Bilo što učinjeno zbog određene svrhe nema istinsku sveobuhvatnost. Kada nešto činite kako bi ispunili uočeni nedostatak, vi na taj način prešutno dajete naslutiti svoje vjerovanje u razdvajanje. Ego je smislio brojne, iskrene sustave mišljenja u tu svrhu. Niti jedan od njih nije kreativan. Inventivnost je uzaludan trud čak i u svom najiskrenijem obliku. Ni najodređenija priroda izuma nije dostojna apstraktne kreativnosti Božjih stvorenja.

3. Kao što smo ranije primijetili, znanje ne vodi do djelovanja. Zbrka između vašeg stvarnog stvaranja i onoga što ste od sebe učinili je toliko duboka da je postalo gotovo nemoguće da bilo što znate. Znanje je uvijek stabilno, a prilično je očito da vi to niste. No, ipak, vi ste savršeno stabilni onakvi kakvima vas je Bog stvorio. Što znači da se, kada je vaše ponašanje nestabilno, ne slažete s Božjom predodžbom vašeg djela. Vi tako možete činiti ako ste tako odlučili, ali je teško da bi to željeli da vam je razmišljanje ispravno.

4. Osnovno pitanje koje sebi neprestano ponavljate ne može uopće biti usmjereno vama. Pitate se što ste vi ustvari. To daje naslutiti da odgovor nije samo ono što znate, već još nešto što je na vama da doznate. A ipak sebe ne možete vidjeti pravilno. Vi nemate sliku koju bi trebalo vidjeti. Riječ "slika" uvijek je vezana uz percepciju, a nije dio znanja. Slike su simboli i predstavljaju nešto drugo. Mišlju o "mijenjanju svoje slike" priznajte moć percepcije, ali isto tako sugerirate da ne postoji ništa stabilno za znati.

5. Znanje nije otvoreno za tumačenje. Možete pokušati "tumačiti" značenje, ali taj je pokušaj uvijek podložan pogreškama jer se odnosi na percepciju značenja. Takva proturječja su rezultat pokušaja da promatrate sebe istovremeno kao odvojeno i neodvojeno biće. Nemoguće je načiniti tako temeljnu nejasnoću, a da se dalje ne pretvori u cjelovitu zbrku. Vaš um je možda postao vrlo iskren, ali kao što se obično događa kada su metoda i sadržaj podijeljeni, on se koristi u jalovom pokušaju bijega iz beznadnog položaja. Iskrenost je potpuno odvojena od znanja jer znanje ne zahtijeva iskrenost. Iskreno razmišljanje nije istina koja će vas osloboditi; vi ste slobodni od potrebe da se njome bavite kada ste ju voljni pustiti.

6. Uz pomoć molitve nešto tražimo. Molitva je sredstvo čuda. Ali jedino molitva koja ima značenje je ona kojom molimo za oprost, jer oni kojima je oprošteno imaju sve. Kada jednom prihvatimo oprost, molitva u uobičajenom smislu postaje potpuno beznačajna. Molitva za oprost nije ništa drugo nego zahtjev da možete prepoznati ono što već imate. Ukoliko umjesto percepcije izaberete znanje, stavili ste se u poziciju gdje možete sličiti svom Ocu samo čudesnim zapažanjem. Izgubili ste znanje da ste i vi sami čudo Božje. Stvaranje je vaš Izvor i vaša jedina stvarna uloga.

7. Izjavu "Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku i sličnost" potrebno je ponovno protumačiti. "Sliku" možemo shvatiti kao "misao", a "sličnost" kao "slične kvalitete". Bog je stvorio duh Svojom Mišlju i kvalitetom sličnom Njegovoj. Ne postoji ništa drugo. S druge strane, percepcija je nemoguća ukoliko ne vjerujemo u "više" i "manje". Na svakoj razini ona uključuje selektivnost. Percepcija je stalni proces prihvaćanja i odbacivanja, organiziranja i reorganiziranja, pomicanja i mijenjanja. Temeljni dio percepcije je procjena, jer su prosudbe nužne kod odabira.

8. Što se zbiva s percepcijom ukoliko nema prosudbe i ničeg drugog osim savršene jednakosti? Percepcija postaje nemoguća. Istinu možemo jedino znati. Ona je u cjelini jednako istinita i ako znamo bilo koji njen dio onda znamo sve. Jedino opažanje uključuje djelomičnu svjesnost. Znanje transcendiraju zakone koji vladaju percepcijom, jer je djelomično znanje nemoguće. Ono je jedinstveno i nema razdvojenih dijelova. Vi koji ste uistinu jedno s njim trebate poznavati samo sebe i vaše će znanje biti potpuno. Poznavati Božja čuda znači poznavati Njega.

9. Opraštanje je iscjeljivanje percepcije od razdvajanja. Nužno je da ispravno opažate svog brata jer um odabire vidjeti sebe kao odvojeno biće. Duh poznaje Boga u potpunosti. To je njegova čudesna moć. Činjenica da svatko u potpunosti posjeduje tu moć je stanje potpuno strano razmišljanju ovoga svijeta. Svijet vjeruje da ako netko ima sve, drugima ništa nije preostalo. Ali Božja čuda su cjelokupna kao i Njegove misli jer ona jesu Njegove misli.

10. Sve dok postoji percepcija, molitva je potrebna. Budući da percepcija počiva na nedostatku, oni koji primjećuju nisu u potpunosti prihvatili pokajanje i predali se istini. Percepcija se zasniva na stanju razdvojenosti, pa je onome koji opaža potrebno iscjeljenje. Prirodno stanje onih koji znaju nije molitva, već zajednica. Bog i Njegovo čudo su nerazdvojni. Kako su uistinu prekrasne Misli Boga koje žive u Njegovoj svjetlosti! Vaša vrijednost je izvan percepcije jer je izvan sumnje. Nemojte zapažati sebe u različitom svjetlu. Znajte sebe u Jednom Svjetlu u kojem je čudo ili vi sami potpuno jasno.

VI. Prosudba i Problem Autoriteta

1. Već smo raspravljali o Sudnjem danu, ali ne dovoljno detaljno. Nakon Sudnjeg dana više neće biti ničega. Sud je simboličan jer izvan percepcije nema prosudbe. Kada se u Bibliji kaže "Ne sudi da ti se ne bi sudilo" to znači, ako prosuđujete realitet drugih nećete moći izbjeći da se prosuđuje i vaš.

2. Odluka da prosuđujete umjesto da znate uzrokuje gubitak mira. Prosudba je postupak na kojem počiva percepcija, ali ne i znanje. O ovome sam raspravljao prije govoreći o selektivnosti percepcije i ističući kako je njen očigledni preduvjet procjena. Prosudba uvijek uključuje odbacivanje. Ona nikada ne naglašava samo pozitivne aspekte onoga što prosuđuje, u vama ili u drugima. Ono što je zapaženo i odbačeno ili prosuđeno kao manjkavo, ostaje u vašim mislima jer ste to zapazili. Jedna od iluzija zbog koje patite je vjerovanje da ono protiv čega ste sudili nema učinka. To ne može biti istinito osim ako isto tako ne vjerujete da ono protiv čega ste sudili ne postoji. Vi očigledno u to ne vjerujete, inače ne biste sudili protiv toga. Na kraju nije niti važno je li vaša prosudba bila ispravna ili kriva. Bez obzira na to, vi stavljate svoje vjerovanje u područje nerealnog. To se ne može izbjeći ni u jednoj vrsti prosudbe, jer uključuje vjerovanje da vam realnost stoji na raspolaganju za biranje.

3. Ne možete zamisliti silno olakšanje i duboki mir koji nastaje kada srećete sebe i svoju braću potpuno bez prosudbe. Kada priznate što jeste i što jesu vaša braća, shvatit ćete da je svaka prosudba bez značenja. U stvari, prosudba za vas gubi značenje upravo stoga što ih sudite. Svaka nesigurnost dolazi iz vjerovanja da se nalazite pod prisilom prosudbe. Ona vam nije potrebna da bi organizirali svoj život i sebe. U prisutnosti znanja svaka prosudba se automatski ukida i to je postupak koji omogućava priznanju da zamijeni percepciju.

4. Vi ste silno preplašeni svim onim što ste zapazili i odbili prihvatiti. Vjerujete da ste izgubili kontrolu, jer ste odbili prihvatiti. Zbog toga vi to vidite u noćnim morama ili pod ugodnim krinkama koji vam se pričinjaju kao sretniji snovi. Ništa od onoga što ste odbili prihvatiti ne može biti dovedeno u svijest. To samo po sebi nije opasno, ali vi ste učinili da vam se pričinja opasnim.

5. Kada osjećate umor, to je stoga što ste sebe ocijenili sposobnim za umor. Kada se nekom smijete, to je stoga što ste ga procijenili manje vrijednim. Kada se smijete sebi morate se smijati i drugima, ako ne radi drugog, onda zato što ne možete podnijeti pomisao da ste manje vrijedni od njih. Sve vas to zamara jer vas u biti čini malodušnim. Vi ustvari ne možete biti umorni ali ste uistinu sposobni zamoriti sebe. Napetost neprestanog prosuđivanja je uistinu neizdrživa. Neobično je da se sposobnost koja toliko zamara toliko pažljivo njeguje. A ipak, ukoliko želite biti tvorac stvarnosti, ustrajati ćete u zadržavanju prosudbe. I nju ćete također promatrati sa strahom, vjerujući kako će se jednog dana upotrijebiti protiv vas. Ovo vjerovanje može postojati samo ukoliko vjerujete u učinkovitost prosudbe kao oružja za obranu vlastitog autoriteta.

6. Bog nudi jedino milost. Vaše riječi trebaju odražavati samo milost, jer to je ono što ste primili i to je ono što trebate davati. Pravda je privremeni izlaz ili pokušaj da naučite značenje milosti. Ona je po prirodi prosudbena samo zato jer ste vi sposobni za nepravdu.

7. Govorio sam o različitim simptomima, a na toj razini postoje gotovo bezbrojne varijacije. Međutim, one imaju samo jedan uzrok: problem autoriteta. To je "korijen svakog zla". Svaki simptom nastao od ega uključuje kontradikciju, jer je um podijeljen između ega i Svetog Duha, tako da je sve što ego učini nepotpuno i kontradiktorno. Taj neodrživi položaj je posljedica problema autoriteta iz kojeg mogu nastati jedino neshvatljive zamisli, budući prihvaća jednu nepojmljivu misao kao svoju premisu.

8. Pitanje autoriteta je ustvari pitanje autorstva. Kada imate problem autoriteta to je uvijek stoga što vjerujete da ste vi tvorac sebe i projicirate svoje zablude na druge. Tako situaciju promatrate kao onu u kojoj se ostali doslovno bore s vama za vaše autorstvo. To je osnovna pogreška svih onih koji vjeruju da su preoteli moć Božju. Ovo ih vjerovanje jako plaši, ali Boga ne uznemirava previše. Međutim, On ga želi odriješiti, ne kako bi kaznio svoju djecu, već samo stoga što zna da ih takvo vjerovanje čini nesretnima.

Božja djela su dobila svoje istinsko autorstvo, ali vi više volite biti anonimni kada se odlučite odvojiti od Stvoritelja. Budući niste sigurni u svoje istinsko Autorstvo, vjerujete da je vaše stvaranje bilo anonimno. To vas stavlja u položaj gdje se vjerovanje kako ste stvorili sebe čini značajnim. Spor oko autorstva je u vašim umovima ostavio toliku nesigurnost da možete posumnjati čak i u svoje postojanje.

9. Samo oni koji se odreknu svake želje za odbacivanjem znaju kako je njihovo vlastito odbacivanje nemoguće. Vi niste preoteli moć Božju, ali ste ju izgubili. Srećom, ako nešto izgubimo to ne znači da je i nestalo. To samo znači da se ne sjećate gdje je. Njegovo postojanje ne ovisi o vašoj sposobnosti da ga prepoznate ili otkrijete. Moguće je promatrati stvarnost bez prosuđivanja i jednostavno znati da ona postoji.

10. Mir je prirodno nasljeđe duha. Svatko je slobodan odbiti prihvaćanje tog nasljeđa, ali nije slobodan ustanoviti što uistinu je njegovo nasljeđe. Problem o kojem svatko mora razmisliti je problem osnovnog pitanja autorstva. Na kraju svaki strah dolazi, ponekad preko okolišnih putova, zbog poricanja Autorstva. Uvreda nikada nije usmjerena Bogu, već onima koji Ga poriču. Poricati Njegovo Autorstvo znači sebi poricati uzrok mira, tako da sebe vidite samo u dijelovima. Ova neobična percepcija jest problem autoriteta.

11. Ne postoji nitko tko se ne osjeća zatočenim na neki način. Ukoliko je to rezultat njegove slobodne volje, on mora uvidjeti da njegova volja nije slobodna, inače će u ovom položaju kružno rezoniranje postati prilično očigledno. Slobodna volja mora voditi do slobode. Prosudba uvijek zatvara jer ona razdvaja dijelove realnosti nestabilnim stupnjevima želje. Želje nisu činjenice. Želja sugerira kako volja nije dovoljna. A ipak nitko razborit neće vjerovati je ono što želimo jednako stvarno kao i objekt volje. Umjesto "Tražite najprije Kraljevstvo Nebesko" recite "Volja vam je za Kraljevstvom Nebeskim" i time ćete reći "Znam što jesam i prihvaćam svoje nasljeđe."

VII. Odnos Stvaranja i Slike o Sebi

1. Svaki sustav mišljenja mora imati polazišnu točku. On počinje ili činjenjem ili stvaranjem, razliku koju smo već raspravili. Njihova sličnost leži poput temelja u njihovoj snazi. Njihova različitost leži u onome što na njima počiva. Oba su kameni temeljci sustava vjerovanja po kojima živimo. Pogrešno je vjerovati da je sustav mišljenja koji se zasniva na lažima slab. Ništa što je učinilo dijete Božje nije bez snage. Nužno je ovo razumjeti, inače nećete moći pobjeći iz zatvora kojeg ste sami načinili.

2. Ne možete riješiti problem autoriteta podcjenjujući snagu svog uma. Čineći to vi varate sebe, a to će vas povrijediti jer vi ustvari shvaćate snagu uma. Vi također shvaćate da ju ne možete oslabiti, kao što ne možete oslabiti Boga. Ideja o "đavlu" je zastrašujuća jer se čini kako je on izuzetno moćan i izuzetno aktivan. On se smatra silom koja se bori protiv Boga, u bitci za posjedovanjem njegovih djela. Đavao zavarava lažima i gradi kraljevstva u kojima je sve u izravnoj suprotnosti s Bogom. Ipak, on više privlači ljude nego ih odbija i oni su voljni "prodati" mu duše zbog darova koji nemaju stvarnu vrijednost. To apsolutno nema smisla.

3. Već smo prije raspravljali o padu ili razdvajanju, ali je potrebno jasno razumjeti njegovo značenje. Razdvajanje je sustav mišljenja koji je dovoljno stvaran u vremenu, ali ne i u vječnosti. Sva vjerovanja vjerniku su stvarna. U simboličnom vrtu plod samo jednog drveta je bio "zabranjen". Ali Bog to nije mogao zabraniti, inače ga čovjek ne bi mogao pojesti. Ako Bog poznaje svoju djecu, a ja vas uvjeravam da je tako, bi li ih stavio u poziciju koja bi omogućavala njihovo uništenje? "Zabranjeno drvo" je prozvano "drvetom, znanja". A Bog je stvorio znanje i slobodno ga dao svojim ljudima. Ovaj simbolizam je objašnjavan na razne načine, ali možete biti sigurni da je svako tumačenje koje prikazuje Boga ili Njegova stvorenja sposobnima da unište svoju vlastitu svrhu pogrešno.

4. Jesti plodove s drveta znanja je simbolički izraz prisvajanja sposobnosti samo-stvaranja. To je jedino područje u kojem Bog i Njegova stvorenja nisu suradnici. Vjerovanje da jesu je implicirano u "pojmu o sebi" ili sklonosti sebstva da čini sliku o sebi. Slike se zapažaju, a ne znaju. Znanje ne može zavarati, a percepcija može. Vi možete sebe smatrati samo-stvorivim, ali ne možete učiniti ništa više, već samo vjerovati u to. Ne možete to učiniti istinitim. Kao što sam već rekao, kada konačno ispravno zapažate možete jedino biti sretni zbog toga. Međutim, do tada je vjerovanje da možete više kamen temeljac vašeg sustava razmišljanja i koristite svu svoju obranu protiv predodžbi koje bi to mogle osvijetliti. Još uvijek vjerujete da ste vi slika vašeg vlastitog djelovanja. Vaš um se u ovoj točki razilazi sa Svetim Duhom i problem se ne može riješiti sve dok vjerujete u nešto što je doslovno neshvatljivo. Upravo zbog toga vi ne možete stvarati i ispunjeni ste strahom zbog onoga što činite.

5. Um može vjerovanje u razdvajanje prikazati vrlo stvarnim i zastrašujućim, a to vjerovanje jest "đavao". Ono je moćno, aktivno, uništavajuće i jasno u suprotnosti s Bogom, jer doslovno poriče Njegovo Očinstvo. Pogledajte svoj život i vidite što je đavao učinio. Ali morate razumjeti da će se to djelo zasigurno razriješiti u svjetlu istine, jer je njegova osnova laž. Božje djelo, vaše postojanje, jedini je temelj koji se ne može uzdrmati, jer je u njemu svjetlo. Vaša polazišna točka je istina i vi se morate vratiti na svoj početak. Od tada je mnogo toga izgovoreno, ali se ništa ustvari nije dogodilo. Vaše Sebstvo je još uvijek u miru, iako vam je um u sukobu. Još se niste vratili dovoljno unatrag i zato se toliko bojite. Što se više približavate početku, nad sobom osjećate strah od uništenja vašeg sustava razmišljanja, kao da je strah od smrti. Smrt ne postoji ali postoji vjerovanje u smrt.

6. Grana koja ne donosi plodove biti će odsječena i osušit će se. Budite sretni! Svjetlost će zasjati iz istinskog Temelja života i vaš sustav mišljenja biti će ispravljen. Drukčije on ne može opstati. Vi koji se bojite spasa birate smrt. Život i smrt, svjetlost i tama, znanje i percepcija su nepomirljivi. Vjerovati da se oni mogu pomiriti znači vjerovati da se Bog i Njegov Sin ne mogu pomiriti. Jedino je jednost znanja slobodna od sukoba. Vaše kraljevstvo nije od ovoga svijeta jer vam je dano onkraj ovog svijeta. Samo u ovom svijetu iluzija o problemu autoriteta ima značenje. Svijet ne napuštamo smrću već istinom, a istinu mogu znati oni za koje je Kraljevstvo bilo stvoreno i na koje čeka.

POGLAVLJE 4

ILUZIJE EGA

Uvod

1. Biblija govori da trebate ići s bratom dvostruko dalje od onoga što on traži. To doista ne znači da ga kočite na njegovom putovanju. Isto tako, predanost bratu ne može kočiti vas. Ona može voditi jedino zajedničkom napretku. Posljedica istinske predanosti je nadahnuće, riječ koja je, ako ju pravilno shvatimo, u suprotnosti s naporom. Biti zamoren znači biti malodušan, biti nadahnut znači biti u duhu. Biti egocentričan također znači biti malodušan, ali biti okrenut sebi u ispravnom smislu znači biti nadahnut ili biti u duhu. Oni koji su uistinu nadahnuti su prosvijetljeni i ne mogu boraviti u tami.

2. Možete govoriti iz duha ili iz ega, kako odaberete. Ukoliko govorite iz duha izabrali ste «Budi miran i znaj da sam ja Bog.» Ove riječi su nadahnute jer one odražavaju znanje. Ukoliko govorite iz ega vi odbacujete znanje umjesto da ga potvrđujete i na taj način sebe činite malodušnim. Nemojte kretati na beskorisna putovanja jer ona su uistinu uzaludna. Ego ih možda priželjkuje, ali se duh ne može upuštati u tako nešto jer on se nikada ne želi odvojiti od svojeg Temelja.

3. Putovanje na križ trebalo bi biti posljednje «beskorisno putovanje». Nemojte se na njemu zadržavati, već ga po završetku odbacite. Ukoliko ga možete prihvatiti kao vlastito posljednje beskorisno putovanje, vi se također možete slobodno priključiti mojem uskrsnuću. Dok tako ne učinite vaš je život uistinu bezvrijedan. On tek nanovo stavlja na snagu razdvajanje, gubitak moći, uzaludne pokušaje ega za nadoknadom i konačno raspeće tijela ili smrt. Takva ponavljanja su beskrajna sve dok ih se dobrovoljno ne odrekne. Nemojte činiti jednu pogrešku «pribijanja uz stari hrapavi križ». Jedina poruka raspeća je ta da križ možete savladati. Do tada možete se slobodno i dati razapeti koliko često to želite. To nije evanđelje koje sam vam namjeravao ponuditi. Mi moramo krenuti na još jedno putovanje i ukoliko budete pažljivo čitali ove poduke one će vam pomoći da se pripremite za nj.

I. Ispravno Poučavanje i Ispravno Učenje

1. Dobar učitelj pojašnjava svoje ideje i učvršćuje ih svojim poučavanjem. Učitelj i učenik su slični u postupku učenja. Oni su u istom redu učenja i ukoliko ne dijele svoje poduke nedostajat će im uvjerenosti. Dobar učitelj mora vjerovati u ideje koje poučava, ali mora udovoljiti još jednom uvjetu; on mora vjerovati učenicima kojima prenosi svoje ideje.

2. Mnogi čuvaju stražu nad svojim zamislima jer žele zaštititi svoje sustave mišljenja onakvima kakvi jesu, a učenje znači promjenu. Promjena uvijek plaši one koji su odvojeni, jer ju ne mogu zamisliti kao korak prema iscjeljenju razdvajanja. Oni učenje uvijek promatraju kao korak prema daljnjem razdvajanju, jer je razdvajanje bilo njihovo prvo iskustvo promjene. Vjerujete da ćete, ukoliko ne dozvolite promjenama da uđu u vaš ego, naći mir. Ova duboka zabuna je moguća samo ako smatrate da jedan sustav mišljenja može stajati na dva temelja. Iz ega ništa ne može doseći duh i ništa ne može doseći ego iz duha. Duh ne može niti ojačati ego niti umanjiti sukob unutar njega. Ego jest kontradikcija. Vaše sebstvo i Sebstvo Boga jesu u suprotnosti. Oni su u suprotnosti u izvoru, smjeru i ishodu. Oni su u osnovi nepomirljivi, jer duh ne može promatrati, a ego ne može znati. Stoga oni nisu u komunikaciji i nikada ni ne mogu biti. Ipak, ego može učiti, iako njegov tvorac može biti zaveden. Međutim, on ne može učiniti potpuno beživotnim ono čemu je podaren život.

3. Duh ne mora biti čvrst, ali ego mora biti. Učenje se na kraju smatra zastrašujućim jer ono vodi do odricanja, a ne uništenja ega za svjetlost duha. To je promjena koje se ego mora bojati, jer on ne dijeli svoju blagost. Moja je lekcija bila poput vaše i, jer sam ju naučio, ja ju mogu poučavati. Ja nikada neću napadati vaš ego, ali vas pokušavam poučiti kako je nastao njegov sustav mišljenja. Kada vas podsjetim na vaše istinsko stvaranje, vaš ego može samo reagirati sa strahom.

4. Poučavanje i učenje su sada vaša najveća snaga, jer vam oni omogućavaju da izmijenite svoj um. Pomognite i drugima u tome. Odbijanjem promjene uma vi nećete dokazati da se razdvajanje nije dogodilo. Sanjar koji sumnja u stvarnost svog sna dok još sanja ne liječi uistinu svoj podijeljen um. Vi sanjate o razdvojenom egu i vjerujete u svijet koji na njemu počiva. To je za vas vrlo stvarno. Vi to ne možete razriješiti ako o tome ne promijenite mišljenje. Ukoliko ste voljni odreći se uloge čuvara vašeg sustava mišljenja i otvoriti ga meni, ja ću ga vrlo nježno ispraviti i povesti vas natrag Bogu.

5. Svaki dobri učitelj nada se da će svojim učenicima prenijeti dovoljno svog učenja da ga oni jednog dana više neće trebati. To je jedini pravi cilj učitelja. Nemoguće je uvjeriti ego u to, jer to ide protiv svih njegovih zakona. No, prisjetite se da su zakoni postavljeni kako bi zaštitili kontinuitet sustava u koji vjeruje zakonodavac. Prirodno je da ego pokušava zaštititi sebe kada ste ga već stvorili, ali nije prirodno da vi želite poštivati njegove zakone ako u njih ne vjerujete. Ego ne može birati zbog prirode svog porijekla. Vi možete, zbog prirode svojeg.

6. Ega se mogu sukobiti u bilo kojoj situaciji, a duh se uopće ne može sukobiti. Ukoliko promatrate učitelja samo kao « veći ego » bojat ćete se, jer povećati ego značilo bi povećati tjeskobu zbog razdvajanja. Ja ću poučavati s vama i živjeti s vama ako ćete vi misliti sa mnom, ali moj će cilj uvijek biti da vas konačno odriješim potrebe za učiteljem. To je u suprotnosti s ciljem učitelja okrenutog egu. On se bavi djelovanjem svog ega na ego drugih ljudi i stoga tumači njihovo međusobno djelovanje kao način očuvanja ega. Ja se ne bih mogao posvetiti poučavanju kada bih u to vjerovao, niti ćete vi postati predani učitelji sve dok u to vjerujete. Mene neprestano smatraju učiteljem kojeg treba ili uzvisiti ili odbaciti, ali ja ne prihvaćam niti jednu od tih percepcija.

7. Vaša vrijednost nije uspostavljena poučavanjem niti učenjem. Vašu vrijednost je ustanovio Bog. Dok to osporavate sve što činite bit će zastrašujuće, a posebno situacije podvrgnute vjerovanju u superiornost i inferiornost. Učitelji moraju biti strpljivi i ponavljati svoje lekcije sve dok ne budu naučene. Ja sam voljan tako činiti, jer nemam pravo odrediti granice vašeg učenja. Još jednom, ništa što radite ili mislite ili želite ili činite nije nužno za uspostavljanje vaše vrijednosti. O ovome se ne raspravlja osim u

zabludama. Vaš ego nikada nije u opasnosti jer ga Bog nije stvorio. Vaš duh nije nikada u opasnosti jer ga je stvorio Bog. Svaka nejasnost po tom pitanju je zabluda i sve dok postoji nije moguć nikakav oblik predanosti.

8. Ego pokušava iskoristiti svaku priliku u obliku pohvale sebi kako bi prevladao svoje sumnje. On će ostati pod sumnjom sve dok vjerujete u njegovu postojanje. Vi koji ste ga načinili ne možete mu vjerovati, jer pri ispravnom razmišljanju vi razumijete da on nije stvaran. Jedino razborito rješenje je ne pokušavati izmijeniti stvarnost, što bi bio uistinu zastrašujuć pokušaj, već prihvatiti ju kakva jest. Vi ste dio stvarnosti koja stoji nepromijenjena izvan dosega vašeg ega, ali lako dostupna duhu. Kada se bojite, budite mirni znajte da je Bog stvaran, a vi ste Njegov voljeni Sin s kojim je On zadovoljan. Nemojte dozvoliti da vaš ego to osporava jer ego ne može poznati nešto što je toliko izvan njegovog dometa kao što ste vi.

9. Bog nije tvorac straha. Vi jeste. Vi ste odabrali stvarati drukčije od Njega i stoga ste stvorili strah za sebe. Vi niste u miru jer ne ispunjavate svoju ulogu. Bog vam je dao uzvišenu ulogu koju vi ne ispunjavate. Umjesto toga, vaš ego je izabrao strah. Kad se probudite nećete ovo moći razumjeti jer to je doslovno nevjerovatno. Sada nemojte vjerovati u nevjerovatno. Bile kakav pokušaj povećavanja njegove vjerojatnosti je samo odgađanje neizbježnog. Riječ «neizbježno» je za ego zastrašujuća, ali radosna za duh. Bog je neizbježan i ne možete Ga izbjeći kao što ne možete izbjeći sebe.

10. Ego se plaši radosti duha, jer jednom kada ju osjetite skinuti ćete svaku zaštitu s ega i ostati potpuno bez ulaganja u strah. Vaše ulaganje je sada veliko jer je strah svjedok razdvajanja, a vaš se ego raduje kada mu vi svjedočite. Napustite ga! Nemojte ga slušati i nemojte ga čuvati. Slušajte samo Boga koji je, baš kao i duh kojeg je stvorio, nesposoban za prijevaru. Oslobodite sebe i oslobodite druge. Nemojte prikazivati svoju lažnu i bezvrijednu sliku drugima, a ni sami ne prihvaćajte takvu sliku drugih.

11. Ego je za vas izgradio otrcan i nezakriljen dom, jer on ne može drukčije graditi. Nemojte se truditi da ta osiromašena kuća stoji. Njena slabost je vaša snaga. Samo Bog je mogao načiniti dom dostojan Njegovih stvorenja koji su Ga odlučili napustiti svojim vlastitim izvlaštenjem. Ipak, Njegov dom će stajati zauvijek, spreman za vas kada odlučite ući u nj. U to možete biti potpuno sigurni. Bog ne može stvoriti nešto što je prolazno baš kao što ego ne može načiniti nešto što je vječno.

12. Iz svog ega vi ne možete učiniti ništa kako bi spasili sebe ili druge, ali iz duha možete činiti sve za spasenje oboje. Poniznost je poduka za ego, a ne za duh. Duh je izvan poniznosti jer on prepoznaje Njegov sjaj i rado prosipa Njegovu svjetlost posvuda. Ponizni će naslijediti Zemlju jer je njihov ego skroman i to im daje ispravniju percepciju. Kraljevstvo Nebesko je pravo duha čija su ljepota i dostojanstvo izvan svake sumnje i iznad opažanja i zauvijek stoje kao znak ljubavi Božje za Njegova stvorenja, koja su u potpunosti dostojna Njega i samo Njega. Ništa drugo nije dovoljno vrijedno da bi bilo poklon stvorenjima Boga samog.

13. Ako poželite, ja ću naći zamjenu za vaš ego, ali nikada za vaš duh. Otac može biti miran ako ostavi dijete sa starijim bratom koji se pokazao odgovornim, ali to ne podrazumijeva nejasnoću glede djetetova porijekla. Brat može zaštititi djetetovo tijelo i njegov ego, ali on sebe ne brka za oca zbog toga što radi. Možete mi povjeriti svoje tijelo i svoj ego samo zato jer vam to omogućuje da se njima ne bavite, a meni dozvoljava da vas poučim o njihovoj nevažnosti. Ne bih vam mogao objasniti njihov značaj da i sam nisam jednom bio namamljen vjerovati u njih. Primimo se učenja te lekcije zajedno kako bi se zajedno mogli od njih osloboditi. Meni su potrebni predani učitelji koji će dijeliti moj cilj iscjeljenja uma. Duh je daleko iznad potrebe zaštite, vaše ili moje. Sjetite se ovoga:

*U ovome svijetu nisu vam potrebne nevolje jer ja sam pobijedio svijet.
Zbog toga vi trebate biti dobre volje.*

II. Ego i Lažna Autonomija

1. Razumno je upitati se kako je um ikada mogao stvoriti ego. Ustvari, to je najbolje pitanje koje možete postaviti. Međutim, nema smisla davati odgovor u smislu prošlosti jer prošlost nije važna, a povijest ne bi postojala kada se iste pogreške ne bi ponavljale u sadašnjosti. Apstraktno mišljenje primjenjuje se na znanje jer je znanje u potpunosti neosobno, a primjeri su nevažni za njegovo razumijevanje. Međutim, percepcija je uvijek specifična i stoga prilično konkretna.

2. Svatko čini ego ili sebstvo za sebe i postaje predmetom brojnih varijacija zbog svoje nestabilnosti. On također stvara ego drugim ljudima koje promatra, što je jednako promjenjivo. Njihovo međusobno djelovanje je postupak koji mijenja oboje, jer njih nije načinio Nepromjenjivi. Važno je razumjeti da se ova promjena može dogoditi i događa se jednako spremno kada dođe do međusobnog djelovanja u mislima kao i kada je uključena fizička bliskost. Razmišljanje o drugom egu jednako je učinkovito u mijenjanju relativne percepcije kao i međusobno fizičko djelovanje. To je najbolji primjer d je ego samo zamisao, a ne činjenica.

3. Vaše stanje uma je dobar primjer koji pokazuje kako je nastao ego. Kada odbacite znanje to je kao da ga nikada niste ni imali. To je toliko očigledno da je potrebno samo priznati kako bi se vidjelo da se to doista događa. Ako se to događa u sadašnjosti, zašto nas iznenađuje da se isto dogodilo u prošlosti? Iznenadenje je razumna reakcija na nepoznato, iako se teško javlja kao odgovor na nešto što se ponavlja s tolikom upornošću. Ali nemojte zaboraviti da um ne mora funkcionirati na taj način, iako sada tako funkcionira.

4. Razmišljajte o ljubavi koju životinje pokazuju za svoje potomstvo i potrebu koju osjećaju da ih zaštite. To je stoga što ih smatraju dijelom sebe. Nitko ne odbacuje nešto što smatra dijelom sebe. Vi reagirate na svoj ego slično onome kako Bog reagira na svoja stvorenja, s ljubavlju, zaštitom i blagošću. Vaše reakcije na sebstvo koje ste načinili ne iznenađuju. Ustvari one podsjećaju na razne načine kako ćete jednog dana reagirati na svoja prava djela, koja su bezvremenska baš kao i vi. Pitanje nije kako vi reagirate na ego, već ono što vjerujete da jeste. Vjerovanje je funkcija ega i sve dok je vaše porijeklo otvoreno za vjerovanje vi ga promatrate sa stajališta ega. Kada poučavanje više ne bude potrebno vi ćete samo poznavati Boga. Vjerovanje da postoji neki drugi način zapažanja je najuzvišenija ideja za koju je razmišljanje ega sposobno. To je stoga što ona sadrži nagovještaj priznavanja da ego nije sebstvo.

5. Potkopavanje sustava mišljenja ega vjerojatno se smatra bolnim, iako nije tako. Mala djeca vrište od bijesa ako im oduzmete nož ili škare, premda se mogu ozlijediti ako to ne učinite. U tom smislu vi ste još uvijek dijete. Nemate osjećaj istinskog samo-očuvanja i lako ćete odlučiti da vam je potrebno upravo ono što će vas najviše povrijediti. No, priznali vi to ili ne, vi ste pristali sudjelovati u naporu da postanete ujedno i bezopasni i uslužni, atributi koji moraju ići zajedno. Čak i u odnosu na to, vaši su stavovi nužno u sukobu jer se svi stavovi zasnivaju na egu. To neće potrajati. Budite malo strpljivi i sjetite se da je posljedica pouzdana kao i Bog.

6. Samo oni koji imaju istinski i trajni osjećaj obilja mogu biti istinski milostivi. To je očito ako pogledate što je uključeno. Ako dajete sve tada ego podrazumijeva da ćete vi morati biti bez toga. Kada povezujete davanje sa žrtvom, dajete samo zato što vjerujete da na neki način dobivate nešto bolje, pa stoga možete biti bez toga što dajete. «Davanje radi dobitka» je neizbježni zakon ega, koji uvijek procjenjuje sebe u odnosu na ego ostalih. On je stoga neprestano zaokupljen vjerovanjem u oskudicu iz koje je nastao. Njegova cjelokupna percepcija ostalih ega kao stvarnih je samo pokušaj uvjeravanja sebe kako je i on stvaran. «Samouvažavanje» u smislu ega znači jedino to da ego obmanuo sebe prihvaćanjem svoje stvarnosti i stoga je privremeno manje grabežljiv. To «samouvažavanje» je uvijek osjetljivo na stres, izraz koji se odnosi na bilo koju uočenu prijetnju postojanju ega.

7. Ego doslovno živi od usporedbi. Jednakost ne ulazi u njegov domet, a milostivost postaje nemoguća. Egu nikada ne ponestaje obilja jer je nastao kao zamjena za nj. Zbog toga je pojam

«dobivanja» nastao u sustavu mišljenja ega. Appetit je mehanizam «dobivanja» koji predstavlja potrebu ega za potvrđivanjem. To je jednako istinito za apetite tijela kao i za takozvane «više potrebe ega». Appetiti tijela nisu fizičkog porijekla. Ego tijelo smatra svojim domom i pokušava zadovoljiti sebe preko tijela. Ali pomisao da je to nemoguće je odluka uma, koji je postao potpuno smeten po pitanju toga što je stvarno moguće.

8. Ego vjeruje da je potpuno samostalan, što je samo drugi način opisivanja kako on zamišlja svoje porijeklo. To je toliko zastrašujuće stanje da se on može samo okrenuti drugim egoima i pokušati se s njima ujediniti u jednom pokušaju prepoznavanja ili napasti ih u jednako jednom iskazivanju snage. Međutim, nije slobodan za pretpostavku sumnji, jer je pretpostavka njegov temelj. Ego je vjerovanje uma da je potpuno samostalan. Neprestani pokušaji ega da dobije priznanje duha i tako uspostavi svoje vlastito postojanje su uzaludni. Duh je u svom znanju nesvjestan ega. On ga ne napada, on ga jednostavno uopće ne može zamisliti. Dok je ego u jednakoj mjeri nesvjestan duha, on sebe promatra kao odbačenog od nečeg većeg od sebe. Zbog toga samouvažavanje u smislu ega mora biti zabluda. Božja stvorenja ne stvaraju mitove, iako se kreativni napor može pretvoriti u mitologiju. Međutim to se može dogoditi samo pod jednim uvjetom; ono što tako nastaje više nije kreativno. Mitovi su u potpunosti perceptivni i toliko su nejasnog oblika; po svojoj prirodi su karakteristično podijeljeni na dobro i zlo, tako da i najdobronamjerniji od njih ima zastrašujuće konotacije.

9. Mitovi i magija su blisko povezani, budući su mitovi obično vezani uz porijeklo ega, a magija uz moći koje ego sebi pripisuje. Mitološki sustavi općenito uključuju neke izvještaje o «stvaranju» i povezuju ih s posebnim oblikom magije. Takozvana «borba za opstanak» je samo borba ega da sačuva sebe i svoje tumačenje vlastitog početka. Taj početak se obično povezuje s fizičkim rođenjem, jer je teško utvrditi postojanje ega prije tog trenutka. Oni koji su više okrenuti prema «religioznom» egu možda vjeruju da je prije postojala duša i da će postojati i dalje nakon što je privremeno zapala u život ega. Neki čak vjeruju da će duša biti kažnjena zbog tog pada. Međutim, spas se ne odnosi na duh, koji nije u opasnosti i ne treba ga spašavati.

10. Spas nije drugo nego «ispravno mišljenje», što nije Jedno-umnost Svetog Duha, ali ga treba postići prije nego se Jedno-umnost ponovno uspostavi. Ispravno mišljenje automatski vodi do slijedećeg koraka, jer ispravna percepcija je suglasno nenapadačka, pa je stoga pogrešno mišljenje izbrisano. Ego ne može preživjeti bez prosuđivanja i prema tome se odlaže. Um tada ima samo jedan pravac kojim može ići. Njegov smjer je uvijek automatski, jer on samo može biti upravljan sustavom mišljenja pri kojem ustraje.

11. Ne možemo prečesto naglašavati kako je ispravljanje opažanja tek privremeni izlaz. To je potrebno jedino stoga što pogrešna percepcija blokira znanje, dok je ispravna percepcija put koji vodi prema njemu. Cjelokupna, vrijednost ispravne percepcije leži u neizbježnom razumijevanju da je svaka percepcija nepotrebna. Tako se potpuno ukida blokada. Možete se pitati kako je to moguće postići sve dok naizgled živite u ovom svijetu. To je razumno pitanje. Međutim, morate paziti da to doista shvatite. Tko ste to «vi» koji živite u ovome svijetu? Duh je besmrtn, a besmrtnost je trajno stanje. To je istinito sada, oduvijek je bilo i zauvijek će biti, jer ne podrazumijeva nikakve promjene. To nije kontinuum, niti ga je moguće razumjeti uspoređivanjem sa suprotnim. Znanje nikada ne uključuje usporedbu. U tome se on razlikuje od svega ostalog što um može shvatiti.

III. Ljubav bez Sukoba

1. Teško je razumjeti što «Kraljevstvo Nebesko je u vama» doista znači. To je stoga što to ego ne može razumjeti; on to tumači kao da se nešto izvana nalazi unutra, a to ne znači ništa. Riječ «unutra» je nepotrebna. Vi jeste Kraljevstvo Nebesko. Što je drugo osim vas Stvoritelj stvorio i što je drugo osim vas Njegovo Kraljevstvo? To je sva poruka Pokajanja: poruka koja u svojoj cjelokupnosti prelazi zbroj svojih

dijelova. I vi imate Kraljevstvo koje je stvorio vaš duh. On nije prestao stvarati zbog iluzija ega. Vaša djela nisu bez oca kao što niste ni vi. Vaš ego i vaš duh nikada neće biti suradnici, ali vaš duh i vaš Stvoritelj će to uvijek biti. Budite uvjereni da su vaša djela jednako sigurna kao i vi.

Kraljevstvo je potpuno ujedinjeno i potpuno zaštićeno i ego neće nadvladati. Amen.

2. Ovo je napisano u obliku molitve jer koristi u trenucima iskušenja. To je deklaracija nezavisnosti. Ukoliko ju u potpunosti shvatite vidjet ćete da je vrlo korisna. Razlog iz kojeg vam je potrebna moja pomoć je to što ne priznajete svog Vodiča i stoga vam je potrebno vodstvo. Moja uloga je odvojiti istinito od lažnog, kako bi istina mogla probiti barijere koje je postavio ego i zasjati u vašem umu. Ego ne može nadvladati naše ujedinjene snage.

3. Sigurno je do sada postalo očigledno zašto ego duh smatra «neprijateljem». Ego je nastao iz razdvajanja i njegovo neprekidno postojanje ovisi o vašem neprekidnom vjerovanju u razdvajanje. Ego vam mora ponuditi neku vrstu nagrade za održavanje ovog vjerovanja. Sve što on može ponuditi je osjećaj privremenog postojanja, koji započinje njegovim početkom i završava njegovim završetkom. On vam govori da je ovaj život vaše postojanje jer je to njegovo postojanje. Nasuprot ovog osjećaja privremenog postojanja, duh vam nudi znanje o stalnosti i nepokolebljivom biću. Nitko tko je iskusio ovo otkrivenje nikada više neće potpuno vjerovati egu. Kako može njegova siromašna ponuda prevladati veličanstveni dar Božji?

4. Vi koji se poistovjećujete s egom ne možete vjerovati da vas Bog voli. Vi ne volite ono što ste učinili, a to što ste učinili ne voli vas. Budući je nastao poricanjem Oca, ego ne osjeća privrženost prema svome tvorcu. Vi ne možete začeti pravi odnos koji postoji između Boga i Njegovih stvorenja zbog mržnje koju osjećate prema sebstvu onakvom kakvo ste stvorili. Vi na ego prebacujete odluku o razdvajanju, a to se sukobljava s ljubavlju koju osjećate za njega jer ste ga vi načinili. Niti jedna ljubav u ovome svijetu nije bez takve podvojenosti, a budući niti jedan ego nije iskusio ljubav bez podvojenosti ta ideja je izvan njegovog razumijevanja. Ljubav će odmah ući u bilo koji um koji to istinski poželi, ali on to uistinu mora željeti. To znači da on to želi bez podvojenosti, a ta vrsta želje je u potpunosti bez «nagona ega za dobivanjem»

5. Postoji određena vrsta iskustva toliko različita od bilo čega što ego može ponuditi, da ju nikada nećete poželjeti prekriti ili ponovo sakriti. Potrebno je ponoviti da je razlog zbog kojeg svjetlost ne može ući, vaše vjerovanje u tamu i sakrivanje. Biblija nudi mnoge aluzije na nemjerljive darove koji su pripremljeni za vas, ali koje morate zatražiti. To nije uvjet poput onih koje postavlja ego. To je veličanstveni uvjet onoga što vi jeste.

6. Niti jedna sila osim vaše vlastite volje nije dovoljno jaka ili dostojna da vas vodi. U tome ste slobodni kao što je Bog slobodan i takvi trebate ostati zauvijek. Zamolimo Oca u moje ime da i dalje budete brižni prema Njegovoj ljubavi prema vama i vašoj prema Njemu. On nikada nije propustio udovoljiti ovom zahtjevu, jer njime se traži samo ono što je On već izvolio. Oni koji istinski pitaju uvijek dobivaju odgovor. Nema drugih bogova jer drugi niti ne postoje.

7. Nikada vam nije palo na pamet da se odreknete svih ideja koje ste ikada imali, a koje se suprotstavljaju znanju. Vi zadržavate tisuće sitnih mrvica straha koje sprečavaju ulazak Svetome. Svjetlost ne može prodrijeti kroz zidove koje ste načinili kako bi blokirali put i nije voljna uništiti ono što ste vi načinili. Nitko ne može vidjeti kroz zid, ali ga ja mogu zaobići. Pazite se, mrvica straha, jer me inače nećete moći tražiti da to učinim. Ja vam mogu pomoći jedino na način kako nas je naš Otac stvorio. Ja ću vas voljeti i poštivati i paziti na ono što ste načinili, ali neću to podržavati ukoliko nije istinito. Ja vas nikada neću napustiti više nego bi to učinio Bog, ali moram čekati dok vi sami odlučite napustiti sebe. Jer čekam u ljubavi, a ne nestrpljenju, vi ćete me sigurno iskreno potražiti. Ja ću se odazvati na samo jedan jasan poziv.

8. Gledajte pažljivo i vidite što je to što uistinu tražite. U tome budite vrlo iskreni sa sobom, jer ne smijemo ništa kriti jedni od drugih. Ukoliko istinski pokušate tako učiniti, poduzeli ste prvi korak u pripremanju svog uma za ulazak Svetoga. Mi ćemo se za to pripremiti zajedno, jer jednom kada dođe, vi

ćete biti spremni pomoći mi pripremiti ostale za Njegov dolazak. Koliko dugo ćete Mu uskraćivati Njegovo Kraljevstvo?

9. U vašem umu je, iako ego to poriče, izjava vašeg oslobađanja. Bog vam je dao sve. Ova činjenica znači da ego ne postoji i to ga ozbiljno plaši. U govoru ega, «imati» i «biti» imaju različito značenje, ali oni su jednaki Duhu Svetome. Sveti Duh zna da vi ujedno i imate sve i jeste sve. Bilo kakva razlika u tom smislu ima značenje samo kada je ideja «dobivanja», čime se podrazumijeva nedostatak, već bila prihvaćena. Zbog toga mi ne pravimo razliku između imati Kraljevstvo Božje i biti Kraljevstvo Božje.

10. Mirno biće Božjeg Kraljevstva, savršeno svjesno u vašem razboritom umu, je bezobzirno prognano iz dijela uma kojim vlada ego. Ego je očajan jer se suprotstavlja doslovno nepobjedivoj premoći, bilo da spavate ili ste budni. Razmislite koliko ste mnogo budne svijesti bili voljni upotrijebiti kako bi zaštitili svoj ego, a kako malo da bi zaštitili svoje ispravno razmišljanje. Samo bi se maloumnik odlučio vjerovati ono što nije istinito a zatim štitio to vjerovanje po cijenu istine.

IV. Tako Ne Treba Biti

1. Ukoliko ne možete čuti Glas Božji, to je stoga što ste odabrali ne slušati. Vaši stavovi, osjećaji i ponašanje pokazuju da slušate glas ega. Ipak, vi tako želite. To ste spremni sačuvati i spasiti. Vaš um je ispunjen shemama spašavanja lica svog ega i ne tražite lice Krista. Ogledalo u kojem se ogleda ego je zaista tamno. Kako on može održavati varku svog postojanja osim pomoću ogledala? Ali, mjesto u kojem ćete tražiti sebe ovisi o vama.

2. Rekao sam da ne možete izmijeniti svoj um promjenom svog ponašanja, ali sam također mnogo puta rekao da možete promijeniti svoj um. Kada vam raspoloženje kaže da ste odabrali krivo, a to je svaki put kada niste radosni, tada znajte da tako ne treba biti. U svakom slučaju, pomislili ste krivo o bratu kojeg je Bog stvorio i promatrate slike koje stvara vaš ego u zatamnjenom staklu. Promislite iskreno što ste pomislili, a što Bog ne bi pomislio; što niste pomislili a Bog bi. Iskreno pretražite sve što ste učinili ili niste učinili i tada izmijenite um i mislite poput Boga. Izgleda kao da je to teško izvesti, ali je mnogo lakše nego razmišljati suprotno tome. Vaš um je jedno s Božjim. Ako to poričemo i razmišljamo drukčije održavamo naš ego, ali istovremeno doslovno stvaramo raskol u našem umu. Kao brat pun ljubavi ja brinem za vaš um i požurujem da slijedite moj primjer dok promatrate sebe i svog brata i pritom vidite u jednom i u drugom veličanstvena djela slavnog Oca.

3. Kada ste tužni, znajte da tako ne treba biti. Depresija dolazi iz osjećaja da ste lišeni nečega što želite, a nemate. Prisjetite se da vas jedino vlastite odluke toga lišavaju, a zatim odlučite drukčije.

4. Kada ste tjeskobni, shvatite da tjeskoba dolazi iz hirovitosti ega i znajte da tako ne treba biti. Možete biti jednako budni protiv zapovijedi ega kao i za njih.

5. Kada se osjećate krivima, prisjetite se da je ego doista prekršio zakone Božje, ali vi niste. Prepustite «grijehe» ega meni. Zbog toga postoji Pokajanje. No, dok ne promijenite mišljenje o onima koje je vaš ego povrijedio, Pokajanje vas ne može osloboditi. Dok se osjećate krivima, vi ste u vlasti ega, jer jedino ego može iskusiti krivnju. Tako ne treba biti.

6. Pazite se iskušenja ega i nemojte dozvoliti da vas zavara. On vam ništa ne nudi. Kada se odreknete ovog dobrovoljnog malodušja, vidjet ćete kako se um može usredotočiti, nadići umor i izliječiti se. Ipak, niste još dovoljno budni protiv zahtjeva ega da bi se oslobodili. Tako ne treba biti.

7. Lako je postići naviku povezivanja s Bogom i Njegovim stvorenjima ukoliko aktivno odbijete dopustiti klizanje uma. Problem nije u koncentraciji već u vjerovanju da nitko, uključujući i vas, nije dostojan dosljednog napora. Budite uz mene dosljedno protiv te varke i nemojte dozvoliti takvom otcaanom vjerovanju da vas vrati natrag. Malodušni su beskorisni sebi i meni, a jedino ego može postati malodušan.

8. Jeste li zaista razmišljali koliko ste imali prilika za radost i koliko ste ih odbili? Moć Sina Božjeg nema granica, ali on može ograničiti izraz svoje moći onoliko koliko sam odabere. Vaš um i moj mogu se ujediniti i sjajem istjerati ego, puštajući snagu Boga u sve što mislite i činite. Nemojte pristati na manje od toga i odbijte prihvatiti nešto drugo za svoj cilj. Pažljivo čuvajte svoj um od bilo kakvih vjerovanja koja bi priječila njegovo ostvarenje i odmaknite se od njih. Prosudite svojim osjećajima koliko ste to dobro učinili jer to je jedina pravilna upotreba prosudbe. Prosudba, kao i bilo koji drugi oblik obrane, može se koristiti za napad i za zaštitu; ona može povrijediti i liječiti. Ego treba staviti na prosudbu i procijeniti ga manjkavim. Bez naše privrženosti, zaštite i ljubavi, ego ne može postojati. Neka bude uistinu na prosudbi i skinite s njega privrženost, zaštitu i ljubav.

9. Vi ste ogledalo istine u kojem sam Bog blista savršenom svjetlošću. Tamnom staklu ega trebate samo reći «Ja neću tamo gledati jer znam da te slike nisu istinite.» Zatim dozvolite da Sveti sjaji na vas u miru znajući da to i samo tako treba biti. Njegov um je sjao na vas pri vašem stvaranju i podario život vašem umu. Njegov um još uvijek sja na nas i to mora činiti kroz vas. Vaš ego ga u tome ne može spriječiti, ali može spriječiti vas da mu dozvolite da sjaji kroz vas.

10. Prvi Dolazak Krista je samo drugi naziv za stvaranje, jer Krist je Sin Božji. Drugi Dolazak Krista ne znači drugo već završetak vladavine ega i iscjeljenje uma. Ja sam poput vas stvoren u Prvom i pozvao sam vas da mi se pridružite u Drugom. Ja sam zadužen za Drugi Dolazak, a moja prosudba, koja se koristi samo za zaštitu, ne može biti pogrešna jer nikada ne napada. Vaša može biti toliko iskrivljena da vjerujete kako sam pogriješio izabравši vas. Uvjeravam vas da je to pogreška vašeg ega. Nemojte ju zamijeniti s poniznošću. Vaš vas ego pokušava uvjeriti da je stvaran, a da ja nisam; jer ako ja jesam stvaran nisam stvarniji od vas. To znanje, a ja vas uvjeravam da to jest znanje, znači da je Krist stigao u vaš um i iscijelio ga.

11. Ja ne napadam vaš ego. Ja radim s vašim višim umom, domom Svetog Duha, spavali ili bili budni, baš kao što vaš ego čini s vašim nižim umom, koji je njegov dom. Ja sam vaša budnost, jer vi ste previše zbunjeni da biste prepoznali vlastitu nadu. Ja ne griješim. Vaš um će odabrati ujedinjenje s mojim, a zajedno smo nepobjedivi. Vi i vaš brat ćete ipak doći zajedno u moje ime i vratit će se vaša razboritost. Dizao sam mrtve znajući da je život vječni atribut svega što je živi Bog stvorio. Zašto mislite da mi je teže nadahnuti malodušne ili stabilizirati nestabilne? Ja ne vjerujem da postoji red teškoća u čudima; vi to vjerujete. Ja sam pozvao, a vi ćete se odazvati. Ja shvaćam da su čuda prirodna, jer su ona izrazi ljubavi. Moj poziv vama je jednako prirodan kao i vaš odaziv. I jednako neizbježan.

V. Iluzija Ega i Tijela

1. Sve stvari djeluju zauvijek zajedno. Nema iznimaka osim u prosudbi ega. Ego je maksimalno budan pri određivanju čemu dozvoliti pristup u svijest, a na taj način se ne održava uravnotežen um. Ego se dalje izbacuje iz ravnoteže jer zadržava svoju primarnu motivaciju iz vaše svijesti i uzdiže prevlast kontrole umjesto razboritosti. Ego ima dobre razloge da tako čini, prema sustavu mišljenja iz kojeg je nastao i kojem služi. Razborita prosudba bi neizbježno presudila protiv ega i ego ju mora brisati u interesu samoočuvanja.

2. Glavni izvor neuravnoteženog stanja ega je njegovo nerazlikovanje tijela i Božjih Misli. Božje Misli su za ego neprihvatljive, jer jasno ukazuju na njegovo nepostojanje. Stoga ih ego ili iskrivljuje ili ih odbija prihvatiti. Međutim, on ne može učiniti da prestanu postojati. On stoga pokušava sakriti ne samo «neprihvatljive» impulse tijela, već također i Misli Božje, jer i jedno i drugo za njega predstavljaju prijetnju. Baveći se u prvom redu vlastitim očuvanjem unatoč prijetnji, ego ih uočava kao jednake. Na taj se način ego pokušava spasiti od nestajanja, što bi se sigurno dogodilo u prisustvu znanja.

3. Sustav mišljenja koji zbunjuje Boga i tijelo mora biti nerazborit. Ipak, ta je nejasnoća potrebna ego, koji prosuđuje samo u okviru opasnosti koja mu ili prijete ili ne. U određenom smislu strah koji ego osjeća od Boga je barem logičan, budući pomisao o Njemu doista rastjeruje ego. Ali strah tijela, s kojim se ego toliko blisko poistovjećuje, uopće nema smisla.

4. Tijelo je po svom izboru dom ega. To je jedino poistovjećivanje u kojem se ego osjeća sigurnim budući je ranjivost tijela njegov najbolji argument da vi niste od Boga. To je vjerovanje koje ego gorljivo podržava. A ipak ego mrzi tijelo, jer ne može prihvatiti da je ono dovoljno dobro da bi bilo njegov dom. Tako um ustvari postaje zbunjen. Ego mu govori kako je on stvarno dio tijela, a tijelo je njegov zaštitnik, a istovremeno mu govori kako ga tijelo ne može zaštititi. Stoga se um pita «Gdje da krenem po zaštitu?», na što ego odgovara: »Obrati se meni». Um, ne bez razloga, podsjeća ego kako je on sam inzistirao na poistovjećivanju s tijelom, pa prema tome nema smisla obraćati se njemu za zaštitu. Ego na to nema pravog odgovora jer takav ne postoji, ali on ima tipično rješenje. On zatire pitanje iz svijesti uma. Kada je pitanje jednom izvan svijesti, ono može i ono doista i stvara nelagodu; no, na nj ne može odgovoriti jer se to pitanje ne može postaviti.

5. Ovo je pitanje koje treba postaviti: »Gdje da krenem po zaštitu?» «Traži i naći ćeš» ne znači da trebate tražiti naslijepo i očajnički nešto što ne možete prepoznati. Tražnje koje ima značenje poduzima se, organizira i upravlja svjesno. Potrebno je jasno izraziti i upamtiti cilj. Učenje i želja za učenjem su neodvojive. Najbolje učite kada vjerujete da je ono što učite za vas vrijedno. Međutim, sve što želite naučiti nema trajnu vrijednost. Uistinu, mnoge stvari koje želite naučiti možda ste odabrali upravo zato što njihova vrijednost nije trajna.

6. Ego smatra prednošću ne predavati se ničemu što je vječno, jer vječno sigurno dolazi od Boga. Vječnost je funkcija koju je ego pokušao razviti, ali je ne uspijeva postići. Ego stvara kompromise po pitanju vječnog, baš kao što čini sa svim pitanjima koja se na bilo koji način dotiču prave teme. Izbjegavanjem pravih tema on se nada sakriti pravo pitanje i čuvati ga dalje od uma. Karakteristično bavljenje ega s nebitnim ima upravo taj cilj. Zaokupljenost problemima postavljenim tako da ih je nemoguće riješiti, omiljeno je sredstvo ega kako bi priječio napredak u učenju. Među svim tim diverzantskim taktikama, međutim, oni koji ih slijede nikada ne postavljaju jedno pitanje: «Zašto?» To je pitanje koje morate naučiti postavljati. Što je svrha? Kakva god bila, ona će usmjeriti vaša nastojanja automatski. Kada odlučujete o svrsi, odlučujete o svom budućem nastojanju; odluka ostaje učinkovita ukoliko ne promijenite mišljenje.

VI. Božje Nagrade

1. Ego ne prepoznaje stvarni izvor «prijetnje» i ako sebe povezujete s egom, ne razumijete situaciju kakvom jest. Samo to što ste mu privrženi daje ego moć nad vama. Govorio sam o ego kao da je nešto odvojeno, što djeluje samo po sebi. To je bilo nužno kako bih vas uvjerio da ga se ne možete samo tako odreći i morate shvatiti koliko mnogo vaših misli je k ego usmjereno. Međutim, mi ga ne možemo bez straha pustiti, inače ćete sebe nužno promatrati u sukobu sve dok ste ovdje ili dok vjerujete da ste ovdje. Ego je samo dio vašeg vjerovanja o sebi. Vaš drugi život se nastavlja bez prekida i uvijek je bio i biti će potpuno netaknut vašim pokušajima da ga prekinete.

2. Učeći kako izbjeći iluzije nikada ne smijete zaboraviti vašu sumnju prema bratu. To je ista ona sumnja koju dugujete meni. Kad god nastupate egoistično prema drugome, odbacujete veličanstvenost vaše zahvalnosti i svete percepcije koja bi iz nje nastala. Ovdje možemo upotrijebiti izraz «sveti» jer, učeći koliko mnogo dugujete cjelokupnom Sinstvu, uključujući i mene, vi se približavate znanju toliko blizu koliko je to percepciji moguće. Jaz postaje toliko malen da znanje može lako teći preko njega i izbrisati ga zauvijek.

3. Za sada još uvijek imate vrlo malo povjerenja u mene, ali ono će rasti kako se za vodstvo budete češće okretali meni umjesto svome egu. Rezultati će vas sve više i više uvjeravati da je to jedina razborita odluka koju možete donijeti. Onaj koga iskustvo poučava da jedan izbor donosi mir i užitek, dok drugi donosi kaos i nedaću ne treba dodatno uvjeravanje. Učenje putem nagrađivanja je mnogo učinkovitije od učenja putem boli, jer bol je iluzija ega i može proizvesti samo privremeni učinak. Međutim, Božje nagrade se odmah prepoznaju kao vječne. Kako ovo prepoznajete vi, a ne vaš ego, jasno je da vi i vaš ego ne možete biti identični. Možete vjerovati da ste već prihvatili ovu razliku, ali nikako još niste u to uvjereni. To pokazuje činjenica da vjerujete kako morate pobjeći od ega: ali od ega ne možete pobjeći ponižavajući ga, kontrolirajući ili kažnjavajući.

4. Ego i duh se međusobno ne poznaju. Razdvojen um takvo stanje može održati samo prekidom. Učinivši tako, on poriče sve istinski prirodne impulse, ne zbog toga što je ego nešto odvojeno, već stoga što vi želite vjerovati da ste vi nešto odvojeno. Ego je sredstvo očuvanja tog vjerovanja, ali odluka da koristite sredstvo koje mu omogućuje trajanje je na vama.

5. Kako možete nekoga poučiti vrijednosti nečeg što je namjerno odbacio? Vjerojatno je to odbacio jer nije cijenio. Jedino mu možete pokazati kako je bez toga jadan i polako mu isto približavati, učeći ga da se njegov jad, vraćanjem smanjuje. Tako će naučiti svoj jad vezati s nedostatkom, a osjećaj suprotan jadu s prisustvom. Kako on mijenja mišljenje o vrijednosti odbačenog, ono mu postaje poželjno. Učim vas da vežete jad uz ego, a radost uz duh. Vi ste naučili suprotno. Još ste uvijek slobodni izabrati; ali, možete li uistinu poželjeti nagrade ega u prisutnosti nagrada Božjih?

6. U ovom trenutku je moje povjerenje u vas veće od vašeg povjerenja u mene, ali neće uvijek biti tako. Vaša misija je jednostavna. Od vas se traži da živite pokazujući kako vi niste ego, a ja ne biram pogrešno kanale Božje. Sveti dijeli moje povjerenje i prihvaća moje odluke o Pokajanju jer se moja volja nikada ne razilazi s Njegovom. Već sam rekao da sam ja zadužen za Pokajanje. To je samo zato jer sam završio svoju ulogu u njemu kao čovjek, a sada ju mogu završiti kroz druge. Kanali koje sam izabrao ne mogu ne uspjeti, jer ću im posuditi svoju snagu sve dok im nedostaje vlastite.

7. Poći ću s vama do Svetoga, i preko moje percepcije On može premostiti taj mali jaz. Jedini dar koji tražim od vas je zahvalnost vašem bratu. Prinijet ću ju Bogu umjesto vas, znajući da znati svog brata znači poznati Boga. Ukoliko ste zahvalni svome bratu, zahvalni ste Bogu za sve što je stvorio. Svojom zahvalnošću vi poznajete svog brata, a jedan trenutak stvarnog prepoznavanja čini svako stvorenje vašim bratom jer je svaki od njih od vašeg Oca. Ljubav ne pobjeđuje sve, ali ona sve dovodi u red. Ja vas mogu povesti natrag do vaših djela jer ste vi Kraljevstvo Božje. Vi ih sada ne prepoznajete, ali ono što je bilo prekinuto još je uvijek tamo.

8. Svojim približavanjem bratu vi prilazite meni, a povlačenjem od njega ja vam postajem sve dalji i dalji. Spasenje je zajednički pothvat. U njemu ne mogu biti uspješni oni koji su se odvojili od Sinstva, jer se oni odvajaju od mene. Bog će doći k vama tek kada ga podijelite sa svojom braćom. Naj-prije učite od njih i bit ćete spremni čuti Boga. Jer funkcija ljubavi je jedna.

VII. Stvaranje i Komunikacija

1. Sve dok sadržaj neke određene iluzije ega nije bitan, njegovo ispravljanje je korisnije u specifičnom kontekstu, to je jasno. Iluzije ega su prilično određene, iako je um po prirodi apstraktan. Međutim, kada se um podijeli, jedan njegov dio postaje konkretan. Konkretni dio vjeruje u ego, jer ego ovisi o konkretnom. Ego je dio uma koji vjeruje da je vaše postojanje određeno razdvajanjem.

2. Sve što ego uočava je odvojena cjelina, bez odnosa koji podrazumijevaju bivanje. Ego je protiv komunikacije, osim ako se njome služi za uspostavu odvojenosti, a ne za njeno ukidanje. Sustav komunikacije ega zasniva se na njegovom mišljenju, kao i sve ostalo što on diktira. Njegova komunikacija

kontrolirana je potrebom da se zaštiti i ona će ometati komunikaciju kada osjeti prijetnju. To ometanje je reakcija na određenu osobu ili više njih. Specifičnost mišljenja ega ima za posljedicu lažno uopćavanje koje ustvari uopće nije apstraktno. Ono samo reagira na određene načine na sve što se doima povezanim.

3. Nasuprot tome, duh reagira na isti način na sve što zna da je istinito i uopće ne odgovara na nešto drugo. Niti pokušava ustanoviti što je istinito. On zna da je istinito sve što je Bog stvorio. On je u potpunoj i izravnoj komunikaciji sa svim aspektima stvaranja, jer je u potpunoj i izravnoj komunikaciji s njegovim Stvoriteljem. Ta komunikacija je Volja Božja. Stvaranje i komunikacija su istog značenja. Bog je stvorio sve misli prenoseći Svoje Misli i tako zauvijek uspostavio kanal održavanja Njegove Misli i Volje. Budući jedino bića istog reda mogu istinski komunicirati, Njegova stvaranja prirodno komuniciraju s Njim i Njemu sličnima. Ta komunikacija je savršeno apstraktna, jer je njena kvaliteta univerzalna u primjeni i nije predmet nikakve prosudbe, iznimke ili izmjene. Bog vas je stvorio pomoću toga i za to. Um može iskriviti svoju funkciju, ali ne može sebi podariti funkcije koje mu nisu dane. Zbog toga um ne može u potpunosti izgubiti sposobnost komuniciranja, iako ju može odbiti koristiti u korist bivanja.

4. Postojanje kao i bivanje počiva na komunikaciji. Međutim, postojanje je specifično u prosudbi kako, o čemu i s kim je dostojno otpočeti komunikaciju. Bivanje je u potpunosti bez tih razlika. To je stanje u kojem je um u komunikaciji sa svime što je stvarno. U omjeru u kojem dozvolite tom stanju da se umanju vi ograničavate osjećaj vlastite stvarnosti; on postaje potpun jedino priznavanjem cjelokupne stvarnosti u veličanstvenom kontekstu stvarnog odnosa prema vama. To je vaša stvarnost. Nemojte ju oskrvnuti ili prezati od nje. To je vaš pravi dom, vaš hram i vaše stvarno Sebstvo.

5. Bog, koji okružuje sve bivanje, stvorio je bića koja kao pojedinci posjeduju sve, ali koji žele to podijeliti kako bi povećali svoju radost. Ono što je stvarno, može se povećati jedino dijeljenjem. Zbog toga vas je Bog stvorio. Božanska Apstrakcija raduje se dijeleći. To je značenje stvaranja. «Kako», «što» i «kome» je potpuno nevažno, jer pravo stvaranja daje sve; ono može stvarati samo poput sebe. Prisjetite se da u Kraljevstvu ne postoji razlika između imati i biti, kao što postoji u postojanju. U stanju bivanja um uvijek daje sve.

6. Biblija opetovano govori kako trebate hvaliti Boga. To ne znači da Mu trebate govoriti kako je divan. On ne posjeduje ego kojim bi prihvaćao takve pohvale, niti percepcije kojom bi ih prosudio. No, ukoliko ne uzmete udjela u stvaranju, Njegova radost nije potpuna jer je vaša radost nepotpuna. A On to zna. On to zna u Svom Vlastitom Bivanju i preko iskustva svog Sina. Ako su Njegovi kanali zatvoreni, neprestani tok njegove ljubavi je blokiran, a On je usamljen kada misli koje je stvorio ne komuniciraju s Njim u potpunosti.

7. Bog je za vas sačuvao vaše Kraljevstvo, ali On ne može dijeliti svoju radost s vama sve dok Ga ne budete poznavali cjelokupnim umom. Otkrivenje nije dovoljno, jer ono je samo komunikacija od Boga. Bogu ne treba da se otkrivenje Njemu vraća, što bi, naravno, bilo nemoguće, već želi da se ono prenese drugima. To se ne može učiniti s istinskim otkrivenjem; njegov sadržaj se ne može izraziti, jer je izrazito osoban za um koji ga prima. Međutim, taj um ga može prenijeti drugim umovima, preko stavova koje donosi znanje dobiveno iz otkrivenja.

8. Bog se štuje kad god neki um nauči biti potpuno koristan. To je nemoguće postići ukoliko niste potpuno bezopasni, jer ta dva vjerovanja moraju istovremeno postojati. Oni koji su zaista korisni su nepovredivi, jer oni ne štite svoj ego te ih tako ništa ne može povrijediti. Njihova pomoć je način zahvaljivanja Bogu i On će im tu zahvalu vratiti jer su slični Njemu i mogu se zajedno radovati. Bog izlazi k njima i kroz njih i u cijelom Kraljevstvu je velika radost. Svaki um koji se izmijenio dodatak je radosti svojom pojedinačnom voljom za sudjelovanjem u njoj. Oni koji su doista od koristi su Božji čudotvorci koje ja usmjeravam dok se svi ne ujedini u radosti Kraljevstva. Ja ću vas usmjeriti tamo gdje ćete istinski koristiti svima koji mogu slijediti moje vodstvo preko vas.

POGLAVLJE 5

LIJEČENJE I POTPUNOST

Uvod

1. Iscjeljivati znači činiti sretnim. Rekao sam da promislite koliko ste imali prilika za radost i koliko ste ih odbili. To je isto kao da vam kažem kako ste odbili iscjeljivanje. Svjetlo koje vam pripada je svjetlo radosti. Sjaj nije povezan s tugom. Radost poziva ujedinjenu volju na dijeljenje i promiče prirodni impuls uma da reagira kao jedno. Oni koji pokušavaju liječiti, a da sami nisu potpuno radosni izazivaju istovremeno različite vrste reakcija, te tako uskraćuju drugima radost da se od sveg srca odazovu.

2. Da bi bili srdačni morate biti sretni. Ako strah i ljubav ne mogu koegzistirati, ako je nemoguće biti potpuno preplašen i ostati živ, onda je jedino moguće cjelovito stanje - stanje ljubavi. Ne postoji razlika između ljubavi i radosti. Stoga, jedino moguće cjelovito stanje je sasvim radosno. Iscjeljivati ili činiti radosnim znači isto što i ujediniti i učiniti jednim. Zbog toga nije važno kojem dijelu ili kojim dijelom Sinstva se nudi izlječenje. Svaki dio ima koristi na jednak način.

3. Vi ste blagoslovljeni svakom dobrohotnom misli svakog od vaše braće koji se nalazi bilo gdje na ovome svijetu. Trebali biste željeti blagosloviti ih zauzvrat, iz zahvalnosti. Nije nužno poznavati ih pojedinačno, niti da oni znaju vas. Svjetlost je toliko snažna da zrači Sinstvom i vraća zahvalu Ocu koji širi Svoju radost na nj. Samo sveta Božja djeca su dostojna biti kanalima Njegove prekrasne radosti, jer jedino su oni toliko prekrasni da ju čuvaju dijeleći. Nije moguće da dijete Božje voli svoga bližnjeg drukčije nego samog sebe. Zbog toga molitva iscjelitelja glasi:

Dozvoli da poznam svoga brata kao što poznajem sebe.

I. Poziv Svetome Duhu

1. Iscjeljenje je misao pomoću koje dva uma uočavaju svoju jednost i postaju sretni. Ova sreća poziva svaki dio Sinstva da s njima dijeli radost i dozvoljava Bogu ulazak u njih i kroz njih. Samo iscjeljen um može trajno iskusiti otkrivenje, jer je otkrivenje iskustvo čiste radosti. Ukoliko ne odaberete biti sasvim radosni, vaš um ne može imati ono što nije izabrao biti. Prisjetite se da duh ne poznaje razliku između imati i biti. Viši um razmišlja po zakonima kojima se pokorava duh i stoga štuje samo zakone Božje. Za duh je dobivanje beznačajno, a davanje je sve. Budući ima sve, duh to čuva davanjem i tako stvara kako je stvarao Otac. Dok je ovakvom razmišljanju posjedovanje stvari potpuno strano, ono je potpuno razumljivo čak i nižem umu vezano uz ideje. Ukoliko dijelite materijalna dobra, vi dijelite vlasništvo nad njima. Međutim, ukoliko dijelite ideju ona se ne umanjuje. Ona je u cijelosti još uvijek vaša čak i ako ste ju potpuno dali od sebe. Osim toga, ako ju onaj kome ste ju poklonili prihvatiti kao svoju, samo ju u vašem umu snaži i povećava. Ukoliko možete prihvatiti da je ovaj svijet ideja, nestaje sveukupno vjerovanje u lažne veze koje ego stvara između davanja i gubitka.

2. Započnimo postupak ponovnog buđenja s nekoliko jednostavnih ideja:

Misli rastu kada ih dajemo od sebe.

Što više ljudi u njih vjeruje one, postaju jače. Sve je zamisao.

Kako onda povezati davanje i gubitak?

3. Ovo je poziv Svetome Duhu. Već sam rekao da mogu posegnuti i spustiti Svetoga Duha, ali vam ga mogu donijeti samo na vaš poziv. Sveti Duh se nalazi u vašem ispravnom razmišljanju, baš kao što se nalazio i u mojem. Biblija kaže: »Neka u tebi budu misli koje su bile u Kristu Isusu« i to koristi kao blagoslov. To je blagoslov onima koji su spremni za čuda. Njime se traži da možete misliti kako sam ja mislio, priključujući se sa mnom mislima Isusovim.

4. Sveti Duh je jedini dio Svetog Trojstva koji ima simboličku funkciju. Njemu se obraća kao Iscjelitelju, Tješitelju i Vodiču. Njega se također opisuje kao nešto «odvojeno», od Oca i od Sina. I sam sam rekao «Ako ja odem poslat ću vam drugog Tješitelja i on će stanovati s vama.» Zbog njegove simboličke funkcije Svetog Duha je teško razumjeti jer je simbolizam otvoren za različita tumačenja. Kao čovjeka i kao jedno od Božjih stvorenja moje ispravno razmišljanje, pristiglo iz Svetog Duha ili Univerzalnog Nadahnuća naučilo me prije svega da je to Nadahnuće namijenjeno svakome. Ja Ga sam ne bih mogao primiti da to nisam znao. U ovom kontekstu odgovara riječ «znao», jer je Sveti Duh toliko blizak znanju da ga poziva; ili bolje rečeno, dozvoljava mu da dođe. Već sam prije govorio o višoj ili «istinskoj» percepciji, koja je toliko blizu istini da Bog može poteći preko tog neznatnog jaza. Znanje uvijek može svugdje poteći ali se ono ne može suprotstaviti. Vi ga stoga možete zapriječiti iako ga nikada ne možete izgubiti.

5. Sveti Duh je Um Krista svjestan znanja koje leži izvan percepcije. On je došao na svijet kao zaštita zajedno s razdvajanjem, istovremeno nadahnjujući princip Pokajanja. Prije toga nije bilo potrebe za iscjeljivanjem, jer nitko nije bio neutješan. Glas Svetog Duha je Poziv na Pokajanje ili vraćanje integriteta uma. Kada Pokajanje bude dovršeno, a cjelovito Sinstvo izliječeno više neće biti Poziva na povratak. Ali, vječno je ono što Bog stvori. Sveti Duh će ostati sa sinovima Božjim, kako bi blagoslovio njihova djela i držao ih u svjetlu radosti.

6. Bog je štovao čak i pogrešna djela svoje djece jer su ih oni učinili. Ali On je također blagoslivljao svoju djecu koja su razmišljala na način koji je mogao uzdići njihove percepcije toliko visoko da su Ga gotovo mogli ponovno doseći. Sveti Duh je Um Pokajanja. On predstavlja stanje uma dovoljno blisko Jedno-umnosti da je prenošenje u nj konačno moguće. Percepcija nije znanje, ali se može

prenijeti u znanje ili prevesti u njega. Ovdje bi moglo biti korisnije upotrijebiti doslovno značenje prenošenja ili «prevođenja» budući je Bog taj koji čini posljednji korak.

7. Sveti Duh, podijeljeno nadahnuće cjelokupnog Sinstva, uvodi takvu percepciju u kojoj su brojni elementi slični onima u samom Kraljevstvu Nebeskom:

Prvo, njena univerzalnost je savršeno jasna i nitko tko ju prima ni u jednom trenutku ne pomišlja kako njeno dijeljenje uključuje bilo što drugo osim dobitka. Drugo, ona je nesposobna za napad i stoga istinski otvorena. To znači, iako sama ne stvara znanje, ona mu ni na koji način ne staje na put.

I na kraju, pokazuje put iza iscjeljenja kojeg donosi i vodi um izvan njegovog ujedinjenja ka putevima stvaranja. Upravo u tom trenutku javlja se količinska promjena dovoljna za stvarni kvalitativni pomak.

II. Glas za Boga

1. Iscjeljenje nije stvaranje, ono je nadoknada. Sveti Duh promiče iscjeljenje osvrtnjem na ono što su djeca Božja bila prije pojave nužnosti iscjeljenja i što će biti kada budu iscjeljeni. Ova izmjena vremenskog niza trebala bi biti prilično poznata, jer je vrlo slična pomaku u opažanju vremena koju uvodi čudo. Sveti Duh je poticaj spremnima za čudo; odluka da se razdvajanje iscjeljuje otpuštanjem. Vaša volja je još uvijek u vama jer ju je Bog usadio u vaše misli i, iako ju možete puštati da spava ne možete ju izbrisati. Bog sam održava vašu volju na životu prenoseći ju iz Svojih misli u vaše sve dok postoji i vrijeme. Čudo je odraz ovog saveza volje između Oca i Sina.

2. Sveti Duh je duh radosti. On je Poziv na povratak kojim je Bog blagoslovio umove svojih odvojenih Sinova. To je zvanje uma. Um nije imao zvanje do razdvajanja jer je prije toga imao samo bivanje i ne bi mogao razumjeti Poziv ispravnom mišljenju. Sveti Duh je Božji odgovor na razdvajanje, način na koji Pokajanje iscjeljuje sve dok se cjeloviti um ne vrati stvaranju.

3. Principi Pokajanja i razdvajanja javili su se istovremeno. Kada je nastao ego, Bog je u misli stavio Poziv na radost. Taj Poziv je toliko snažan da se ego uvijek rastvara na njegov zvuk. Zbog toga morate odabrati čuti jedan od dva glasa u vama. Jedan vi proizvodite sami i taj nije od Boga. Ali drugi vam je dao Bog, koji od vas traži samo da ga slušate. Sveti Duh je doslovno u vama. Njegov je glas taj koji vas zove natrag, tamo gdje ste bili prije i gdje ćete ponovno biti. Čak i u ovom svijetu moguće je čuti samo taj Glas a ne i drugi. Da bi se to naučilo potreban je napor i velika volja. To je posljednja poduka koju sam naučio i Božji Sinovi su jednaki kao učenici baš kao što su jednaki kao sinovi.

4. Vi jeste Kraljevstvo Nebesko, ali ste dozvolili da u vaše misli uđe vjerovanje u tamu i stoga vam je potrebno novo svjetlo. Sveti Duh je sjaj kojem morate dozvoliti da progna ideju o tami. Pred njegovom slavom otpada odvajanje, a probija se Kraljevstvo Nebesko. Prije razdvajanja nije vam bilo potrebno vodstvo. Znali ste ono što ćete ponovno znati, a što sada ne znate.

5. Bog ne vodi, jer On može dijeliti samo savršeno znanje. Vodstvo je po prirodi procjenjivačko jer ono podrazumijeva da postoji pravi put, a također i krivi put, jedan kojeg treba izabrati, a drugi kojeg treba izbjeći. Odabirom jednog odričemo se drugoga. Izbor Svetog Duha je izbor Boga. Bog nije u vama u doslovnom smislu; vi ste dio Njega. Kada ste odlučili napustiti Ga dao vam je Glas koji će govoriti za Njega, jer On više s vama ne dijeli svoje znanje bez zapreka. Izravna komunikacija je prekinuta jer ste vi proizveli drugi glas.

6. Sveti Duh vas ujedno poziva da se prisjetite i da zaboravite. Vi ste izabrali biti u stanju suprotstavljanja u kojem su suprotnosti moguće. Posljedica je da postoje izbori o kojima morate odlučiti. U svetom stanju volja je slobodna tako da je Njegova stvaralačka snaga neograničena, a izbor nema značaja. Sloboda izbora je ista moć kao i sloboda stvaranja, ali je njena primjena drugačija. Odabir ovisi o podijeljenom umu. Sveti Duh je jedan od načina odabira. Bog nije ostavio svoju djecu bez utjehe, iako su

Ga oni odlučili napustiti. Glas koji su stavili u svoje misli nije bio Glas za Njegovu Volju, za koju govori Sveti Duh.

7. Glas Svetog Duha ne zapovijeda jer on nije sposoban biti drzak. On ne zahtijeva, jer ne traži kontrolu. On ne pobjeđuje, jer ne napada. On samo podsjeća. Zanimljiv je samo zbog onog na što vas podsjeća. Podsjeća vas na drugačiji način, ostajući miran čak i usred meteža kojeg možete načiniti. Glas za Boga je uvijek tih, jer on govori o miru. Mir je jači od rata jer on iscjeljuje. Rat je podjela, a ne rast. Od razdora nitko nema koristi. Od kakve je koristi čovjeku ako dobije cijeli svijet, a izgubi dušu? Ukoliko slušate krivi glas izgubili ste iz vida dušu. Ne možete ju izgubiti, ali ju možete ne poznavati. Ona je stoga za vas «izgubljena» sve dok ne odaberete ispravno.

8. Sveti Duh je vaš Vodič pri odabiru. On se nalazi u dijelu vašeg uma koji uvijek govori u prilog ispravnom odabiru, jer on govori za Boga. On je ono što je preostalo u vašoj komunikaciji s Bogom, a koju možete prekinuti ali ne i uništiti. Sveti Duh je put kojim se Božja volja provodi na Zemlji i na Nebu. I Nebo i Zemlja su u vama, jer je zov i jednog i drugog u vašem umu. Glas za Boga dolazi s vaših vlastitih oltara Njemu namijenjenih. Ti oltari nisu predmeti, oni su predanost. A ipak, vi sada imate druge predanosti. Vaša podijeljena predanost dala vam je dva glasa, a vi morate izabrati kojem oltaru želite služiti. Poziv kojem se odazovete je procjena jer predstavlja odluku. Odluka je vrlo jednostavna. Ona nastaje na osnovu procjene koji vam je poziv vredniji.

9. Moj će um uvijek biti sličan vašem, jer smo stvoreni jednaki. Samo moja odluka donijela mi je svu moć na Nebu i na Zemlji. Moj jedini dar vama je pomoć da i vi jednako odlučite. Ta odluka je odabir da se dijeli, jer sama odluka jest odluka da se dijeli. Ona je nastala davanjem i stoga je jedini izbor koji podsjeća na istinsko stvaranje. Ja sam vaš uzor za odluke. Odlučivši se za Boga pokazao sam vam da se takva odluka može donijeti; da ju i vi možete donijeti.

10. Uvjerio sam vas da Um koji se je odlučio za mene postoji i u vama i da mu možete dozvoliti da vas promijeni kao što je promijenio mene. Taj um je nedvosmislen jer on čuje samo jedan Glas i odgovara na samo jedan način. Vi ste svjetlost svijeta sa mnom. Odmor ne dolazi od spavanja već od buđenja. Sveti Duh je Poziv da se probudite i budete sretni. Svijet je jako umoran, jer je to zamisao zasićenosti. Naš je radosni zadatak probuditi ga na Poziv za Boga. Svatko će se odazvati na Poziv Svetog Duha, inače Sinstvo ne može biti jedinstveno. Ima li boljeg zvanja bilo kojem dijelu Kraljevstva od povratka u savršenu integraciju koja ga može učiniti cjelovitim? Slušajte ovo preko Svetog Duha u sebi i naučite svoju braću da slušaju kao što ja poučavam vas.

11. Kada vas iskušava pogrešan glas, pozovite me da vas podsjetim kako iscjeljivati dijeljenjem moje odluke i činiti ju jačom. Dijeleći taj cilj, mi povećavamo njegovu snagu privlačenja cjelokupnog Sinstva i povratka natrag u jednost u kojoj je bila stvorena. Prisjetite se da «sprega» znači «povezati zajedno», a «teret» znači «poruka». Stoga ćemo izreku «Moja sprega je jednostavna, a moj je teret lak» preformulirati ovako: »Okupimo se zajedno, jer je moja poruka laka.»

12. Naložio sam vam da se ponašate kako sam se ja ponašao, ali mi moramo odgovarati istom Umu da bi to učinili. Taj Um je Sveti Duh, čija Volja je uvijek za Boga. On vas poučava kako očuvati mene kao uzor svojim mislima, kako bi se na kraju ponašali poput mene. Snaga naše ujedinjene motivacije je iznad vjerovanja, ali ne i iznad postignuća. Ono što mi možemo zajedno postići nema granica, jer je Poziv za Boga Poziv bezgraničnom. Dijete Božje, moja je poruka tebi upućena, kako bi ju čuo i poklonio drugima kada budeš odgovarao Svetom Duhu unutar sebe.

III. Vodič ka Spasenju

1. Svoga brata prepoznavamo prepoznavanjem Svetog Duha u njemu. Već sam rekao da je Sveti Duh Most za prelazak od percepcije ka znanju, pa se ovim izrazima možemo služiti kao da su međusobno

povezani jer u Njegovom umu oni to jesu. U Njegovom umu ova veza mora postojati jer, kada je ne bi bilo, razdvojenost između ta dva načina mišljenja ne bi bila otvorena iscjeljenju. On je dio Svetog Trojstva, jer je Njegov um djelomično vaš, a također i djelomično Božji. Ovo zahtijeva pojašnjenje, ne riječima već iskustvom.

2. Sveti Duh je ideja iscjeljenja. Budući mišljena, ideja dobiva kada se dijeli. Budući je Poziv za Boga, ona je također i zamisao Boga. Budući ste vi dio Boga ona je također i zamisao o vama, kao i o svim Njegovim djelima. Zamisao Svetog Duha dijeli vlasništvo ostalih zamisli jer slijedi zakone svemira kojih je dio. Ona jača darivanjem. Ona raste u vama kako ju dajete svome bratu. Vaš brat ne mora biti svjestan Svetog Duha u sebi ili u vama da bi se to čudo dogodilo. On se možda odvojio od Poziva za Boga, kao što ste i vi učinili. Ovakvo odjeljivanje se iscjeljuje kako postajete svjesni Poziva Bogu u njemu i tako priznajete njegovo bivanje.

3. Postoje dva dijametralno suprotna načina kojima promatramo svog brata. Oba moraju postojati u vašem umu, jer ste vi taj koji promatra. Oni također moraju postojati u njegovom umu, jer vi promatrate njega. Promatrajte ga preko Svetog Duha u njegovom umu i prepoznat ćete ga u svojem. Ono što priznajete kod svog brata priznajete u sebi, a ono što dijelite to i jačate.

4. Glas Svetog Duha u vama je slab. Zbog toga ga morate dijeliti. On mora ojačati prije nego Ga možete čuti. Ne možete Ga čuti u sebi dok je tako slab u vašem umu. On nije slab sam po sebi, već je ograničen vašom nevoljkošću da Ga čujete. Ukoliko počinete grešku i sami potražite Svetog Duha u sebi uplašit ćete se svojih misli jer, prihvativši stajalište ega, vi krećete na putovanje koje je egu strano, a on vam je vodič. Iz toga će sigurno nastati strah.

5. Odgađanje je od ega, jer je vrijeme njegova zamisao. I vrijeme i odgađanje u vječnosti nemaju značenja. Već sam prije rekao da je Sveti Duh Odgovor Boga na ego. Sve na što vas podsjeća Sveti Duh je u izravnoj suprotnosti sa zamislama ega, jer su istinite i lažne percepcije i same u suprotnosti. Sveti Duh ima zadatak odriješiti sve što je učinio ego. On to čini na istoj razini na kojoj djeluje ego, inače um ne bi mogao razumjeti promjenu.

6. Opetovano sam naglašavao da jedna razina uma nije razumljiva drugoj. Tako je s egom i sa Svetim Duhom; s vremenom i vječnošću. Vječnost je Božja zamisao, pa ju Sveti Duh savršeno razumije. Vrijeme je vjerovanje ega, pa ga niži um, koji je njegovo područje, prihvaća bez pitanja. Jedini vječni aspekt vremena je sada.

7. Sveti Duh je Posrednik između tumačenja ega i znanja duha. Njegova sposobnost bavljenja simbolima omogućuje mu da radi sa vjerovanjima ega njegovim vlastitim jezikom. Njegova sposobnost promatranja vječnosti iza simbola omogućuje mu razumijevanje zakona Božjih, koje On zagovara. On stoga može ponovno tumačiti što ego čini, ne uništavanjem već razumijevanjem. Razumijevanje je svjetlost, a svjetlost vodi ka znanju. Sveti Duh je u svjetlu jer On je u vama koji ste svjetlo, ali vi sami to ne znate. Stoga je zadatak Svetog Duha da vas ponovno objasni u ime Boga.

8. Vi sami sebe ne možete razumjeti. To je zato što nemate značenje osim svog ispravnog mjesta u Sinstvu, a ispravno mjesto Sinstva je Bog. To je vaš život, vaša vječnost i vaše Sebstvo. To je ono na što vas podsjeća Sveti Duh. To je ono što Sveti Duh vidi. Ova vizija plaši ego jer je tako mirna. Mir je najveći neprijatelj ega jer je, prema njegovom tumačenju stvarnosti, rat jamstvo opstanka. Ego postaje jak u razdoru. Ukoliko vjerujete da razdor postoji, reagirat ćete pakosno, jer je pomisao o opasnosti ušla u vaš um. Egu se takva pomisao dopada. Na poziv opasnosti Sveti Duh je jednako budan kao i ego, suprotstavljajući mu se svojom snagom baš kao što mu ego želi dobrodošlicu. Sveti Duh na to uzvraća dobrodošlicom miru. Vječnost i mir su jednako blisko povezani kao što su vrijeme i rat.

9. Percepcija dobiva značenje iz odnosa. Oni koje prihvatite postaju temeljima vaših vjerovanja. Razdvajanje je samo još jedan izraz za razdvojeni um. Ego je simbol razdvajanja, baš kao što je Sveti Duh simbol mira. Ono što zapažate kod drugih jačate u sebi. Vi možete dozvoliti svom umu da pogrešno zapaža, ali Sveti Duh dozvoljava vašem umu da ponovno protumači svoje pogrešne percepcije.

10. Sveti Duh je savršeni učitelj. On koristi samo ono što vaš um već razumije kako bi vas poučio da to ne razumijete. Sveti Duh se može baviti nesklonim učenikom bez protivljenja njegovom umu, jer je jedan njegov dio još uvijek za Boga. Unatoč pokušajima ega da taj dio sakrije on je još uvijek mnogo snažniji od ega iako ga ego ne priznaje. Sveti Duh ga savršeno prepoznaje jer je to njegovo boravište;

mjesto u umu gdje je On kod kuće. I vi ste tamo kod kuće, jer je to mjesto mira, a mir je Bog. Vi koji ste dio Boga niste kod kuće osim kada ste u Njegovom miru. Ukoliko je mir vječan, vi ste kod kuće jedino u vječnosti.

11. Ego je načinio svijet onako kako ga on vidi, ali Sveti Duh, koji ponovno tumači to što je načinio ego, vidi svijet kao sredstvo poučavanja kojim će vas vratiti kući. Sveti Duh mora zapažati vrijeme i ponovno ga prevoditi u bezvremenost. On mora raditi putem suprotnosti, jer radi s umom i za um koji je u suprotnosti. Ispravljajte i učite i budite otvoreni za učenje. Vi niste načinili istinu, ali istina vas ipak može osloboditi. Gledajte kako gleda Sveti Duh i shvaćajte kako On shvaća. Njegovo razumijevanje se osvrće na Boga u prisjećanju mene. On je uvijek u zajednici s Bogom i On je dio vas. On je vaš Vodič prema spasenju, jer čuva sjećanje na stvari prošle i stvari koje će doći i dovodi ih u sadašnjost. On čuva tu sreću nježno u vašim mislima i jedino traži da ju povećavate u Njegovu ime, dijeleći ju kako bi povećali Njegovu radost u sebi.

IV. Poučavanje i liječenje

1. Ono što je strah prekrilo još uvijek je dio vas. Izlaz iz straha je pridružiti se Pokajanju. Sveti Duh će vam pomoći da ponovno protumačite sve što smatrate zastrašujućim i poučiti vas da je istinito samo ono što je ispunjeno ljubavlju. Istina je iznad vaše sposobnosti uništavanja, ali potpuno unutar vaše sposobnosti prihvaćanja. Ona pripada vama jer ste ju vi, kao produžetak Boga stvorili zajedno s Njim. Ona je vaša jer je dio vas, baš kao što ste i vi dio Boga jer vas je On stvorio. Ništa što je dobro ne može biti izgubljeno jer dolazi od Duha Svetoga, Glasa stvaranja. Što nije dobro nikada nije ni bilo stvoreno i stoga se ne može zaštititi. Pokajanje je jamstvo sigurnosti Kraljevstva, a savez Sinstva je njegova zaštita. Ego ne može pobijediti Kraljevstvo jer je Sinstvo ujedinjeno. Ego blijedi i nestaje u prisutnosti onih koji čuju Poziv Svetog Duha da budu jedno.

2. Ono što ego učini on čuva za sebe i zato je bez snage. Njegovo postojanje se ne dijeli. On ne umire; on se jednostavno nikada nije rodio. Fizičko rođenje nije početak, ono je nastavak. Sve što se nastavlja već je bilo rođeno. Ono će rasti kako vi postajete voljni vratiti neiscijeljeni dio svog uma u viši dio, vraćajući ga nepodijeljenog stvaranju. Ja sam došao dati vam temelje, kako bi vas vaše misli mogle uistinu osloboditi. Vi ste nosili teret nepodijeljenih zamisli koje su preslabe, a da bi rasle, ali načinivši ih niste razumjeli kako ih razriješiti. Vi ne možete sami poništiti vaše prošle greške. One neće nestati iz vašeg uma bez Pokajanja, lijeka koji nije nastao od vas. Pokajanje treba shvatiti kao čisti čin dijeljenja. To sam mislio kada sam rekao kako je čak i u ovom svijetu moguće slušati jedan glas. Ukoliko ste dio Boga i Sinstvo je jedno, vi ne možete biti ograničeni na Sebe onakvoga kakvog ga vidi ego.

3. Svaka ljubavlju ispunjena misao u bilo kojem dijelu Sinstva pripada svakome dijelu. Ona se dijeli upravo zato jer je ispunjena ljubavlju. Dijeljenje je Božji način stvaranja, a također i vaš. Ego vas može držati u progonstvu iz Kraljevstva, ali u samom Kraljevstvu on nema moći. Ideje duha ne napuštaju um koji ih promišlja, niti se one mogu međusobno sukobiti. Međutim, ideje ega se mogu sukobiti jer se javljaju na različitim razinama i također uključuju suprotne misli na istoj razini. Nemoguće je dijeliti suprotstavljene misli. Vi možete dijeliti jedino misli koje su od Boga i koje On čuva za vas. Od takvih je misli Kraljevstvo Nebesko. Ostale ostaju s vama dok ih Sveti Duh ponovno ne protumači u svjetlu Kraljevstva, čineći i njih dostojnima dijeljenja. Kada one postanu dovoljno pročišćene dozvoljava vam da ih poklanjate. Odluka da ih dijelite znači njihovo pročišćenje.

4. Čuo sam jedan glas jer sam shvatio da ne mogu sam okajati sebe. Slušanje jednog glasa podrazumijeva odluku o dijeljenju kako bi ga i sami čuli. Misli koje su bile u meni još uvijek neodoljivo privlače sve misli koje je stvorio Bog, jer Božja potpunost je potpunost Njegovog Sina. Vas se ne može povrijediti i vi ne želite pokazati svome bratu ništa drugo osim vaše Potpunosti. Pokažite mu da vas ne

može povrijediti i da nemate ništa protiv njega, jer to bi značilo da to imate protiv sebe. To znači kad kažemo «okrenuti drugi obraz».

5. Poučavanje se vrši na više načina, iznad svega primjerom. Poučavanje treba biti iscjeljivanje, jer je to dijeljenje ideja i priznanje da dijeliti ideje ustvari znači jačati ih. Ja ne mogu zaboraviti svoju potrebu poučavanja onoga što sam naučio, što je poraslo u meni jer sam naučio. Pozivam vas da poučavate ono što ste naučili, jer čineći tako vi se u to možete pouzdati. Učinite to pouzdanim u moje ime jer je moje ime Ime Božjeg Sina. Ono što sam naučio dajem vam slobodno, a um koji je u meni raduje se jer ste odabrali slušati.

6. Sveti Duh će nas sve okajati popravljanjem učinjenog i tako olakšati teret koji ste stavili na svoje misli. Slijedeći ga, vođeni ste natrag Bogu gdje pripadate, a kako ćete naći put ako ne povedete svog brata sa sobom? Moja uloga u Pokajanju nije potpuna dok mu se ne pridružite i poklonite. Kako poučavate tako ćete i učiti. Ja vas nikada neću napustiti niti ostaviti, jer to bi značilo napustiti sebe i Boga koji me je stvorio. Vi napuštate sebe i Boga napustivši bilo kojeg od svoje braće. Morate naučiti promatrati ih onakvima kakvi jesu i shvatiti da oni pripadaju Bogu baš kao i vi. Kako bi se mogli bolje ponašati prema bratu nego vraćajući Bogu ono što je Božje?

7. Pokajanje vam daje moć iscjeljenog uma, ali moć stvaranja pripada Bogu. Stoga se oni kojima je oprošteno moraju najprije posvetiti iscjeljivanju, jer primivši ideju iscjeljivanja, oni ju moraju poklanjati kako bi ju zadržali. Puna moć stvaranja ne može se izraziti sve dok je neka od Božjih zamisli zadržana izvan Kraljevstva. Združena volja Sinstva je jedini stvoritelj koji može stvarati poput Oca, jer jedino oni koji su dovršeni mogu razmišljati cjelovito, a razmišljanju o Bogu ne nedostaje ništa. Sve što mislite, a ne ide preko Svetog Duha je manjkavo.

8. Kako možete vi koji ste toliko sveti patiti? Cjelokupna vaša prošlost je nestala, osim njene ljepote, i nije ostalo ništa osim blagoslova. Ja sam sačuvao svu vašu ljubaznost i svaku ljubavlju ispunjenu misao koju ste ikada pomislili. Pročistio sam ih od pogrešaka koje su skrivale njihovo svjetlo i sačuvao ih za vas u njihovom savršenom sjaju. One su izvan uništenja i izvan krivnje. Stigle su od Svetog Duha u vama, a mi znamo da je ono što Bog stvori vječno. Vi uistinu možete poći u miru jer sam vas volio kao što sam volio sebe. Idite sa mojim blagoslovom i radi mog blagoslova. Čuvajte ga i poklanjajte, kako bi uvijek mogao biti naš. Stavljam mir Božji u vaše srce i u vaše ruke, da ga čuvate i poklanjate. Srce je čisto za čuvanje, a ruke su snaže za davanje. Mi ne možemo izgubiti. Moja prosudba je jednako snažna kao i mudrost Božja, u čijem srcu i rukama mi imamo naše bivanje. Njegova tiha djeca su Njegovi blagoslovljeni Sinovi. Misli Božje su s vama.

V. Kako Ego Koristi Krivnju

1. Možda će neke naše zamisli postati jasnije i dobiti značenje nakon što objasnim kako ego koristi krivnju. Ego ima svrhu, baš kao i Sveti Duh. Svrha ega je strah, jer jedino uplašeni mogu biti egoistični. Logika ega je jednako besprijekorna kao i ona Svetog Duha, jer vaš um ima na raspolaganju sredstva priklanjanja Nebu ili zemlji, po svom izboru. Ali, svejedno se prisjetite da se oboje nalazi u vama.

2. Na Nebu nema krivnje, jer se Kraljevstvo postiže Pokajanjem, koje vas oslobađa za stvaranje. Ovdje se može upotrijebiti riječ «stvarati» jer jednom kada Sveti Duh popravi ono što ste načinili, blagoslovljeni ostatak se vraća i nastavlja sa stvaranjem. Ono što je istinski blagoslovljeno nije sposobno stvarati krivnju već treba stvarati radost. Tako ga ego ne može povrijediti jer je njegov mir neosvojiv. Ne mogu ga povrijediti ometanja jer je cjelovit. Krivnja uvijek izaziva poremećenje. Sve što budi strah je djeljivo jer se pokorava zakonu podjele. Ukoliko je ego simbol razdvajanja, on je osim toga i simbol krivnje. Krivnja ni u kom slučaju nije od Boga. Ona simbolizira napad na Boga. Ta je ideja potpuno

beznačajna, osim za ego, no, nemojte podcjenjivati snagu vjerovanja ega u nj. To je vjerovanje iz kojeg uistinu potječe svaka krivnja.

3. Ego je dio misli koji vjeruje u podjelu. Kako se dio Boga može odijeliti, a da pritom ne vjeruje kako Ga time napada? Prije smo govorili o problemu autoriteta koji se zasniva na ideji prisvajanja Božje moći. Ego vjeruje da ste vi to učinili jer vjeruje da je s vama jedno. Ukoliko se poistovjetite s egom, morate sebe promatrati kao krivca. Kad god poslušate svoj ego osjećat ćete krivnju i bojat ćete se kazne. Ego je prilično zastrašujuća pomisao. Koliko god smiješno razboritom umu zvuči ideja o napadu na Boga, nemojte zaboraviti da ego nije razborit. On predstavlja i zagovara sustav obmane. Slušati glas ega znači vjerovati da je Boga moguće napadati; vjerovati da ste vi istrgli jedan njegov dio. Slijedi strah od odmazde izvana, jer je ozbiljnost krivnje tolika da ju je potrebno projicirati.

4. Sve što prihvatite u svoje misli za vas je stvarno. Vaše prihvaćanje čini stvarnim. Ukoliko na prijestolje svog uma postavite ego, takva dozvola za ulazak čini ga vašom stvarnošću. To je stoga što je um sposoban stvarati stvarnost ili činiti iluzije. Već sam prije rekao da morate naučiti razmišljati s Bogom. Misliti s Njim znači misliti poput Njega. Iz toga nastaje radost, a ne krivnja, jer je to prirodno. Krivnja je siguran znak da je vaše razmišljanje neprirodno. Neprirodno razmišljanje uvijek će pratiti krivnja jer je to vjerovanje u grijeh. Ego ne vidi grijeh kao nedostatak ljubavi, već kao korisni čin napada. To je nužno za opstanak ega jer, ako grijeh smatrate nedostatkom, automatski ćete pokušati izliječiti situaciju. I uspjete. Ego to smatra prokletstvom, no vi to morate naučiti smatrati slobodom.

5. Um koji ne osjeća krivnju ne može patiti. Budući razborit, um iscjeljuje tijelo jer je on već iscijeljen. U razboritom umu se ne može začeti bolest jer on ne može napasti nekog ili nešto. Već sam rekao da je bolest oblik magije. Možda bi bilo bolje reći da je to oblik magijskog rješenja. Ego vjeruje da će kažnjavajući sebe ublažiti kaznu Božju. No, čak i u tome je drzak. On pripisuje Bogu namjeru kažnjavanja i onda tu namjeru uzima kao svoju povlasticu. On pokušava prisvojiti sve funkcije Boga onako kako ih promatra, jer priznaje da se može vjerovati samo potpunoj privrženosti.

6. Ego se ne može suprotstaviti zakonima Božjim ništa više od vas, ali ih može tumačiti kako on želi, baš kao i vi. Zato je potrebno odgovoriti na pitanje «Što želite?» Vi na nj odgovarate svake minute i svake sekunde i svaki trenutak odluke je prosudba koja svakako ima učinka. Njen učinak će uslijediti automatski dok se odluka ne izmijeni. Ipak, prisjetite se da su same alternative neizmjenjive. Kao i ego i Sveti Duh je odluka. Zajedno oni tvore sve alternative koje um može prihvatiti i pokoravati im se. Sveti Duh i ego su jedini izbori koji vam se nude. Jednog od njih je stvorio Bog i stoga ga ne možete iskorijeniti. Vi ste načinili drugi i njega možete iskorijeniti. Samo ono što je stvorio Bog je neopozivo i nepromjenjivo. Ono što ste vi načinili uvijek se može promijeniti jer, kada ne mislite kao Bog, vi ustvari uopće ne mislite. Obmanjujuće ideje nisu stvarne misli, iako u njih možete vjerovati. Ali vi ste u krivu. Funkcija misli dolazi od Boga i ona je u Bogu. Budući ste dio Njegovih misli, vi ne možete misliti odvojeno od Njega.

7. Iracionalna misao je nesređena misao. Sam Bog zapovijeda vaše misli jer ih je On stvorio. Osjećaji krivnje uvijek pokazuju da vi to ne znate. Oni također pokazuju da vi vjerujete kako možete i želite razmišljati odvojeno od Boga. Svaka nesređena misao je popraćena krivnjom na svom početku i održava se krivnjom u nastavku. Oni koji vjeruju da sami upravljaju svojim mislima ne mogu izbjeći krivnju i stoga se moraju pokoravati njenim zapovijedima. Zbog toga se osjećaju odgovornima za pogreške ne shvaćajući da prihvaćanjem odgovornosti reagiraju neodgovorno. Ukoliko je jedina odgovornost čudotvorca prihvatiti Pokajanje za sebe, a ja vas uvjeravam da je tako, onda odgovornost za ono što je okajano ne može biti na vama. Ovu dilemu možete riješiti jedino prihvaćanjem odrješenja kao rješenja. Vi biste snosili odgovornost za učinke svog pogrešnog razmišljanja kada se ono ne bi moglo popraviti. Svrha Pokajanja je spasiti prošlost samo u pročišćenom obliku. Ukoliko prihvatite lijek za nesređenu misao, lijek čija je djelotvornost izvan sumnje, kako njeni simptomi mogu ostati?

8. Trajna odluka da ostanete razdvojeni je jedini mogući razlog trajnog osjećaja krivnje. Ovo smo već prije rekli, ali nismo naglasili uništavajuće rezultate te odluke. Bilo kakva odluka uma utjecat će i na ponašanje i na iskustvo. Očekujete ono što želite. To nije obmana. Vaš um uistinu čini budućnost i u bilo kojem trenutku će ju preokrenuti u potpuno stvaranje ukoliko je prethodno prihvatio Pokajanje. On će se

također vratiti u potpuno stvaranje onog trenutka kada to učini. Kada odustanemo od nesređenih misli, pravilan red misli postat će prilično očit.

VI. Vrijeme i Vječnost

1. Bog u svom znanju ne čeka, ali Njegovo Kraljevstvo gubi vašim čekanjem. Svi Sinovi Božji čekaju na vaš povratak, baš kao što vi čekate na njihov. Odlaganje nije važno u vječnosti, ali je u vremenu tragično. Vi ste odabrali biti u vremenu, a ne u vječnosti i stoga vjerujete da jeste u vremenu. Ali vaš izbor je ujedno slobodan i promjenjiv. Vi ne pripadate u vrijeme. Vaše mjesto je jedino u vječnosti, gdje vas je sam Bog postavio zauvijek.

2. Osjećaji krivnje služe očuvanju vremena. Oni uvode strahove od odmazde ili napuštanja i tako osiguravaju da će budućnost biti slična prošlosti. To je kontinuitet ega. Ono daje egu lažan osjećaj sigurnosti vjerujući da od njega ne možete pobjeći. Ali vi to možete i trebate učiniti. Bog vam zauzvrat nudi kontinuitet vječnosti. Kada odlučite učiniti ovu zamjenu, istovremeno ćete zamijeniti krivnju za radost, opakost za ljubav, a bol za mir. Moja uloga je samo osloboditi vašu volju. Vaš ego ne može prihvatiti tu slobodu i suprotstavljat će joj se u svakom trenutku, na svaki mogući način. Kao njegov tvorac, vi znate što on može učiniti jer ste mu vi dali tu moć.

3. Uvijek se prisjećajte Kraljevstva i toga da se vi, koji ste dio Kraljevstva ne možete izgubiti. Misli koje su bile u meni sada su u vama, jer Bog stvara savršenom pravednošću. Neka vas Sveti Duh uvijek podsjeća na Njegovu pravednost; dozvolite mi da vas poučim kako ju dijeliti sa svojom braćom. Kako inače možete dobiti priliku tražiti ju za sebe? Dva glasa govore istovremeno o različitim tumačenjima iste stvari, ili gotovo istovremeno, jer ego uvijek govori prvi. Alternativna tumačenja nisu bila potrebna dok se nije pojavilo prvo.

4. Ego govori u prosudbi, a Sveti Duh poništava njegovu odluku, slično kao što viši sud ima moć poništiti odluku nižeg suda u ovom svijetu. Odluke ega su uvijek krive, jer se zasnivaju na pogrešci koju trebaju zagovarati. Ništa od onoga što ego promatra nije ispravno protumačeno. Ne samo da ego citira Pismo u svoje svrhe, već ga i tumači kao dokaz sebe. Biblija je u prosudbi ega strahovita. Budući ju promatra kao strahovitu, tako ju i tumači. Kada se bojite, vi se ne obraćate višem Sudu jer vjerujete da će i njegov sud također biti protiv vas.

5. Postoji mnogo primjera kako tumačenja ega mogu zavesti, ali tek nekoliko će biti dovoljno da pokažemo kako ih Sveti Duh može ponovno protumačiti u svojem svjetlu.

6. «Kako siješ, tako ćeš i žeti» On tumači u značenju da ćete ono što smatrate vrijednim njegovanja njegovati u sebi. Vaša procjena o tome što je vrijedno čini to za vas vrijednim.

7. «Osveta je moja, kaže Gospodin» lako možemo protumačiti ako se prisjetite da ideje rastu samo ako ih dijelimo. Ovom izjavom se naglašava da se osveta ne može dijeliti. Dajte ju stoga Svetom Duhu, koji će ju razriješiti u vama. Ona ne spada u vaš um koji je dio Božjeg.

8. «Poslat ću za kaznu grijehe očeva u treću i četvrtu generaciju», prema tumačenju ega ima posebno opako značenje. To postaje samo pokušaj kojim se jamči opstanak ega. Svetom Duhu ova izjava znači da u generacijama koje slijede On dalje može tumačiti što su prethodne generacije pogrešno razumjele i tako osloboditi misli od sposobnosti stvaranja straha.

9. «Opaki će propasti» postaje izjava Pokajanja ukoliko riječ «propasti» shvatimo kao «popraviti». Svaku misao koja nije ispunjena ljubavlju potrebno je popraviti, izraz koji ego ne može niti shvatiti. Za ego, popraviti znači uništiti. Ego neće biti uništen jer je dio vaših misli, već zato što je nekreativan i stoga ne može dijeliti; potrebno je ponovno ga protumačiti kako bi vas oslobodio straha. Dio vašeg uma kojeg ste dali egu će se jednostavno vratiti u Kraljevstvo, u koje pripada vaš cjelokupni um. Vi možete odlagati dovršenje Kraljevstva, ali ne možete u Njega uvesti pojam straha.

10. Ne trebate se plašiti da će vas Viši sud osuditi. On će samo odbaciti slučaj protiv vas. Ne može se voditi proces protiv djeteta Božjeg, a svaki svjedok o krivnji Božjih stvorenja je lažni svjedok protiv Boga samog. Obratite se sa svime što vjerujete Božjem Višem Sudu, jer on govori umjesto Njega i stoga govori istinu. On će odbaciti slučaj protiv vas, bez obzira na to koliko pažljivo ga vi izgradili. Slučaj može biti potkrijepljen lažnim dokazima, ali ne može imati Božje dokaze. Sveti Duh ga neće čuti, jer On može samo svjedočiti istinu. Njegova presuda će uvijek glasiti «tvoje je Kraljevstvo» jer je On vama predan kako bi vas podsjetio na ono što jeste.

11. Kada sam rekao «Dolazim kao svjetlost svijetu» to je značilo da sam došao svjetlost podijeliti s vama. Sjetite se moje primjedbe o tamnom staklu ega i sjetite se da sam rekao: «Ne gledajte tamo». Još uvijek je točno da o vama ovisi gdje ćete se tražiti. Strpljenje koje ukazujete svome bratu je strpljenje koje ukazujete sebi. Nije li dijete Božje dostojno strpljenja? Pokazao sam vam beskrajno strpljenje jer je moja volja Volja našeg Oca, od kojeg sam naučio biti beskrajno strpljiv. Njegov Glas je bio u meni kao što je u vama, govoreći o strpljenju prema Sinstvu u Ime njegovog Stvoritelja.

12. Sada morate naučiti da samo beskrajno strpljenje donosi neposredne učinke. Na taj način vječnost zamjenjuje vrijeme. Beskrajno strpljenje zaziva beskrajnu ljubav i donoseći rezultate čini vrijeme nepotrebnim. Mi smo opetovano govorili da je vrijeme sredstvo učenja koje treba ukinuti kada više ne bude od koristi. Sveti Duh koji u vremenu govori umjesto Boga, također zna da je vrijeme beznačajno. On vas na to podsjeća u svakom prolaznom trenutku vremena, jer je Njegova posebna funkcija vratiti vas u vječnost i tamo trajno blagosloviti vaša djela. On je jedini blagoslov koji možete istinski dati, jer On je istinski blagoslovljen. Kako vam je Njega Bog slobodno dao, morate Ga darivati kako ste ga primili.

VII. Božja Odluka

1. Vjerujete li vi zaista da možete stvoriti glas koji bi ugušio Božji? Vjerujete li zaista da možete izmisliti sustav misli koji vas može odvojiti od Njega? Vjerujete li zaista da možete planirati svoju sigurnost i radost bolje od Njega? Ne trebate biti niti pažljivi niti bezbrižni; trebate samo prebaciti svoje brige na Njega jer On brine za vas. Vi ste Njegova briga jer vas On voli. Njegov glas vas uvijek podsjeća da, zbog Njegove brige, sva nada pripada vama. Vi ne možete izabrati bijeg od Njegove brige jer takva nije Njegova Volja, ali možete izabrati prihvaćanje Njegove brige i koristiti njenu beskrajnu moć za sve one koje je pomoću nje stvorio.

2. Postojali su brojni iscjelitelji koji nisu iscijelili sebe. Oni svojom vjerom nisu pomicali planine jer im vjera nije bila cjelovita. Neki od njih bi ponekad iscijelili bolesne, ali nisu dizali ljude od mrtvih. Ukoliko iscjelitelj ne iscijeli sebe, on ne može vjerovati da ne postoji red teškoće u čudima. On nije naučio da je svaki um kojeg je stvorio Bog jednako dostojan iscjeljenja upravo stoga što ga je Bog stvorio cjelovitim. Od vas se samo traži da vratite Bogu um onakav kakvim ga je stvorio. On od vas traži samo ono što je dao, znajući da će vas to davanje iscijeliti. Zdravlje je potpunost, a zdravlje vaše braće je ujedno i vaše.

3. Zašto biste slušali beskrajne nerazborite pozive za koje mislite da vam pristižu, kada možete znati da je Glas Božji u vama? Bog je preporučio svoj duh vama i traži da i vi preporučite svoj duh Njemu. On ga želi sačuvati u savršenom miru, jer vi ste s Njim od jednog uma i duha. Isključivanje sebe iz Pokajanja je posljednja obrana ega i njegovog postojanja. Ono odražava potrebu ega za razdvajanjem i vašu volju da stanete na stranu njegove odvojenosti. Ta volja znači da ne želite biti iscijeljeni.

4. Ali sada je vrijeme. Od vas se ne traži da sami izradite plan spašavanja jer, kako sam već rekao, lijek nije nastao od vas. Sam Bog vam je dao savršeno ispravljanje svega što ste učinili, a što nije u skladu s Njegovom Svetom Voljom. Ja vam objašnjavam Njegov plan, a također ću vam reći o vašem udjelu u

njemu i koliko je hitno ispuniti ga. Bog plače nad «žrtvama» svoje djece koja vjeruju da su za Njega izgubljena.

5. Kad god niste sasvim radosni, to je zato što ste reagirali manjkom ljubavi prema nekom od Božjih stvorenja. Smatrajući to «griehom» vi postajete defanzivni jer očekujete napad. Odluka o takvoj reakciji je vaša i stoga se može popraviti. Ne možete ju popraviti pomoću kajanja u uobičajenom smislu, jer ono uključuje krivnju. Ako sebi dozvolite osjećaj krivnje, pojačat ćete grešku umjesto da joj dozvolite ispravljanje.

6. Odluka ne može biti teška. To je očigledno, ukoliko shvatite da ste tako osjećajući vjerojatno već odlučili ne biti sasvim radosni. Stoga je prvi korak u ispravljanju, prepoznati da ste svojevolumno pogrešno odlučili, ali jednako svojevolumno možete odlučiti i drugačije. Budite čvrsti prema sebi po tom pitanju; ostanite potpuno svjesni da se postupak popravljanja učinjenog koji ne dolazi od vas svejedno nalazi u vama, jer ga je Bog tamo postavio. Sav vaš posao je samo vratiti svoje razmišljanje u trenutak kada je greška počinjena i predati ga mirno Pokajanju. Recite sebi što je iskrenije moguće, prisjećajući se da će Sveti Duh potpuno odgovoriti na vaš najmanji poziv:

*Vjerojatno sam donio krivu odluku, jer nisam u miru.
Tu sam odluku donio sam, ali mogu odlučiti drukčije.
Želim odlučiti drukčije, jer želim biti u miru.
Ne osjećam se krivim, jer će Sveti Duh, ukoliko Mu to dozvolim,
popraviti sve posljedice moje pogrešne odluke.
Odlučio sam dozvoliti Mu da se za mene odluči za Boga.*

RADNA KNJIGA ZA UČENIKE

VJEŽBA 32

Ja sam izmislio svijet koji vidim

1. Danas nastavljamo razvijati temu uzroka i posljedice. Ti nisi žrtva svijeta koji vidiš jer si ga sam izumio. Možeš ga se odreći, lako kao što si ga i proizveo. Ti ćeš ga vidjeti ili nećeš vidjeti, kako želiš. Dok to želiš, vidjet ćeš ga, kad više ne želiš, svijeta neće biti da bi ga ti vidio.

2. Današnja se ideja, slično prethodnim, primjenjuje na tvoj unutarnji i na tvoj vanjski svijet, koji su zapravo jedno. Ipak, ti ih vidiš kao različite, pa se današnje vježbe ponovno sastoje iz dvije faze, jedne koja obuhvaća svijet koji vidiš izvan sebe i druge za svijet koji vidiš u svom umu. U današnjim vježbama probaj uvesti misao da oba ova svijeta postoje samo u tvojoj mašti.

3. Ponovno započinjemo jutarnje i večernje vježbanje, ponavljanjem današnje ideje dva ili tri puta, dok gledamo svijet kojeg doživljavamo kao da je izvan nas. Tada zatvori oči i pogledaj svoj unutarnji svijet. Potruđi se oba ova svijeta držati ravnopravnim. Ponavljaj zadanu ideju što češće i bez žurbe dok promatraš slike koje tvoja mašta predočava tvojoj svjesnosti.

4. Za dva duža razdoblja vježbanja preporučam vrijeme od tri do pet minuta, ali ne manje od tri. U ovo vježbanje možeš utrošiti i više od pet minuta, ukoliko uvidiš da te vježba smiruje. Kao olakšanje, za rad izaberi vrijeme kada nisi ometan sa strane i kada se sam osjećaš dovoljno spremnim.

5. Ove vježbe se mogu izvoditi u kraćem obliku i tijekom cijelog dana, što je češće moguće. Kraće primjene sastoje se od polaganog ponavljanja ideje, dok istražuješ svoj svijet, unutarnji ili vanjski. Nije važno koji ćeš od njih izabrati.

6. Današnju ideju također treba odmah primijeniti na bilo koju situaciju koja te može uznemiriti. Ideju primijeni govoreći sebi:

Ja sam izmislio ovu situaciju kakvom je vidim.

VJEŽBA 33

Postoji i drugi način gledanja na svijet

1. Današnja je ideja pokušaj prepoznavanja da možeš promijeniti svoje opažanje svijeta u oba njegova aspekta, u vanjskom i unutarnjem. Punih pet minuta treba posvetiti jutarnjim i večernjim vježbama. U ovim razdobljima ideju treba ponavljati što češće, dok ti je ugodno. Posebno je važno sve raditi bez žurbe. Naizmjenično ispituj svoja vanjska i unutarnja opažanja, ali s osjećajem da ih ne mijenjaš naglo.

2. Jednostavno lagano gledaj oko sebe opažajući svijet koji smatraš vanjskim. Tada zatvori oči i ispituj svoje misli jednako opušteno. Probaj ostati nevučen u bilo koji od tih svjetova, udaljen dok ideju ponavljaš tijekom dana.

3. Ideju treba što češće vježbati u kraćim razdobljima. Posebne primjene ideje treba odmah izvršiti, čim se pojavi bilo koja situacija koja te dovodi u iskušenje da postaneš uznemiren. U takvim situacijama reci:

Postoji i drugi način gledanja na ovo.

4. Zapamti, današnju ideju primijeni odmah, u istom trenutku kad postaneš svjestan da si nečim uznemiren. Možda se pojavi potreba da minutu mirno sjedneš i samom sebi nekoliko puta ponoviš ideju dana. Zatvaranje očiju vjerojatno će pomoći.

VJEŽBA 34

Umjesto ovoga ja mogu vidjeti mir.

1. Današnja ideja počinje opisivati stanja koja prevladavaju u drugačijem načinu viđenja. Jasno je da je mir uma unutarnja stvar. On mora početi s tvojim vlastitim mislima i tek se onda širiti prema van. Iz tvog vlastitog unutarnjeg mira proizlazi i miroljubivo opažanje svijeta.

2. Za današnje vježbe potrebna su tri duža radna razdoblja. Savjetujem da to bude ujutro i navečer, uz jedno dodatno razdoblje u najpogodnije vrijeme tijekom dana. Sve vježbe treba raditi zatvorenih očiju, jer zadanu ideju primjenjujemo na tvoj unutarnji svijet.

3. Potrebno je oko pet minuta pretraživanja polja svijesti u svakom od dužih razdoblja vježbanja. Istražuj svoj um u potrazi za mislima čiji je sadržaj strah, situacijama koje izazivaju nemir, osobama ili događajima koji "vrijeđaju" ili bilo čemu drugom gdje stvarš misli suprotne ljubavi. Opažaj ih opušteno, polako ponavljajući današnju ideju istovremeno s njihovom pojavom u svom polju svijesti. Dozvoli svakoj od ovih misli da ode i da je zamijeni slijedeća.

4. Ako ti bude teško misliti o određenim osobama ili situacijama, ideju nastavi u sebi polako ponavljati, ne primjenjujući je na bilo što posebno. Ipak, nikako nemoj raditi izuzetke.

5. Kraće primjene ideje mogu se često ponavljati tijekom dana, onda kada osjetiš da je na bilo koji način ugrožen tvoj mir uma. Svrha ovoga i jest da sebe zaštitiš od iskušenja tijekom dana. Ako ti se u svijesti javi neki poseban oblik iskušenja, vježba treba poprimiti ovakav oblik:

Umjesto onoga što sada vidim ja mogu vidjeti mir u ovoj situaciji.

6. Ako upadi u tvoj unutarnji mir dobiju oblik uopćenih štetnih emocija, kao što su depresija, strah ili briga, upotrijebi ideju u njenom početnom obliku. Ako otkriješ kako današnju ideju moraš primijeniti više puta u mijenjanju nekog misaonog sadržaja, ponavljaj uz njih zadanu ideju sve dok ne osjetiš rasterećenje. Pomoći će ako samom sebi određeno kažeš:

Ja mirom mogu zamijeniti svoje osjećaje depresije, strepnje ili brige (ili svoje misli o ovoj situaciji, osobi ili događaju).

VJEŽBA 35

Moj um je dio Božjeg uma. Ja sam vrlo svet.

1. Današnja ideja ne razmatra način kako ti sebe sada vidiš. Ona zapravo opisuje što će pravo viđenje pokazati. Teško je nekome tko misli da se nalazi u fizičkom svijetu povjerovati gornjoj izjavi o sebi. A uvjerenje da se nalazi u fizičkom svijetu proizlazi iz nevjerice u današnju ideju.

2. Ti vjeruješ da si dio onoga u čemu misliš da se nalaziš. To je stoga što sam sebe okružuješ okolinom koju želiš. A ovu okolinu želiš kako bi zaštitio sliku o sebi koju si sam izgradio. Ta slika je dio te okoline. Ono što vidiš, dok vjeruješ da si u toj okolini, viđeno je očima slike. A to nije viđenje. Slike ne mogu vidjeti.

3. Današnja ideja predstavlja različit pogled na samog sebe. Uspostavljanjem tvog Izvora ona uspostavlja i tvoj Identitet i opisuje te onakvim kakvim uistinu izgledaš. Primijenit ćemo današnju ideju na nešto drugačiji način jer je danas naglasak na onome tko opaža, a ne na onome što se opaža.

4. Tijekom svakog petominutnog razdoblja, počni u sebi s ponavljanjem današnje ideje, a onda zatvori oči pretražujući svoj um kako bi otkrio razne oblike opisnih pojmova kroz koje vidiš sebe. Uključi sve atribute zasnovane na egu koje sebi pripisuješ, pozitivne ili negativne, poželjne ili nepoželjne, uzvišene ili ponižavajuće. Svi su oni jednako nestvarni jer sebe ne gledaš očima svetosti.

5. U početku pretraživanja uma, vjerojatno ćeš naglašavati ono što smatraš negativnijim aspektima opažanja samog sebe. U drugom dijelu, pak, umom mogu prolaziti opisni pojmovi koji napuhuju ego. Pokušaj prepoznati kako smjer fantaziranja o samom sebi uopće nije važan. U stvarnosti, iluzije nemaju nikakvog smjera. One jednostavno nisu istinite.

6. Ovako bi mogla izgledati nasumce sastavljena lista primjene današnje ideje:

Sebe vidim prevarenog.

Sebe vidim deprimiranog.

Sebe vidim malaksalog.

Sebe vidim ugroženog.

Sebe vidim bespomoćnog.

Sebe vidim pobjednikom.

Sebe vidim gubitnikom.

Sebe vidim milosrdnim.

Sebe vidim punog vrlina.

7. O ovim pojmovima ne trebaš misliti na apstraktan način. Oni će ti se javiti kao razne situacije, osobe i događaji koji prolijeću poljem svijesti. Izdvoji bilo koju određenu situaciju koja se ukaže, pronađi opisni pojam ili pojmove za koje osjećaš da odgovaraju tvojim reakcijama na navedenu situaciju i koristi ih u primjeni današnje ideje. Kada si imenovao svaku od tih situacija, osoba ili događaja dodaj:

Ali moj um je dio Božjeg uma. Ja sam vrlo svet.

8. Tijekom dužih razdoblja vježbanja, vjerojatno će se pojavljivati trenuci u kojima se ništa određeno neće pojavljivati. Ne trudi se izmišljati stvari kako bi ispunio zadatak, već se jednostavno opusti

i ponavljaj polako današnju ideju sve dok se nešto ne pojavi. Kako ništa što se pojavi ne treba izostaviti, ništa ne treba silom "iskopavati" ili posebno birati.

9. Što češće tokom dana izdvoji svojstvo ili svojstva koja sebi povremeno pripisuješ i na njih primjeni današnju ideju. Svakome od njih dodaj i ideju u gore navedenom obliku. Ako se ne javi ništa posebno, jednostavno ponavljaj ideju dana zatvorenih očiju.

VJEŽBA 36

Moja svetost obuhvaća sve što vidim.

1. Današnja ideja proširuje jučerašnju od onoga tko opaža na ono što se opaža. Ti si svet zato što je tvoj um dio Božjeg uma. A zato što si svet i tvoje viđenje također mora biti sveto. "Bezgrešan" znači bez grijeha. Ti ne možeš samo malo biti bez grijeha. Ti si ili bezgrešan ili nisi. Ako je tvoj um dio Božjeg uma i ti moraš biti bezgrešan ili će dio Njegovog Uma biti grješan. Tvoje je viđenje povezano s Njegovom svetošću. Ne s tvojim egom ili s tvojim tijelom.

2. Danas je potrebno vježbati četiri puta po tri do pet minuta. Pokušaj ravnomjerno raspodijeliti ova razdoblja tijekom dana. U kraćim vremenskim razdobljima ideju ponavljaj i u ostalim dijelovima dana, što češće kako bi održao svoju zaštitu tijekom dana. Duža razdoblja vježbanja trebaju ovako izgledati:

3. Prvo, zatvori oči i nekoliko puta lagano ponovi zadanu ideju. Tada otvori oči i polako pogledaj oko sebe. Primijeni ideju zasebno na sve što zamijetiš, opušteno gledajući oko sebe. Reci, na primjer:

Moja svetost okružuje ovaj tepih

Moja svetost okružuje ovaj zid.

Moja svetost okružuje ove prste.

Moja svetost okružuje ovu stolicu.

Moja svetost okružuje ono tijelo.

Moja svetost okružuje ovu olovku.

Tijekom vježbanja, nekoliko puta zatvori oči i ponovi ideju u sebi. Tada otvori oči i nastavi dalje.

4. Kraća vježbanja treba raditi ovako: zatvori oči i ponovi današnju ideju, otvori oči, pogledaj oko sebe i ponovi ideju. Zaključi s još jednim ponavljanjem zatvorenih očiju. Sve vježbe treba obavljati, naravno, što sporije, bez napora i opušteno.

VJEŽBA 37

Moja svetost blagoslivlja svijet.

1. Ova ideja sadrži prvo svjetlucanje tvoje istinske funkcije u svijetu ili razlog zašto si ovdje. Tvoja je svrha da vidiš svijet kroz svoju vlastitu svetost. Tako ste ti i svijet zajedno blagoslovljeni. Nitko ne gubi. Ništa se nikome ne oduzima. Svatko dobiva kroz tvoju svetu viziju. To označava kraj žrtvovanja jer nudi svakome njegov puni udio.

2. Nema drugog načina da se ideja žrtvovanja ukloni iz mišljenja svijeta. Bilo koji drugi način viđenja bezuvjetno bi zahtijevao plaćanje nekoga ili nečega. I kao rezultat toga, onaj tko opaža bi izgubio, ne znajući zašto gubi. Kroz tvoje viđenje njegova se cjelovitost obnavlja u njegovoj svijesti. Tvoja svetost ga blagoslivlja ne tražeći ništa zauzvat. Oni koji sebe vide cjelovitim nemaju nikakvih zahtjeva.

3. Tvoja je svetost spasenje svijeta. Ona dozvoljava da podučavaš svijet kako si s njim jedno. To ne činiš propovijedanjem, govorenjem bilo čega, već jedino svojim tihim prepoznavanjem da su u tvojoj svetosti sve stvari blagoslovljene zajedno s tobom.

4. Današnje se vježbe sastoje od četiri razdoblja od tri do pet minuta. Počni ponavljanjem današnje ideje, a zatim gledaj oko sebe jednu minutu i ideju primijeni na sve što vidiš:

Moja svetost blagoslivlja ovu stolicu.

Moja svetost blagoslivlja onaj prozor.

Moja svetost blagoslivlja ovo tijelo.

Potom zatvori oči i primijeni ideju na bilo koju osobu koja se ukaže. Koristeći njeno ime kaži:

Moja svetost blagoslivlja tebe, (ime).

5. Zatim nastavi vježbanje zatvorenih očiju. Ako to želiš, oči možeš ponovno otvoriti i današnju ideju primijeniti na vanjski svijet. Ideju možeš naizmjenično primjenjivati na ono što vidiš oko sebe i na ono što vidiš u mislima. A možeš koristiti i svaku kombinaciju ova dva načina primjene. Kako ti se čini zgodnim. Vježbu treba završiti jednim ponavljanjem današnje ideje zatvorenih očiju, a odmah zatim, ponavljanjem ideje otvorenih očiju.

6. Kraće se vježbe sastoje od ponavljanja ideje što je češće moguće. Posebno je korisno ako se ona tiho primijeni na svakoga koga sretnoš, koristeći se imenom osobe dok se vježba obavlja. Važno je ideju upotrijebiti kada netko u tebi izaziva neprijateljske osjećaje. Dotičnoj osobi odmah ponudi blagoslov svoje svetosti. Ovako blagoslov učiš zadržati u vlastitoj svjesnosti.

VJEŽBA 38

Nema ničega što moja svetost ne može učiniti.

1. Tvoja svetost izokreće sve zakone svijeta. Ona je s one strane svakog vremenskog ograničenja, prostornog ograničenja ili ograničenja bilo koje vrste. Tvoja svetost je potpuno neograničena u svojoj snazi jer te uspostavlja kao Božjeg Sina koji je jedno s Umom svog Stvoritelja.

2. Kroz tvoju svetost ukazuje se Božja snaga. Kroz tvoju svetost Božja snaga postaje dostupna. A ne postoji ništa što Božja snaga ne može učiniti. Prema tome, tvoja svetost može ukloniti svaku bol, može ukinuti svu tugu, može riješiti sve probleme. Ona to može učiniti povezana s tobom i s bilo kim drugim. Ona je podjednako snažna dok svakome pomaže jer je podjednako snažna dok svakoga spašava.

3. Ako si ti svet, sveto je i sve što je Bog stvorio. Ti si svet jer su svete i sve stvari koje je On stvorio. A sve stvari koje je On stvorio su svete jer si i ti svet. U današnjim ćemo vježbama primijeniti snagu tvoje svetosti na sve probleme, teškoće ili patnje u bilo kojem obliku misliš da postoje, u tebi ili nekom drugom. Nećemo praviti razlike jer razlike nema.

4. Današnje vježbe se sastoje od četiri razdoblja duga punih pet minuta. Tijekom vježbi ponavljaj zadanu ideju, zatvori oči i pretražuj svoj um otkrivajući bilo koji osjećaj gubitka ili nesreće bilo koje vrste, onako kako ih ti vidiš. Pokušaj što manje razlikovati situaciju koja je teška za tebe i situaciju koja je teška za druge. Prvo označi situaciju, a potom i imenuj osobu o kojoj je riječ. Prilikom primjene današnje ideje možeš koristiti ovakav način vježbanja:

U situaciji koja sadrži u kojoj vidim sebe, nema ničega što moja svetost ne može učiniti.

U situaciji koja sadrži u kojoj vidi sebe, nema ničega što moja svetost ne može učiniti.

5. Povremeno možeš poželjeti promijeniti postupak i dodati svoje misli. Na primjer, možeš poželjeti uključiti ovakve misli:

Nema ničega što moja svetost ne može učiniti jer u njoj leži Božja snaga.

Uključi bilo koji oblik želiš, ali zadrži se na tome da vježbe budu usredotočene na temu "Nema ničega što moja svetost ne može učiniti." Svrha današnjih vježbi je da počnu buditi u tebi osjećaj kako gospodariš svim stvarima zbog onoga što uistinu jesi.

6. U čestim kraćim vježbama primijeni ideju u njenom izvornom obliku, ukoliko se ne pojavi ili ti ne padne na pamet neki poseban osoban problem ili problem vezan uz nekog drugog. U tom slučaju, koristi poseban oblik prilikom primjene današnje ideje na dotični problem.

VJEŽBA 39

Moja svetost je moje spasenje.

1. Ako je osjećaj krivice pakao, što je njegova suprotnost? Poput teksta za koji je ova radna knjiga napisana, ideje za vježbe su jednostavne, jasne i potpuno nedvosmislene. Nas ne zanimaju intelektualne majstorije ili logičke igrice. Mi se bavimo samo onim što je sasvim očigledno, a što je bilo previđeno u oblacima složenosti u kojima ti misliš da misliš.

2. Ako je osjećaj krivice pakao, što je njegova suprotnost? Odgovor nije težak, vjerujte. Kolebanje koje možeš osjetiti odgovarajući na ovo pitanje nema svoj uzrok u nejasnoći pitanja. Ali, vjeruješ li ti uistinu da je osjećaj krivice pakao? Ako vjeruješ, odmah ćeš uvidjeti kako je tekst jasan i jednostavan. I neće ti uopće trebati radna knjiga. Nikome ne treba vježbanje da bi dobio ono što je već njegovo.

3. Već smo rekli da je tvoja svetost spasenje svijeta. A što je s tvojim vlastitim spasenjem? Ne možeš dati ono što sam nemaš. Spasitelj mora biti spašen. Kako će inače podučavati spasenju? Današnje vježbe primijenit ćeš na sebe, prepoznajući da je tvoje vlastito spasenje ključno za spasenje svijeta. Dok budeš primjenjivao vježbe na svoj svijet, čitav svijet će od tebe imati koristi.

4. Tvoja svetost je odgovor na svako pitanje ikad postavljeno ili će sada biti postavljeno ili će u budućnosti biti postavljeno. Tvoja svetost znači kraj osjećaja krivice i time kraj pakla. Tvoja svetost je spasenje svijeta i tebe samog. Kako možeš ti, kome pripada tvoja svetost, biti iz nje isključen? Bog ne poznaje nesvetost. Zar može biti da On ne poznaje Svog Sina?

5. Današnje vježbe se sastoje od četiri duža razdoblja od punih pet minuta, a dobrodošla su i duža i češća vježbanja. Ako želiš prekoračiti zadane uvjete, preporučam više kraćih umjesto manje dužih vježbi. Ali dobro je obavljati i česte i duže vježbe.

6. Vježbe započni kao i obično, u sebi ponavljajući današnju ideju. Potom zatvorenih očiju kreni u potragu za svojim mislima koje ne sadrže ljubav, bez obzira u kojem se obliku pojavljuju; kao tjeskoba, depresija, bijes, strah, briga, napad, nesigurnost. Bilo koji oblik uzmu, one su bez ljubavi i zato zastrašujuće. A upravo od njih se trebaš spasiti.

7. Odgovarajuće teme za današnje vježbe su posebne situacije, događaji ili osobe koje povezuješ s mislima bez ljubavi bilo koje vrste. Uvjet za tvoje spasenje je vidjeti ih drukčijim. A tvoj blagoslov svima njima je ono što će te spasiti. I dati viđenje.

8. Polako, bez svjesnog odabira i bez naglašavanja bilo čega posebnog, pretraži svoj um, otkrivajući svaku misao koja stoji između tebe i tvog spasenja. Današnju ideju primijeni na svaku od tih misli na slijedeći način:

Moje misli bez ljubavi o.....drže me u paklu.

Moja svetost je moje spasenje.

9. Vježbanje možeš učiniti lakšim ako povremeno, u predahu između vježbi, lagano u sebi ponoviš zadanu ideju. Možda će pomoći ako u sve to uključiš nekoliko kratkih predaha u kojima ćeš se samo opustiti i ništa ne misliti. Na početku je vrlo teško održavati sabranost. Bit će ti mnogo lakše kad um postane discipliniraniji i manje rastresen.

10. U međuvremenu, možeš slobodno koristiti različite oblike vježbanja, onako kako ti se dopada. Ali, ne mijenjaj osnovnu ideju mijenjajući način njezine primjene. Kakav god način primjene izabrao, ideja treba izraziti svoje temeljno značenje, da je tvoja svetost tvoje spasenje. Svaku vježbu završi još jednom ponavljajući ideju u njezinom izvornom obliku. I dodaj:

Ako je osjećaj krivice pakao, što je njegova suprotnost?

11. U kraćim vježbama koje treba obavljati tri ili četiri puta na sat, a poželjno je i više, možeš sebi postaviti gornje pitanje i ponoviti današnju ideju. Ako se pojavi kakvo iskušenje posebno je koristan ovaj oblik vježbe:

Moja svetost je moje spasenje od ovoga.

VJEŽBA 40

Ja sam blagoslovljen kao Sin Božji.

1. Danas počinjemo zahtijevati neke od sretnih stvari na koje imamo pravo, glede onoga što uistinu jesi. Ovoga puta nisu potrebna duga vježbanja, već vrlo kratka i česta. Poželjna su ponavljanja svakih desetak minuta. Preporučam ti da probaš s ovakvim rasporedom i da ga se držiš što je preciznije moguće. Ako zaboraviš, ponovno pokušaj. Ako dođe do dužih prekida, ponovno pokušaj. Kad god se sjetiš, ponovno pokušaj.

2. Nije potrebno zatvarati oči tijekom vježbanja, iako može koristiti ako to učiniš. Ipak, vjerojatno u velikom broju situacija tijekom dana nećeš biti u prilici zatvoriti oči. Nemoj zbog toga propuštati vježbe. Ako ih zaista želiš raditi, možeš to posve dobro obaviti u svim okolnostima.

3. Današnje vježbe traže malo vremena i nisu naporene. Ponavljaj zadanu ideju. Potom dodaj nekoliko svojstava koje povezuješ s Božjim Sinom i primjeni ih na sebe. Evo dva moguća primjera:

Ja sam blagoslovljen kao Sin Božji.

Ja sam sretan, smiren, voljen i zadovoljan.

Ja sam blagoslovljen kao Sin Božji.

Ja sam smiren, spokojan, siguran i samosvjestan.

Ako raspolažeš s manjkom vremena, dovoljno je jednostavno sebi reći kako si blagoslovljen kao Sin Božji.

VJEŽBA 41

Kud god idem, Bog je sa mnom.

1. Današnja ideja može potpuno svladati osjećaj usamljenosti i napuštenosti, česta iskustva svih razdvojenih bića. Depresija je neizbježna posljedica razdvajanja. A to su i nemir, briga, duboki osjećaj bespomoćnosti, bijeda, patnja i snažan strah od gubitka.

2. Oni koji se osjećaju razdvojenim izumili su mnoge načine "liječenja" onoga što zovu "bolesti svijeta". Ali jednu stvar nisu učinili, zaboravili su dovesti u pitanje samu realnost problema. Posljedice ovog problema se ne mogu liječiti jer sam problem nije stvaran. Današnja ideja ima snagu zauvijek dovršiti svu ovu ludoriju. A to jest ludorija, usprkos ozbiljnih i tragičnih oblika koje može poprimiti.

3. Duboko u tebi je savršenost, spremna kroz tebe zračiti u vanjski svijet. Ona će izliječiti svu tugu, bol, strah i osjećaj gubitka, zato što će izliječiti um koji misli da su ove stvari stvarne. Zbog svoje lojalnosti tim stvarima um i strada.

4. Ti nikada ne možeš biti lišen svoje savršene svetosti zato što njezin Izvor ide s tobom gdje god ti ideš. Ne možeš nikada patiti zato što Izvor svih radosti ide s tobom gdje god i ti ideš. Ne možeš nikada biti usamljen zato što Izvor sveukupnog života ide s tobom gdje god ti ideš. Ništa ne može uništiti tvoj duševni mir zato što Bog ide gdje god ti ideš.

5. Ja razumijem da ti u ovo ne vjeruješ. Kako bi i mogao vjerovati kada je istina skrivena duboko u tebi, ispod teških oblaka ludih misli, gustih i tamnih, a koje ipak predstavljaju sve ono što ti vidiš? Danas ćemo učiniti svoj prvi pravi pokušaj da prođemo kroz taj tamni i teški oblak i uđemo u svjetlost s druge strane.

6. Danas ćemo raditi samo jednu dugu vježbu. Ujutro, po mogućnosti odmah poslije buđenja, mirno sjedi sklopljenih očiju tri do pet minuta. Vrlo polako ponovi današnju ideju. Bez naprezanja, bez razmišljanja o nečem drugom. Potom pokušaj usmjeriti pažnju prema svojoj nutrini, mimo svih beskorisnih misli o svijetu. Pokušaj ući duboko u svoj vlastiti um, izbjegavajući misli koje bi mogle skrenuti pažnju.

7. S vremena na vrijeme možeš ponoviti ideju dana, ako misliš da ti može pomoći. Ali iznad svega, probaj potonuti unutar sebe, daleko od svijeta, daleko od svih glupih misli o njemu. Ti zapravo pokušavaš proći mimo svih stvari. Pokušavaš napustiti vanjski, lažni svijet privida i stići do istinske stvarnosti.

8. Sasvim je moguće dosegnuti Boga. Zapravo, to je vrlo lako jer je to najprirodnija stvar na svijetu. Može se reći i da je to jedina prirodna stvar na svijetu. Put će se otvoriti, ako vjeruješ da je to moguće. Ova vježba može, dati iznenađujuće rezultate, čak i u prvom pokušaju. A prije ili kasnije uvijek je uspješna. U kasnijim vježbama detaljnije ćemo se pozabaviti ovom vrstom praktičnog rada. Ne možemo potpuno zakazati, a mogućnost trenutnog uspjeha stalno je prisutna.

9. Tijekom cijelog dana često koristi zadanu ideju. Ponavljaj je polako, zatvorenih očiju, ako je to moguće. Misli o onome što izgovaraš, što znače tvoje riječi. Usredotoči se na svetost koje one podrazumijevaju za tebe. Misli o Pratelju koji ne poznaje neuspjeh, o potpunom zaštiti koja te okružuje.

10. Zaista si možeš dozvoliti smijeh na račun misli o strahu, otkrivajući da Bog ide s tobom gdje god ti ideš.

VJEŽBA 42

Bog je moja snaga. Viđenje je Njegov dar.

1. Današnja ideja povezuje dvije snažne misli, obje vrlo važne. Ona također razlaže uzročno-posljedični odnos koji objašnjava zašto ne možeš pogriješiti u svojim naporima da postigneš cilj kojem teži ovaj tečaj. Ti ćeš vidjeti jer to je Božja Volja. Njegova Sila, a ne tvoja, daje ti snagu. I dar viđenja je Njegov, a ne tvoj vlastiti.

2. Bog je uistinu tvoja snaga. Ono što On daje istinski je dano. To znači da dar možeš primiti u bilo koje vrijeme, bilo gdje, u svim okolnostima koje te zateknu. Tvoj prolaz kroz vrijeme i prostor nije slučajna. Ti ne možeš ne biti na pravom mjestu u pravo vrijeme. Takva je Božja snaga. Takvi su Njegovi darovi.

3. Danas ćemo raditi dvije vježbe, duge tri do pet minuta. Prva se treba obaviti odmah poslije buđenja, druga prije odlaska na spavanje. Ipak, bolje je pričekati pogodnu priliku kada na miru možeš vježbati, od točnog poštivanja vremena određenog za vježbe.

4. Vježbe počni laganim ponavljanjem današnje ideje, otvorenih očiju, gledajući oko sebe. Potom sklopi oči i nanovo ponovi ideju. Sporije nego prvi put. Potom, pokušaj misliti samo o stvarima koje ti se javljaju u odnosu na zadanu ideju. Na primjer, sve može ovako izgledati:

Viđenje mora biti moguće. Bog istinski daje.

Božji darovi za mene moraju biti moji, jer mi ih je On dao.

5. Pogodna je svaka misao jasno povezana s današnjom idejom. Zapravo, možda ćeš biti i iznenađen količinom razumijevanja koje neke od tvojih ideja sadrže glede tečaja. Neka sve one dolaze bez cenzure, osim ako ustanoviš da je um zalutao, a ti dopustio mislima koje nemaju veze s vježbom upad u polje svijesti. Možda zapadneš u stanje bez misli. Tada otvori oči i današnju ideju ponovi još jednom, polako gledajući oko sebe. Opet sklopi oči, ponovi još jednom ideju i nastavi potragu za mislima s njom povezanim.

6. Ipak zapamti, za današnje vježbe nije potrebno tražiti odgovarajuće misli. Jednostavno se opusti, stani na stranu i dopusti mislima da se pojave. Ako ovo ispadne teško, bolje je vrijeme predviđeno za vježbu potrošiti na ponavljanje zadane ideje, naizmjenice otvarajući i zatvarajući oči.

7. Broj kratkih vježbi, koje bi i danas bile korisne, nije ograničen. Današnja ideja je prvi korak u sakupljanju misli. To je poduka da zapravo proučavaš cjelovit misaoni sustav u kojem ništa potrebno ne nedostaje. Niti je u njega uključeno nešto proturječno ili nebitno.

8. Što češće ponoviš današnju ideju, češće ćeš samog sebe podsjetiti koliko je cilj ovog tečaja značajan za tebe. Nemoj to zaboraviti.

VJEŽBA 43

Bog je moj Izvor. Ja ne mogu vidjeti izdvojeno od Njega.

1. Opažanje nije Božje svojstvo. Njegovo područje je područje znanja. Usprkos tome, On je stvorio Svetog Duha kao posrednika između opažanja i znanja. Bez ove povezanosti s Bogom, opažanje bi u tvom umu zauvijek zamijenilo znanje. Ali vezano uz Boga, opažanje će se izmijeniti, pročistiti i postati vodič do znanja. To je funkcija Svetog Duha, onako kako je On vidi. Stoga, to je i Njegova istinska funkcija.

2. U Bogu ti ne možeš vidjeti. Opažanje (percepcija) nema nikakve funkcije u Bogu i, zapravo, ne postoji. Usprkos tome, u spasenju, koje znači uklanjanje nečega što zapravo nije istinski ni postojalo, opažanje ima izuzetno značajnu svrhu. Božji Sin je stvorio opažanje s ciljem koji nije svet. To isto opažanje mora postati sredstvo za obnovu njegove svetosti. Unutar svjesnosti tog istog Božjeg Sina. Opažanje nema samo po sebi nikakvog značenja. Ipak, Sveti Duh mu daje značenje vrlo blisko Božjem. Izliječeno opažanje postaje sredstvo pomoću kojeg Božji Sin oprašta svom bratu, a time i samom sebi.

3. Ti ne možeš vidjeti odvojeno od Boga zato što ne postojiš odvojeno od Boga. Sve što radiš, radiš u Njemu. Jer sve što misliš, misliš Njegovim Umom. Ako je viđenje stvarno, a stvarno je kada dijeli svrhu Duha Svetog, tada ti ne možeš vidjeti odvojeno od Boga.

4. Danas je potrebno vježbati tri puta po pet minuta. Prva se vježba treba obaviti što ranije, a treća što kasnije tijekom dana. Ona druga se može raditi u najpogodnije vrijeme, kada to okolnosti i vlastita spremnost dozvole. Na početku vježbe ponovi u sebi zadanu ideju otvorenih očiju. Potom pogledaj kratko oko sebe i primijeni ideju na ono što vidiš. Za ovaj dio vježbe dovoljno je izabrati četiri ili pet predmeta. Na primjer, možeš reći:

Bog je moj Izvor. Ja ne mogu vidjeti ovaj pisaći stol izdvojeno od Njega.

Bog je moj Izvor. Ja ne mogu vidjeti ovu sliku izdvojeno od Njega.

5. Iako ovaj dio vježbe treba biti relativno kratak, objekte vježbanja izaberite bez svjesnog biranja, svjesnog uključivanja ili isključivanja. U drugom i dužem dijelu vježbe zatvori oči, ponovi današnju ideju, pusti da ti se jave odgovarajuće misli koje trebaš prilagoditi današnjoj ideji. Na svoj osobni način. Na primjer:

Ja vidim očima opraštanja.

Ja vidim blagoslovljen svijet

Svijet mi može pokazati mene samog.

Vidim svoje vlastite misli slične Božjim.

Ovoj vježbi odgovara bilo koja misao manje ili više izravno povezana s današnjom idejom. Nije neophodno da te misli budu doslovno usmjerene zadanoj ideji, ali ne smiju biti u suprotnosti.

6. Ako uhvatiš svoj um u lutanju, ako postaneš svjestan misli koje su u jasnom neskladu s današnjom idejom ili ako ne možeš o ničemu misliti, otvori oči, ponovi prvi dio vježbe i onda pokušaj opet s drugim dijelom. Nemoj trošiti vrijeme na misli koje nisu u skladu s današnjom idejom. Da bi to spriječio, češće se vraćaj prvom dijelu vježbe.

7. U primjeni kraćih vježbi, njihov oblik se može mijenjati u skladu s okolnostima u kojima se možeš naći tijekom dana. Na primjer, ako si u društvu s nekom osobom nečujno joj uputi poruku:

Bog je moj Izvor. Ja te ne mogu vidjeti odvojeno od Njega.

Ovaj se oblik može primijeniti podjednako na strance i one koje smatraš bliskima. Zapravo, pokušaj ne činiti nikakve razlike.

8. Današnju ideju treba primijeniti i na razne situacije i događaje koji mogu iskrsnuti tijekom dana, osobito na one koji te dovode u nepriliku. Pogodan oblik bi bio, na primjer:

Bog je moj Izvor. Ja ovo ne mogu vidjeti odvojeno od Njega.

9. Ako se za vrijeme vježbi u svijesti ne javi nikakva posebna tema, tada samo ponovi ideju u njenom zadanom obliku. Danas nemoj dozvoliti da prođe duže vrijeme, a da ne pomisliš na sadržaj ideje. Na ovaj način sebe podsjećaš što moraš učiniti.

VJEŽBA 44

Bog je svjetlo u kojem vidim.

1. Danas razvijamo jučerašnju ideju dodajući joj novu dimenziju. Ti ne možeš vidjeti u tami, a ne možeš stvoriti svjetlo. Možeš stvoriti tamu i misliti da u njoj vidiš. Ali svjetlo odražava život i zato je vid stvaranja. Stvaranje i tama ne mogu istovremeno postojati, ali svjetlost i život mogu i moraju, jer su samo različiti vidovi stvaranja.

2. Vidjeti znači prepoznati unutarne umjesto vanjskog svjetla. To ne vidiš izvan sebe, niti je pribor za gledanje izvan tebe. Važan dio ovog pribora je svjetlo koje omogućuje viđenje. Ono je uvijek s tobom i ti možeš vidjeti u svim okolnostima.

3. Danas pokušavamo dosegnuti ovo svjetlo. Da bi uspjeli trebamo pomoć vježbe koju smo već koristili i koju ćemo koristiti sve više. Ovaj oblik vježbanja je osobito težak za nediscipliniran um i zahtjevan je cilj misaonog vježbanja. On traži baš ono što nedostaje nediscipliniranom umu, ali mora se uspješno obaviti ako želiš vidjeti.

4. Danas vježbaj najmanje tri puta, a svaka vježba treba trajati najmanje pet minuta. Poželjno je i duže vježbanje, ali samo u slučaju da vrijeme rada provodiš ležerno i bez napetosti. Oblik vježbe koji danas koristimo je najlakši i najprirodniji za izvježban um. Naravno, neizvježbanom umu on izgleda težak i ne prirodan.

5. Tvoj um više nije potpuno neuvježban. Spreman si za današnji oblik vježbanja, ali možda ipak osjetiš otpor. Razlog je jednostavan. Dok radiš današnju vježbu za sobom ostavljaš dosadašnja vjerovanja i sve misli koje si proizveo. Zapravo, riječ je o izbjavljenju iz pakla. Ali gledano očima ega radi se o gubljenju osobnosti i silasku u pakao.

6. Ako se, barem za trenutak, možeš odvojiti od ega, lako ćeš uvidjeti kako su njegovi strahovi i otpor besmisleni. Podsjeti se da dosegnuti svjetlost znači pobjeći iz tame, bez obzira što vjeruješ u suprotno. Bog je svjetlost u kojoj ti vidiš. Pokušaj Ga dosegnuti.

7. Vježbu započni ponavljanjem današnje ideje otvorenih očiju. Potom sklopi oči, ponavljajući ideju još nekoliko puta. Pokušaj potonuti u svoj vlastiti um. Izbjegavaj svako ometanje lagano prolazeći kraj njih. Tvoj se um ne može zaustaviti osim ukoliko ga sam odlučiš zaustaviti. Jednostavno pusti da se stvari odvijaju na prirodan način. Promatraj svoje misli koje prolaze sa strane, bez uplitanja i blago sklizni mimo njih.

8. Danas ne zagovaram nikakav određen oblik vježbanja. Ipak, neophodno je važno osjetiti značaj onoga što radiš, neprocjenjivu vrijednost današnjeg vježbanja. Budi svjestan da pokušavaš učiniti nešto sveto. Spasenje je tvoje najsretnije dostignuće. Samo ono ima značenje jer je jedino od čega uistinu imaš koristi.

9. Ako se tijekom vježbanja pojavi bilo kakav oblik straha, prekini i ponovi zadanu ideju zatvorenih očiju. Ukoliko i ovo ne pomogne, otvori oči i napravi kratak predah. Ipak, pokušaj se što prije vratiti vježbanju zatvorenih očiju.

10. Ako vježbe radiš ispravno trebao bi se pojaviti osjećaj opuštenosti. Možda i osjećaj da se približavaš svjetlu. Misli o svjetlosti, bezosobnoj i bezgraničnoj, dok prolaziš mimo svojih misli o fizičkom svijetu. Ne zaboravi da te one drže vezanim uz ovaj svijet samo ako im sam daješ snage.
11. Tijekom dana često ponavljaj zadanu ideju, otvorenih ili sklopljenih očiju. Radi to u svakoj pogodnoj prilici. Budi odlučan da danas ne zaboraviš vježbe raditi što češće.

VJEŽBA 45

Bog je Um kojim ja mislim.

1. Danas u ruci držimo ključ našeg istinskog mišljenja. Tvoje misli nisu ono što ti misliš da misliš. Niti ono što misliš da vidiš ima veze sa stvarnim viđenjem. Ne postoji povezanost onoga što ti misliš da je stvarno i onoga što uistinu jest stvarno. I ovdje tvoje stvarne misli nisu nalik onome što ti misliš da su stvarne misli. Dakle, ništa od onoga što misliš da vidiš nije nalik onome što će se pokazati istinskim viđenjem.

2. Ti misliš Božjim Umom. Stoga s Njim i dijeliš svoje misli. I On dijeli Svoje misli s tobom. To su iste misli jer ih je proizveo isti Um. Dijeliti znači proizvesti nešto slično ili isto. Misli koje misliš Božjim Umom nikad te ne napuštaju jer misli ne napuštaju svoj izvor. Stoga su tvoje stvarne misli u Božjem Um, baš kao i ti sam. One su i u tvom umu, jer je i On u njemu. Kako si sam dio Njega tako su i tvoje stvarne misli dio Njegovog Uma.

3. Gdje su onda tvoje stvarne misli? Danas ih želimo dosegnuti. Moramo ih potražiti u vlastitom umu jer je on mjesto gdje se nalaze. One moraju biti tamo jer nisu mogle napustiti svoj izvor. Ono što je smislio Božji Um je vječno jer je dio stvaranja.

4. Danas opet vježbamo tri puta po pet minuta. Vježbe imaju isti oblik kojim smo se služili jučer. Pokušavamo napustiti nestvarno u potrazi za stvarnim. Ne prihvaćamo fizički svijet u korist istine. Ne dopuštamo svjetovnim mislima da nas zadržavaju. Ne dozvoljavamo vjeroanjima svijeta da nam kažu kako je nemoguće uraditi ono što Bog želi da napravimo. Umjesto toga, želimo kao moguće prepoznati samo ono što Bog želi da činimo.

5. Važno je razumjeti da ono što uistinu želimo uraditi od nas uistinu želi i Bog. Važno je i upamtiti da ne možemo pogriješiti ispunjavajući Njegovu Volju. Postoje svi razlozi da vjerujemo kako ćemo danas uspjeti. To je Božja Volja.

6. Današnje vježbe počinjemo ponavljanjem ideje u sebi, zatvorenih očiju. Držeći cijelo vrijeme na umu današnju ideju, pozabavi se s nekoliko vlastitih misli koje se pojave. Nakon što zadanoj ideji dodaš četiri ili pet vlastitih misli, ponovi samu ideju još jednom i blago reci samom sebi:

Moje stvarne misli su u mojem umu. Želim ih pronaći.

Potom pokušaj proći pokraj svih nestvarnih misli koje pokrivaju istinu u tvom umu i dosegni vječnost.

7. Ispod svih besmislenih misli i ludih ideja kojima si pretrpao svoj um, nalaze se misli koje si prvotno mislio s Bogom. One su i sada u tvom umu, potpuno nepromijenjene. Tamo će uvijek i biti, a uvijek su i bile. Sve što si do sada mislio promijenit će se, ali Osnova na kojoj sve počiva je nepromjenjiva.

8. Današnje vježbe su usmjerene prema ovoj Osnovi. U Njoj je tvoj um spojen s Božjim. Tamo su tvoje misli jedno s Njegovim. Za današnje vježbanje samo je jedna stvar neophodna. Pristupi mu kao da prilaziš Nebeskom oltaru posvećenom Bogu Ocu i Bogu Sinu. Jer mjesto kojem se želiš približiti uistinu je takvo. Vjerojatno još ne možeš razumjeti koliko visoko pokušavaš dosegnuti. Iako posjeduješ određeno

razumijevanje stečeno dosadašnjim vježbanjem, upozori samog sebe kako ovo nije igra ili puka zabava već vježbanje u svetosti i pokušaj da se dosegne Kraljevstvo Nebesko.

9. U kraćim vježbama tijekom dana stalno se podsjećaj koliko je važno razumjeti svetost svojeg uma koji misli zajedno s Bogom. Neka ti ne bude teško posvetiti minutu ili dvije izrazu poštovanja svetosti vlastitog uma. Barem na trenutak, odvoji se od misli koje nisu Njega vrijedne. I zahvali Mu za misli koje On misli zajedno s tobom.

VJEŽBA 46

Bog je Ljubav u kojoj ja opraštam.

1. Bog ne oprašta jer On nikada nije ni prokleo. A prije potrebe za opraštanjem mora postojati prokletstvo. Opraštanje je velika potreba ovog svijeta. Razlog leži u činjenici da je ovo svijet iluzija. Oni koji opraštaju sebe oslobađaju iluzija, a oni koji ne opraštaju uz iluzije se vežu. Kako zapravo sam sebe proklinješ, sam sebi i opraštaš.

2. Iako Bog ne oprašta, Njegova Ljubav je osnova opraštanja. Strah proklinje, ljubav oprašta. Opraštanje tako uklanja ono što je strah proizveo i vraća um Božjoj Svjesnosti. Iz ovog razloga opraštanje se uistinu može nazvati spasenjem. Ono je sredstvo odstranjivanja iluzija.

3. Današnje vježbe vrijedi primijeniti najmanje tri puta po pet minuta. Poželjno je dodati češća i kraća vježbanja tijekom dana. Kao i obično, vježbe započinjemo ponavljanjem ideje u sebi, zatvorenih očiju. Minutu ili dvije nakon toga posveti misaonoj potrazi za osobama kojima nisi oprostio. Nije važno "koliko mnogo" im nisi oprostio. Ili si im potpuno oprostio ili uopće nisi.

4. Ako vježbe budeš dobro radio, zasigurno ćeš pronaći cijeli niz ljudi kojima nisi oprostio. Samo je jedno sigurno, objekt vježbanja je svaki onaj kojeg ne voliš. I svakog od njih spomeni po imenu i reci:

Bog je Ljubav u kojoj ti opraštani, (navedi ime osobe)

5. Svrha prvog dijela današnjih vježbi je da te navede da sam sebi oprostiš. Nakon što si zadanu ideju primijenio na sve one čija su ti imena pala na pamet, kaži samom sebi:

Bog je Ljubav u kojoj opraštam samom sebi.

Ostatak predviđenog vremena za vježbanje posveti dodavanju sličnih ideja. Na primjer:

Bog je Ljubav u kojoj volim samog sebe.

Bog je Ljubav u kojoj sam blagoslovljen.

Oblik primjene današnje ideje može biti različit, ali osnovna poruka ne smije biti promijenjena. Ona se može izraziti i ovako:

Ja ne mogu biti kriv jer sam Božji Sin.

Meni je već oprošteno.

Strah nije moguć u umu kojeg voli Bog.

Nema potrebe za napadom jer mi je ljubav oprostila.

Vježbu je potrebno završili ponavljanjem zadane ideje.

7. Kraće vježbe se mogu sastojati od ponavljanja zadane ideje u njenom izvornom obliku ili nekom sličnom obliku koji držiš prihvatljivim. Današnju ideju primijeni u bilo koje vrijeme tijekom dana ako u sebi osjetiš odbojnost ili neprijateljstvo prema drugoj osobi. U tom slučaju, u sebi uputi poruku dotičnoj osobi:

Bog je Ljubav u kojoj ti opraštam.

VJEŽBA 47

Bog je snaga u koju vjerujem.

1. Ako se oslanjaš samo na svoju vlastitu snagu imaš sve razloge biti zabrinut, nemiran i prestrašen. Što ti možeš predvidjeti i kontrolirati? Što je to u tebi na što se uistinu možeš osloniti? Što će ti dati sposobnost razumijevanja problema i mudrost da njihovo rješavanje izađe na dobro? Što u tebi može omogućiti prepoznavanje pravih rješenja i što u tebi pruža sigurnost da će se zadano i izvršiti?

2. Ti sam ne možeš učiniti nijednu od ovih stvari. Vjerovati da možeš znači vjerovati u nešto što vjeru ne opravdava, ali opravdava strah, tjeskobu, depresiju, bijes i tugu. Tko može vjerovati u slabost i osjećati se sigurnim? Tko može vjerovati u snagu i osjećati se slabim?

3. Bog je tvoja sigurnost u svim okolnostima. Njegov Glas govori u Njegovo ime u svim situacijama, precizno savjetujući što trebaš učiniti da bi prizvao Njegovu snagu i Njegovu zaštitu. Bez izuzetaka jer Bog nema izuzetaka. Glas koji govori u Njegovo ime misli isto što i Bog misli.

4. Danas ćemo pokušati nadići vlastite slabosti i doseći Izvor stvarne snage. Neophodno je vježbati četiri puta po pet minuta, a poželjno je raditi i duže i češće. Kao i obično, vježbu počinjemo ponavljanjem današnje ideje zatvorenih očiju. Potom minutu ili dvije posvećujemo potrazi za situacijama u našem životu u kojima prevladava strah. Odbaci u mislima jednu po jednu, govoreći:

Bog je snaga u koju vjerujem.

5. Pokušaj se odvojiti od svih briga glede osjećaja vlastite nedoraslosti. Svaka situacija koja izaziva osjećaj brige vezana je uz osjećaj manjkavosti. U suprotnom, vjerovao bi da problem možeš riješiti uspješno. Odvažnost ne možeš steći vjerom u sebe. Ali Božja snaga u tebi uspješna je u svim prilikama.

6. Prepoznavanje vlastitih slabosti nužan je korak u ispravljanju vlastitih grešaka. Ali nije dovoljno za potrebnu odvažnost. Istovremeno, moraš steći svjesnost kako je povjerenje u svoju stvarnu snagu potpuno opravdano. U svakom pogledu i u svim okolnostima.

7. U završnom dijelu vježbi pokušaj doseći dubinu svojeg uma, mjesto stvarne sigurnosti. Prepoznat ćeš ga kada osjeteš stvaran mir, bez obzira koliko osjećaj kratko trajao. Neka nestanu sve trivijalnosti koje se pjene na Površini tvojeg uma. Posegni duboko ispod njih, do Kraljevstva Nebeskog. Postoji mjesto u tebi gdje se nalazi savršen mir. Postoji mjesto u tebi gdje ništa nije nemoguće. Postoji mjesto u tebi gdje počiva Božja snaga.

8. Tijekom dana često ponavljaj današnju ideju. Koristi ju kao odgovor na svako iskušenje. Zapamti, mir je tvoje pravo jer svoje povjerenje poklanjaš Božjoj snazi.

VJEŽBA 48

Nema razloga za strah.

1. Današnja ideja iskazuje jednostavnu činjenicu. Ona nije činjenica onima koji vjeruju u iluzije, ali iluzije nisu činjenice. Zaista, nema razloga za strah. To je vrlo lako prepoznati, ali teško prepoznaju oni koji žele da su iluzije istinite.

2. Današnje su vježbe kratke i jasne. Jednostavno, što češće ponavljaj zadanu ideju. Možeš ju koristiti otvorenih očiju, u bilo koje vrijeme i u bilo kojoj situaciji. Ipak, preporučam jednominutno vježbanje zatvorenih očiju, vrijeme u kojem stigneš nekoliko puta polako ponoviti ideju dana. Posebno je poželjno ideju primijeniti u svakoj situaciji koja poremeti tvoj duševni mir.

3. Prisustvo straha siguran je znak da vjeruješ samo u vlastitu snagu. Prisustvo svijesti da nema razloga za strah pokazuje da negdje u tvom umu postoji mjesto kojim pamtiš Boga. Dozvoli da Njegova snaga preuzme mjesto tvoje slabosti. U trenutku kada tako odlučiš, uistinu se više nemaš čega bojati.

VJEŽBA 49

Božji Glas mi govori tijekom cijelog dana.

1. Sasvim je moguće slušati Glas Božji tijekom cijelog dana, bez prekidanja svakodnevnih aktivnosti na bilo koji način. Dio tvojeg uma u kojem prebiva istina stalno razgovara s Bogom. Bio ti toga svjestan ili ne. Drugi dio tvojeg uma djeluje u svijetu i pokorava se njegovim zakonima. Taj je dio uma stalno rastresen, neorganiziran i nesiguran.

2. Dio uma koji sluša Glas Božji je smiren, uvijek odmoran i potpuno siguran. Taj je dio jedini stvaran. Drugi dio je divlja iluzija, mahnit i izvan sebe, ali nestvaran. Pokušaj danas ne slušati ovaj dio. Pokušaj se poistovjetiti s onim dijelom svojeg uma u kojem vlada vječni duboki mir. Pokušaj čuti Glas Božji koji te ljubazno zove i podsjeća da Stvoritelj nije zaboravio Svojeg Sina.

3. Danas su nam potrebne najmanje četiri vježbe po pet minuta. Ako je moguće i više. Pokušat ćemo uistinu čuti Glas Božji koji te podsjeća na Sebe i tvoje Pravo Ja. Ovim najsvetijim i najsretnijim mislima prilazimo s povjerenjem, svjesni da tako sjedinjujemo svoju volju s Božjom Voljom. On želi da čuješ Njegov Glas. On Ga daje da Ga možeš čuti.

4. Slušaj u dubokoj tišini. Budi miran i otvori svoj um. Prođi pokraj razuzdane vriske i bolesnih fantazija koje prekrivaju tvoje istinske misli i zamračuju tvoju vječnu vezu s Bogom. Uroni duboko u mir koji te očekuje s one strane mahnitih, bučnih misli, pogleda i zvukova ovog ludog svijeta. Ti u njemu ne živiš. Mi pokušavamo dosegnuti tvoj pravi dom. Pokušavamo dosegnuti mjesto u kojem si uistinu dobrodošao. Pokušavamo dosegnuti Boga.

5. Ne zaboravi često ponavljati današnju ideju. Kada je potrebno, čini to otvorenih očiju, ali ih radije zatvori kada možeš. U svakoj prilici sjedni mirno i ponavljaj ideju. Zatvarajući oči prema svijetu pozivaš da ti govori Glas Božji.

VJEŽBA 50

Mene podržava Ljubav Božja.

1. Ovo je odgovor na svaki problem s kojim se možeš susresti, danas ili sutra ili tijekom svog vremena. U ovom svijetu ti vjeruješ da te podržava sve osim Boga. Ti vjeruješ u trivijalne i lude simbole, tablete, novac, "zaštitna" odijela, ugled, dopadanje drugim ljudima, poznavanje "pravih" ljudi i beskrajnu listu oblika ništavila koje ispunjavaš magijskim snagama.

2. Sve ove stvari su tvoja zamjena za Ljubav Božju. Sve se one štiju kako bi opstalo poistovjećivanje s tijelom. One su pjesme pohvale egu. Ne vjeruj u ono što je bezvrijedno. Neće opstati.

3. Samo te Božja Ljubav može zaštititi u svim okolnostima. Ona se izdiže iznad svakog iskušenja, visoko iznad opasnosti ovoga svijeta, u područje savršenog mira i sigurnosti. Ona će te prenijeti u stanje svijesti koje ništa ne može ugroziti, ništa ne može uznemiriti, gdje se ništa ne može nametnuti vječnom miru Sina Božjeg.

4. Ne vjeruj iluzijama. One će te ostaviti na cjedilu. Svu svoju vjeru pokloni Božjoj Ljubavi unutar sebe, vječnoj, nepromjenjivoj, bezgrešnoj. Ovo je odgovor na sve s čime se danas sukobljavaš. Kroz Ljubav Božju u sebi možeš razriješiti sve naizgled teške probleme, lako i bez napora. Reci ovo sebi često tijekom današnjeg dana. Jer govoriš o povelji oslobođenja od vjerovanja u idole. To je tvoje vlastito priznanje istine o samom sebi.

5. Dva puta danas, po deset minuta, ujutro i uvečer, dopusti današnjoj ideji da duboko prodre u tvoju svijest. Ideju ponavljaj, misli o njoj, dozvoli da se jave slične misli i pomognu u prepoznavanju istine. Dozvoli miru da te prekrije poput zaštitnog pokrivača. Ne dozvoli glupim i dokonim idejama ulazak u polje svijesti. Spriječi ih da ometaju um Božjeg Sina. Takvo je Kraljevstvo Nebesko. Takvo je mjesto za odmor gdje te je tvoj Otac zauvijek smjestio.

PREGLED I

Uvod

1. S današnjim danom počinjemo niz osvrtâ na protekle vježbe. Svaki osvrt ili pregled sadrži pet već predstavljenih ideja, u nizu od prve do pedesete. Ponavljanje svake ideje prati kratak komentar. U praktičnom dijelu, vježbe treba primijeniti ovako:

2. Dan počinje čitanjem pet ideja, uz obavezne komentare. Nije zadan određen raspored razmatranja ideja, osim što svaku treba proći najmanje jednom. Posveti dvije minute ili više svakom pregledu ideja. Nakon što si ih pročitao razmišljaj o svakoj posebno, ne zanemarujući komentare. Radi to što češće tijekom dana. Ako ti se neka od pet ideja dopada više od drugih, pokloni joj više pažnje. Na kraju dana, obavezno još jednom sve rezimiraj.

3. Komentare vježbi ne treba slijediti doslovno. Umjesto toga, pokušaj otkriti glavni smisao ideja i razmišljaj o njemu kao dijelu vlastitog sustava vrijednosti. Kad si pročitao ideju i odgovarajući komentar, vježbe treba raditi zatvorenih očiju i sam. Po mogućnosti na tihom mjestu.

4. Ovo je važno za tvoj stupanj znanja i stoga naglašavam. Ne traži nikakvo posebno okruženje u kojem bi primijenio dosad naučeno. Ono što naučiš najviše ti treba u situacijama koje izgledaju uznemirujuće. Svrha tvog učenja i jest da ti omogući svoju smirenost nositi svugdje sa sobom kako bi liječio patnju i nemir. A to ne možeš postići izbjegavanjem neugodnih situacija i bježanjem u izolirano sklonište.

5. Ti ćeš tek naučiti da je mir dio tebe. On samo traži da si prisutan na licu mjesta i svojim mirom okružiš situaciju u kojoj se nalaziš. Na kraju ćeš naučiti da nema granica tvom prisustvu. Tvoj mir je svugdje, baš kao i ti.

6. Ideje u pregledu primijeni onako kako su ovdje iznesene. Nije potrebno vraćati se na izvorna uputstva. Sada naglašavam odnos između prvih pedeset ideja koje smo obradili i povezanost i sklad nisaonog sustava prema kojem te one vode.

VJEŽBA 51

Današnji pregled obrađuje slijedeće ideje:

1. (1) Sve što vidim ne znači ništa.

Razlog za ovo je da ja zapravo ništa i ne vidim. A ništa i nema značenja. Ovo je nužno da prepoznam, kako bih mogao učiti vidjeti. Jer ono što sada vidim zauzima mjesto pravom viđenju. To što sada vidim moram pustiti da ode, razumijevanjem da takvo viđenje nema značenja. Tada ga može zamijeniti istinsko viđenje.

2. (2) Svemu što vidim ja sam dao svo značenje koje za mene ima.

Ja prosuđujem sve što gledam oko sebe. I samo to vidim. Svoju prosudbu i ništa više. To nije viđenje. To je iluzija realnosti jer je moje prosuđivanje od realnosti potpuno odvojeno. Voljan sam prepoznati nedostatak mog načina prosuđivanja, zato što želim istinski vidjeti. Moje su me prosudbe povrijedile i ja ne želim vidjeti u skladu s njima.

3. (3) Ne razumijem ništa što vidim.

Kako mogu razumjeti ono što vidim kad sam to pogrešno procijenio? Ono što vidim je projekcija mojih vlastitih misaonih grešaka. Ja ne razumijem ono što vidim jer to i nije razumljivo. Nema ga nikakvog smisla pokušati razumjeti. Ali postoji svaki razlog da se napusti, kako bi se otvorio prostor za ono što se može vidjeti, razumjeti i voljeti. Ja mogu zamijeniti ono što sada vidim vrlo jednostavno. Samo moram biti voljan to i učiniti. Zar to nije bolji izbor od onog kojeg sam ranije napravio?

4. (4) Ove misli ne znače ništa.

Misli kojih sam svjestan ne znače ništa jer pokušavam misliti bez Boga. Ono što zovem "svojim" mislima zapravo nisu moje misli. Moje istinske misli su one koje mislim zajedno s Bogom. Nisam ih svjestan jer sam proizveo svoje misli koje su zauzele njihovo mjesto. Ja sam voljan priznati da moje misli ne znače ništa i pustiti ih da odu. Izabrao sam zamijeniti ih onim mislima koje su moje osobne misli namjeravale zamijeniti. Moje osobne misli su beznačajne. Svo stvaranje leži u mislima koje mislim zajedno s Bogom.

5. (5) Nikad nisam uzrujan iz razloga zbog kojeg mislim da jesam.

Nikad nisam uzrujan iz razloga zbog kojeg mislim da jesam jer stalno pokušavam opravdati svoje misli. Stalno nastojim svoje misli učiniti istinitim. Od svih stvari sam napravio neprijatelje, kako bi moj bijes bio opravdan a napadi utemeljeni. Ne razumijem koliko sam samo zloupotrijebio sve što vidim pripisujući mu ulogu neprijatelja. To činim da bih zaštitio sustav misli koji me povređuje i kojeg više ne želim. Sada želim da taj sustav misli nestane.

VJEŽBA 52

Današnji pregled obraduje ove ideje:

1. (6) **Ja sam uzrujan jer vidim nešto čega nema.**

Realnost nikada nije zastrašujuća. Nemoguće je da me ona uzruja. Realnost donosi samo savršeni mir. Kada se uzrujam, dogodi se jer realnost zamjenjujem iluzijama koje sam proizvedem. Iluzije su uznemiravajuće jer sam im ja dao realnost i tako istinsku realnost zamijenio iluzijom. Moja vlastita zbrka ničim ne djeluje na bilo što stvoreno od Boga. Ja se uvijek uzrujam zbog ničega.

2. (7) **Ja vidim samo prošlost.**

Gledajući oko sebe, ja proklinjem svijet koji vidim. I to zovem viđenjem. Ja se držim prošlosti nasuprot svemu i svakome. I od svega stvaram neprijatelje. Kada samom sebi oprostim i sjetim se tko sam uistinu, blagoslovit ću sve i svakoga koga budem vidio. Tada neće biti prošlosti, ni neprijatelja. I na sve ću gledati s ljubavlju, što nisam uspijevao činiti ranije.

3. (8) **Moj um je zaokupljen prošlim mislima.**

Ja vidim samo svoje misli, a moj je um zaokupljen prošlošću. Što, onda, ja mogu vidjeti kakvim zbilja jest? Trebam se podsjetiti da gledam na prošlost kako bih spriječio da se sadašnjost pojavi u mojem umu. Trebam razumjeti da zapravo vrijeme pokušavam iskoristiti protiv Boga. Trebam naučiti odreći se prošlosti, jer time se ničega ne odričem.

4. (9) **Ne vidim ništa kakvo je sada.**

Ništa ne vidim kakvo je uistinu sada. Zapravo, može se reći da ja stvarno ništa i ne vidim. Ja mogu vidjeti samo ono što sada postoji. Izbor se ne sastoji u tome vidim li prošlost ili sadašnjost. Izbor se sastoji u tome i samo u tome vidim li uopće. Moj dosadašnji izbor me stoji istinskog viđenja. Sada ponovno biram kako bih uistinu mogao vidjeti.

5. (10) **Moje misli ne znače ništa.**

Ja nemam svojih osobnih misli. A ipak su samo osobne misli one kojih sam svjestan. Što znače te misli? One i ne postoje, pa tako i ništa ne znače. Ipak, moj um je dio stvaranja, dio svog Stvoritelja. Ne bih li radije svoje mišljenje pridružio mišljenju svemira, nego da sve uistinu svoje zatamnjujem žalosnim i beznačajnim "privatnim" mislima?

VJEŽBA 53

Danas ćemo pregledati slijedeće ideje:

1. (11) **Moje mi beznačajne misli pokazuju beznačajan svijet.**

Kako misli kojih sam svjestan ne znače ništa, tako i svijet koji oslikavaju ne može imati značenje. Ono što proizvodi ovaj svijet je ludo. Ludo je i ono što sam svijet proizvodi. Stvarnost nije luda, ali ja imam stvarne misli i lude misli. Zato stvarni svijet mogu vidjeti samo ako zatražim od svojih stvarnih misli vodstvo u viđenju.

2. (12) **Ja sam uzrujan jer vidim beznačajan svijet.**

Lude misli uzrujavaju. One proizvode svijet u kojem nigdje nema reda. Samo zbrka vlada svijetom predstavljenim zbrkanim mišljenjem. A zbrka nema zakona. Ja ne mogu mirno živjeti u kaotičnom svijetu. Zahvalan sam što taj svijet nije stvaran i što ga uopće ne trebam vidjeti. Naravno, ukoliko mu nisam odlučio pridati neku vrijednost. A ja ne pridajem vrijednost ničemu što je potpuno ludo i što nema nikakvog značenja.

3. (13) **Beznačajan svijet rađa strah.**

Ono što je potpuno ludo rađa strah, što je potpuno razumljivo. Ne daje nikakav razlog da u njega vjerujemo jer se ne možemo pouzdati u nešto ludo. Ono ne sadrži nikakvu sigurnost ili tračak nade. Ali takav svijet nije stvaran. Ja sam mu pridodao iluziju stvarnosti i stradao zbog vjerovanja u ovakav svijet. Sada mu to vjerovanje odlučujem uskratiti i svoju vjeru premjestiti u stvarnost. Takvom ću odlukom izbjeći sve posljedice svijeta straha jer primam na znanje da svijet straha zapravo ne postoji.

4. (14) **Bog nije stvorio beznačajan svijet.**

Kako svijet bez značenja može postojati ako ga Bog nije stvorio? Bog je Izvor sveg značenja i sve što je stvarno u Njegovom je Umu. Ali i u mojem umu jer On ga je stvarao zajedno sa mnom. Zašto bih nastavio patiti zbog posljedica mojih ludih misli, kad je savršenstvo stvaranja moj dom? Trebam se prisjetiti snage moje vlastite odluke i prepoznati gdje je moje stvarno boravište.

5. (15) **Moje misli su slike koje sam sam stvorio.**

Sve što vidim odražava moje misli. Moje su misli te koje mi govore gdje sam i što sam. Činjenica da vidim svijet u kojem postoji patnja, gubitak i smrt pokazuje da samo vidim predodžbu svojih ludih misli, ne dozvoljavajući svojim pravim mislima da bace dobrotivu svjetlost na ono što gledam. Ipak, Božji put je siguran. Slike koje sam proizveo Njega ne mogu svladati jer takva nije moja volja. Moja volja je i Njegova. Ja neću Njemu pretpostaviti druge bogove.

VJEŽBA 54

Danas ćemo pregledati ove ideje:

1. (16) **Ja nemam neutralnih misli.**

Neutralne misli su nemoguće jer sve misli posjeduju snagu. One ili proizvode lažni svijet ili odvođe u stvarni svijet. Ali ne mogu biti bez posljedica. Kao što svijet koji vidim izrasta iz mojih pogrešaka u mišljenju, tako će se stvarni svijet pojaviti pred mojim očima kad greške ispravim. Moje misli ne mogu biti izvan istine ili laži. Moraju biti ili jedno ili drugo. Ono što vidim pokazuje kakve zapravo imam misli.

2. (17) **Ja ne vidim neutralne stvari.**

Ono što vidim svjedoči o onome što mislim. Kad ne bih mislio, ne bih ni postojao jer i sam život je misao. Svijet koji vidim trebam razumjeti kao zastupnika vlastitog stanja svijesti. Znam da se moje stanje svijesti može promijeniti. Također znam da se promijeniti može i svijet koji vidim.

3. (18) **Ja nisam sam u proživljavanju posljedica svojeg viđenja.**

Ja nemam osobnih misli, ja ne mogu vidjeti osobni svijet. Čak se i ludu ideja razdvajanja mora podijeliti prije nego što uobličiti temelje svijeta kojeg vidim. To razdvajanje je, zapravo, dijeljenje ničega. Ja mogu prizvati i svoje prave misli koje sve dijele sa svakim. Isto onako kako moje misli o razdvajanju prizivaju misli o razdvojenosti kod drugih, tako i moje stvarne misli bude stvarne misli drugih ljudskih bića. A svijet kojeg mi pokazuju moje stvarne misli pojaviti će se u vidokrugu drugih ljudi kao i u mom vlastitom.

4. (19) **Ja nisam sam u proživljavanju posljedica svojih misli.**

Ja u ničemu nisam sam. Sve što mislim ili govorim ili radim podučava čitav svemir. Božji Sin ne može misliti ili govoriti ili djelovati u prazno. On ne može biti sam u ničemu. Stoga ja posjedujem snagu da izmijenim svačiju svijest zajedno s mojom, jer je moja snaga i Božja snaga..

5. (20) **Ja sam odlučio vidjeti.**

Priznajući razdvojenu prirodu svojih misli, odlučio sam vidjeti. Potražiti ću svjedoke koji će mi pokazati kako se svjetsko mišljenje promijenilo. Stajat ću iza dokaza da je učinjeno kroz mene omogućilo ljubavi da zamijeni strah, smijehu da zamijeni suze, a obilju da zamijeni gubitak. Potražiti ću stvarni svijet i dozvoliti mu da me pouči kako su moja volja i Božja Volja jedno.

VJEŽBA 55

Današnji pregled uključuje slijedeće:

1. (21) **Ja sam odlučio stvari vidjeti drugačije.**

Ono što sada vidim samo su znaci bolesti, nesreće i smrti. To ne može biti ono što je Bog odlučio stvoriti svom voljenom Sinu. Sama činjenica da ja stvari vidim ovakvim dokaz je da ne razumijem Boga. Stoga ne razumijem ni Njegovog Sina. Ono što vidim pokazuje da ne znam tko sam. Odlučio sam u sebi otkriti svjedoke istine, umjesto onih koji me vežu uz iluziju.

2. (22) **Ono što vidim je oblik osvete.**

Svijet koji vidim teško može biti predstavnik misli ljubavi. On je slika napada svih na svakoga. On je sve drugo samo ne odraz Božje Ljubavi i ljubavi Njegovog Sina. Moje napadačke misli proizvode ovu sliku. Moje misli ispunjenje ljubavlju spasit će me od ovakvog opažanja svijeta. I dati mi mir. A taj mir je ono što Bog želi da imam.

3. (23) **Ja mogu pobjeći od svijeta kojeg vidim odricanjem od napadačkih misli.**

Spasenje leži ovdje i nigdje drugdje. Bez napadačkih misli ne mogu vidjeti napadački svijet. Kad opraštanje dozvoli da se u moju svijest vrati ljubav, ja ću vidjeti svijet mira, sigurnosti i radosti. To je ono što sada biram vidjeti, umjesto onoga u što sada gledam.

4. (24) **Ja ne opažam što je za mene najbolje.**

Kako mogu prepoznati što je za mene najbolje kada ne znam tko sam? Ono što mislim da su moji najbolji interesi samo će me čvršće vezati uz svijet iluzija. Ja želim slijediti Vodiča kojeg mi je dao Bog da otkrijem što je najbolje za mene. Priznajući da to sam ne mogu napraviti.

5. (25) **Ja ne znam čemu bilo što služi.**

Za mene svrha svega je dokazati da su moje iluzije o samom sebi stvarne. U ovu svrhu pokušavam iskoristiti sve i svakoga. Vjerujem i da svijet služi istoj svrsi. Zato ne prepoznajem pravi smisao svijeta. Svrha koju sam pripisao svijetu proizvela je njegovu zastrašujuću sliku. Trebam otvoriti svijest za stvarnu svrhu svijeta. To mogu učiniti povlačenjem one koje sam mu pridodao i učenjem istine.

VJEŽBA 56

Naš današnji pregled obraduje slijedeće:

1. (26) **Moje napadačke misli napadaju moju neranjivost.**

Kako mogu znati tko sam kada sebe vidim stalno napadnutog? Bol, bolest, gubitak, starost i smrt bez prestanka me ugrožavaju. Sve moje nade, želje i planovi izgledaju prepušteni na milost i nemilost svijetu kojeg ne mogu kontrolirati. Usprkos tome, savršena sigurnost i potpuno ispunjenje su moje nasljeđe. Pokušao sam dati svoje nasljeđe u zamjenu za svijet koji vidim. Ali Bog ga je sačuvao za mene. Moje će me stvarne misli naučiti što je ono uistinu.

2. (27) **Iznad svega ja želim vidjeti.**

Prepoznavajući da ono što vidim odražava ono što mislim da jesam, razumijem da je viđenje moja najveća potreba. Svijet koji vidim svjedoči o zastrašujućoj prirodi vlastite slike koju sam izgradio. Ako se želim sjetiti tko sam, bitno je krivoj slici samog sebe dozvoliti da ode. Kada ju zamijeni istina, sigurno ću dobiti viđenje. Ono znači da ću svijet i samog sebe gledati kroz ljubav i milosrđe.

3. (28) **Iznad svega ja želim stvari vidjeti drugačije.**

Svijet koji vidim održava moju zastrašujuću sliku samog sebe i jamči njeno nastavljanje. Dok svijet budem vidio onako kako ga vidim danas, istina ne može prodrijeti u moju svjesnost. Dozvolit ću da se otvore vrata iza ovog svijeta, da bih mogao gledati pokraj njega u svijet koji odražava Božju Ljubav.

4. (29) **Bog je sve što vidim.**

Iza svake slike koju sam stvorio nalazi se istina, vječna i nepromjenjiva. Iza svakog vela kojeg sam navukao preko lica ljubavi, svjetlost ljubavi ostaje ne zatamnjena. S one strane svih mojih ludih želja nalazi se moja volja sjedinjena s Voljom mog Oca. Bog je miran, svagdje i u svemu, zauvijek. A mi koji smo dio Njega tek ćemo pogledati pokraj svih privida i s one strane prepoznati istinu.

5. (30) **Bog je u svemu što vidim jer Bog je u mom umu.**

U mom vlastitom umu, iza svih ludih i napadačkih misli o razdvojenosti, nalazi se znanje da je sve zauvijek jedno. Iako sam zaboravio, znanje o tome tko sam nisam izgubio. Ono je za mene sačuvano u Božjem Umu Koji nije napustio Svoje Misli. A ja, jedna od tih Misli, jedno sam s njima svima i jedno sam s Njim.

VJEŽBA 57

Danas možemo pregledati ove ideje:

1. (31) Ja nisam žrtva svijeta koji vidim.

Kako mogu biti žrtva svijeta koji je potpuno uklonjiv, samo ako tako izaberem? Moji su lanci olabavili. Mogu ih odbaciti i samom željom da to učinim. Vrata zatvora su otvorena. Ja mogu izaći tako što ću jednostavno odšetati. Ništa me ne zadržava u ovom svijetu. Zatvorenik sam samo zbog svoje odluke da ostanem u zatvoru. Ja se mogu odreći svojih ludih želja i konačno izaći na sunčevu svjetlost.

2. (32) **Ja sam izmislio svijet koji vidim.**

Ja sam osobno izgradio zatvor u kojem sebe vidim. Sve što trebam je to prepoznati i slobodan sam. Samog sebe sam prevario vjerujući da je moguće u tamnicu staviti Božjeg Sina. Napravio sam veliku grešku i ne želim to više činiti. Božji Sin mora zauvijek biti slobodan. On je onakav kakvim ga je Bog stvorio, a ne onakav kakvim bih ga ja želio napraviti. On je tamo gdje Bog želi da bude, a ne tamo gdje sam ga ja mislio zatvoriti.

3. (33) **Postoji i drugi način gledanja na svijet.**

Svrha svijeta nije ona kakvu sam mu pripisao. Stoga mora postojati i drugi način gledanja na svijet. Ja sve vidim izokrenuto, a moje su misli suprotne istini. Ja svijet vidim kao tamnicu Božjeg Sina. Stoga je svijet i mjesto gdje on uistinu može biti oslobođen. Ja ću na svijet gledati kakvim uistinu jest i vidjeti ga kao mjesto gdje se Božji Sin oslobađa.

4. (34) **Umjesto ovoga ja mogu vidjeti mir.**

Kad svijet budem vidio kao mjesto slobode, razumjet ću da on odražava Božje zakone umjesto pravila koja sam ja izumio. Razumjet ću onda da mir, a ne rat, vlada svijetom. I vidjet ću da mir prebiva u srcima svih koji ovo mjesto dijele sa mnom.

5. (35) **Moj um je dio Božjeg uma. Ja sam vrlo svet.**

Dok mir svijeta dijelim sa svojom braćom, počinjem razumijevati da on dolazi iz dubine mog bića. Svijet na koji gledam preuzeo je svjetlo mog opraštanja i ono se zračeci vraća natrag. U ovom svjetlu počinjem vidjeti što su skrivale iluzije o samom sebi. Počinjem razumijevati svetost svih živih stvari, svoju vlastitu svetost i naše jedinstvo.

VJEŽBA 58

Danas ćemo razmotriti ove ideje:

1. (36) **Moja svetost obuhvaća sve što vidim.**

Iz moje svetosti proizlazi opažanje stvarnog svijeta. Pošto sam oprostio, sebe više ne vidim krivim. Mogu prihvatiti nevinost koja je moja prava istina. Svetost svijeta je sve što vide oči koje razumiju, jer ja mogu naslikati samo misli koje držim u samom sebi.

2. (37) **Moja svetost blagoslivlja svijet.**

Opažanje moje svetosti ne blagoslivlja samo mene. Sve što vidim u njenom svjetlu dijeli radost koju mi donosi. Nema ničega odvojenog od te radosti jer nema ničega što ne dijeli moju svetost. Istovremeno, dok ja prepoznajem svoju svetost i svetost svijeta zrači prema svima koji je mogu vidjeti.

3. (38) **Nema ničega što moja svetost ne može učiniti.**

Moja svetost posjeduje neograničenu iscjeliteljsku snagu jer je neograničena u svojoj snazi da spašava. Od čega se treba spasiti osim od iluzija? A što su iluzije do lažne ideje o samom sebi? Moja ih svetost sve uklanja, gradeći istinu. U prisutnosti moje svetosti, koju dijelim sa Samim Bogom, nestaju svi idoli.

4. (39) **Moja svetost je moje spasenje.**

Kako me moja svetost spašava od svake krivice, njeno prepoznavanje je prepoznavanje spasenja. To je ujedno i prepoznavanje spasenja svijeta. Jednom kad prihvatim svoju svetost, ništa me ne može prestrašiti. I zato što sam neustrašiv, svatko mora dijeliti moje razumijevanje, Božji dar i meni i svijetu.

5. (40) **Ja sam blagoslovljen kao Sin Božji.**

Ovdje leži moje pravo na dobro i samo dobro. Ja sam blagoslovljen kao Božji Sin. Sve su dobre stvari moje, zato što ih je Bog meni namijenio. Ja ne mogu pretrpjeti gubitak ili bol jer jesam ono što jesam. Moj me Otac podržava, štiti i usmjerava u svim stvarima. Beskrajna je Njegova briga za mene i zauvijek prisutna. Ja sam blagoslovljen kao Njegov Sin.

VJEŽBA 59

Danas ćemo pregledati ove ideje:

1. (41) **Kud god idem, Bog je sa mnom.**

Kako mogu biti usamljen kad Bog uvijek ide sa mnom? Kako mogu sumnjati i biti nesiguran u samog sebe kada u Njemu počiva savršena izvjesnost? Kako me bilo što može uznemiriti kad On počiva unutar mene u potpunom miru? Kako mogu patiti kad me, kroz Njega, okružuju ljubav i radost? Ne trebam održavati iluzije o samom sebi. Ja sam savršen jer Bog ide sa mnom kud god ja idem.

2. (42) **Bog je moja snaga, viđenje je Njegov dar.**

Danas ne trebam oči da bih vidio. Trebam želju da zamijenim svoju žalosnu iluziju gledanja za viđenje koje mi Bog daje. Kristovo viđenje je Njegov dar i On ga daje meni. Danas trebam prihvatiti ovaj dar i shvatiti vječnost.

3. (43) **Bog je moj Izvor. Ja ne mogu vidjeti izdvojeno od Njega.**

Ja mogu vidjeti ono što Bog želi da vidim. I ništa drugo ne mogu vidjeti. S one strane Njegove Volje leže samo iluzije. Izabrao sam iluzije kada sam mislio da mogu vidjeti odvojeno od Njega. Izabrao sam iluzije pokušavajući gledati tjelesnim očima. Dano mi je viđenje Krista da zamijenim iluzije. Izabrao sam gledati kroz viđenje Krista.

4. (44) **Bog je svjetlo u kojem vidim.**

U tami ne mogu vidjeti. Bog je svjetlo. Stoga, ako trebam vidjeti to se mora dogoditi kroz Njega. Pokušao sam definirati viđenje i pogriješio. Sada mi je dano razumjeti da je Bog svjetlo u kojem vidim. Želim dobrodošlicu tom viđenju i sretnom svijetu kojeg mi pokazuje.

5. (45) **Bog je Um kojim ja mislim.**

Ja nemam misli koje ne dijelim s Bogom. Nemam od Njega odvojenih misli jer nemam od Njega odvojen um. Kao dio Njegovog Uma, moje su misli Njegove, a Njegove su Misli moje.

VJEŽBA 60

Danas ćemo razmotriti ove ideje:

1. (46) **Bog je Ljubav u kojoj ja opraštam.**

Bog ne oprašta jer On nikada nije ni prokleo. Nevini ne okrivljuju. Oni koji su prihvatili svoju nevinost ne vide ništa što bi trebalo oprostiti. Pa ipak, opraštanje je sredstvo kojim ću prepoznati svoju nevinost. Ono je odraz Božje Ljubavi na zemlji. Ono će me dovesti Nebu dovoljno blizu, da me Božja Ljubav dosegne i podigne natrag Njemu.

2. (47) **Bog je snaga u koju vjerujem.**

Ja ne opraštam vlastitom snagom. To se odvija kroz Božju snagu u meni, koje se prisjećam opraštajući. Stvarnim gledanjem prepoznajem Njegov odraz na zemlji. Ja opraštam svim stvarima jer osjećam u sebi podizanje Njegove snage. I počinjem se sjećati Ljubavi koju sam odlučio zaboraviti, ali Koju zaboraviti ne mogu.

3. (48) **Nema razloga za strah.**

Kako će svijet izgledati siguran kad budem mogao istinski vidjeti! Neću gledati ništa nalik ovome što sada umišljam da vidim. Sve se saginje k meni da me blagoslovi. U svakome ću prepoznati svog najdražeg Prijatelja. Nema razloga za strah u svijetu kojem sam oprostio i koji je oprostio meni.

4. (49) **Božji Glas mi govori tijekom cijelog dana.**

Božji Glas nikada ne prestaje prizivati moje opraštanje kako bi me spasio. Nema ni jednog trenutka u kojem bi Njegov Glas zaboravio usmjeravati moje misli, voditi moje akcije i upravljati mojim stopalima. Čvrsto se krećem ka istini. Nemam drugog puta jer Božji Glas je jedini vodič dat Njegovom Sinu.

5. (50) **Mene podržava Ljubav Božja.**

Slušajući Božji Glas, mene podržava Njegova Ljubav. Čim otvorim oči, Njegova Ljubav osvijetli svijet da bih ga mogao vidjeti. Dok opraštam, Njegova me Ljubav podsjeća da je Njegov Sin bezgrešan. I gledajući svijet viđenjem kojim me je On darovao, prisjećam se da sam Njegov Sin.

Zašto "Tečaj o čudima" u 12 knjiga?

Izvornik "Tečaja o čudima" sastavljen je od gotovo 700 velikih stranica gusto tipkanog teksta, 365 vježbi sa uputstvima te dodatkom nazvanim "Priručnik za učitelje", što sve zajedno iznosi preko 1200 stranica jedne knjige. Kompetentan prijevod zahtijeva višegodišnji stručan rad što je činilo neizvedivim svaki pokušaj da se stručno pripremljen "Tečaj" pojavi i na hrvatskom jeziku. Uredništvo biblioteke SVJETLOST stoga je "Tečaj u čudima" odlučilo prevesti, kvalitetno opremiti i u obliku knjiga tiskati u 12 nastavaka. Svaki mjesec izlazi jedna knjiga sastavljena od 2 ili 3 poglavlja teksta (ima ih ukupno 31) te 30 ili 31 vježbom, ovisno o broju dana u mjesecu u kojem bi knjiga bila tiskana. Na ovaj su način troškovi prijevoda, stručne recenzije i samog tiskanja raspodijeljeni na cijelu godinu i izvedivi.

Sve zainteresirane koji se žele uključiti u "Tečaj o čudima" dodatne obavijesti mogu dobiti na adresi izdavača:

TELEdisk d.o.o
Potočnjakova 4
10000 ZAGREB
Tel.: 01 6683 630

Ovo je Tečaj o čudima.
Njegov cilj nije podučavati o značenju ljubavi,
jer to se ne može naučiti.
Njegov cilj je odstraniti blokade
koje kočice svijest o prisutnosti ljubavi,
a ljubav je vaše prirodno nasljeđe.
Nasuprot ljubavi je strah,
ali ono što je sveobuhvatno nema suprotnosti.
Stoga ovaj tečaj možemo jednostavno
izraziti ovako:

Ništa što je stvarno ne može biti ugroženo
Ne postoji ništa nestvarno
U tome leži Mir Božji.